

มาตรฐาน โปรเทรา

ความรับผิดชอบต่อสังคมและความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม

Version 5.0

September 14, 2023

มูลนิธิโพรเทอร์รา (ProTerra Foundation) เป็นองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรที่มีวิสัยทัศน์ในการสร้างโลกที่ธุรกิจทุกประเภทมีส่วนร่วมในการปกป้องความหลากหลายทางชีวภาพ โดยการเปลี่ยนไปใช้การผลิตแบบยั่งยืน, การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และการดูแลให้พนักงานและชุมชนท้องถิ่นได้รับการปฏิบัติอย่างมีศักดิ์ศรีและให้ความเคารพ

มูลนิธิโพรเทอร์ราเป็นเจ้าของมาตรฐานการรับรองโพรเทอร์รา (ProTerra Certification Standard) และเอกสาร รวมถึงระเบียบวิธีการตรวจสอบที่เกี่ยวข้องสำหรับข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาเยี่ยมชมที่

www.proterrafoundation.org

หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับมาตรฐานโพรเทอร์รา กรุณาติดต่อ info@proterrafoundation.org.

เอกสารฉบับนี้ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารของโพรเทอร์รา เมื่อวันที่ 14/09/2023.

มาตรฐานฉบับนี้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการ หากฉบับแปลมีความคลาดเคลื่อนให้ยึดถือฉบับภาษาอังกฤษเป็นหลัก.

มาตรฐานโพรเทอร์ราจะได้รับการทบทวนอย่างน้อยทุก 5 ปี โดยคำนึงถึงความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย.

สารบัญ

พันธกิจและวิสัยทัศน์ของมูลนิธิโพรเทอร์รา	4
มาตรฐานโพรเทอร์รา	4
หลักการของมาตรฐานโพรเทอร์รา	6
การติดตามโพรเทอร์รา	6
ส่วนที่ 1: ขอบเขตของการรับรอง	7
1.1 ระดับของการรับรอง	7
1.2 วัตถุประสงค์ ส่วนประกอบ หรือผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมหลากหลาย	7
1.3 หลักการ เกณฑ์ และตัวบ่งชี้	8
ส่วนที่ 2: หลักการ เกณฑ์ ตัวบ่งชี้ และแนวทาง	9
ส่วนที่ 3: ข้อกำหนดและคำนิยาม	67
ภาคผนวก ก: การระบุพืชดัดแปลงพันธุกรรมทางการค้าและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากพืชดังกล่าว	74
ภาคผนวก ข: รายชื่อสนธิสัญญาและอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง	79
ภาคผนวก ค: รายชื่อสารกำจัดศัตรูพืชที่อยู่ในรายการ WHO Classes IA, IB และ II, อนุสัญญา Rotterdam และอนุสัญญา Stockholm	81
ภาคผนวก ง: แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับภาพถ่ายจากดาวเทียม	82
ภาคผนวก จ: แนวทางเฉพาะสำหรับไม้ผล	83
ภาคผนวก ฉ: การเลี้ยงสัตว์	89

พันธกิจและวิสัยทัศน์ของมูลนิธิโพเทอรัรา

พันธกิจของมูลนิธิโพเทอรัราคือการเป็นเครือข่ายธุรกิจระดับโลกที่สนับสนุนแนวทางปฏิบัติด้านการเกษตรที่ยั่งยืนมากขึ้นในห่วงโซ่อุปทานอาหารสัตว์และอาหารมนุษย์ โดยคำนึงถึงการเปลี่ยนไปใช้พืชที่ไม่ผ่านการดัดแปลงพันธุกรรม (non-GMO) และการเคารพในศักดิ์ศรีของคนงานและชุมชนอย่างเต็มที่

เรามีวิสัยทัศน์ที่จะสร้างโลกที่ธุรกิจทุกประเภทมีส่วนร่วมในการปกป้องความหลากหลายทางชีวภาพ โดยการเปลี่ยนไปใช้การผลิตแบบยั่งยืน, การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และการดูแลให้ชุมชนท้องถิ่นได้รับการปฏิบัติอย่างมีศักดิ์ศรีและให้ความเคารพ

องค์กรธุรกิจที่สนับสนุนพันธกิจและวิสัยทัศน์ของมูลนิธิโพเทอรัราจะต้องลงนามในคำประกาศการเป็นสมาชิกเพื่อแสดงความมุ่งมั่นดังนี้:

- สนับสนุนความน่าเชื่อถือของมาตรฐานการรับรองโพเทอรัรา
- สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ส่งเสริมและสนับสนุนฟาร์มและธุรกิจตลอดห่วงโซ่อุปทานอาหารสัตว์และอาหารมนุษย์ให้เป็นผู้ขับเคลื่อนแนวทางปฏิบัติทางธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม

มาตรฐานโพเทอรัรา

มาตรฐานโพเทอรัราอิงตามเกณฑ์บาเซลว่าด้วยถั่วเหลืองที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม (Basel Criteria on Responsible Soy) ซึ่งเผยแพร่ในปี 2004 โดยมีวัตถุประสงค์หลัก 4 ประการ:

- ส่งเสริมแนวทางปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี
- สร้างความมั่นใจในการจัดหาส่วนผสมที่ผลิตอย่างยั่งยืน, สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ครบถ้วน และเป็นแบบไม่ผ่านการดัดแปลงพันธุกรรมสำหรับอาหารสัตว์และอาหารมนุษย์
- ปกป้องสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมให้คนงานและชุมชนได้รับการปฏิบัติอย่างมีศักดิ์ศรีและให้ความเคารพ

มาตรฐานโพเทอรัรา เวอร์ชัน 5.0 ได้ผ่านกระบวนการปรึกษาหารืออย่างโปร่งใสและเปิดเผยกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 30/11/2022 ถึง 28/02/2023 ระหว่างและหลังจากกระบวนการดังกล่าว คณะกรรมการมาตรฐานและการรับรองของมูลนิธิโพเทอรัราได้หารือเกี่ยวกับข้อคิดเห็นที่ได้รับทั้งหมดและเสนอแนะต่อคณะกรรมการบริหารของโพเทอรัราในประเด็นที่ควรนำไปปรับปรุงในมาตรฐานฉบับนี้

มูลนิธิโพรเทอร์ราขอขอบคุณข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นที่ได้รับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกท่าน ซึ่งมีส่วนช่วยในการพัฒนาและเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับมาตรฐานโพรเทอร์ราเวอร์ชัน 5.0

สรุปการเปลี่ยนแปลงและข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีเผยแพร่บนเว็บไซต์ของมูลนิธิโพรเทอร์รา

ข้อสงวนสิทธิ์: เครื่องหมายการค้า โลโก้ และเครื่องหมายบริการที่ไม่ได้เป็นของหรือได้รับอนุญาตจากมูลนิธิโพรเทอร์รา และการอ้างอิงถึงในเอกสารนี้ ถือเป็นเครื่องหมายที่จดทะเบียนและไม่ได้จดทะเบียนของเจ้าของที่เกี่ยวข้อง มูลนิธิโพรเทอร์ราไม่อนุญาตให้ใช้เครื่องหมายดังกล่าว ไม่ว่าจะโดยนัย, โดยการห้าม (estoppel) หรือวิธีอื่นใด ProTerra® เป็นเครื่องหมายที่จดทะเบียนแล้ว

มาตรฐานโพรเทอร์ราเป็นมาตรฐานโดยสมัครใจ และไม่ได้มีหน้าที่หรือความรับผิดชอบในการรับรองการปฏิบัติตามกฎหมาย

หลักการของมาตรฐานโพเทอรร่า

มาตรฐานการรับรองโพเทอรร่าประกอบด้วยหลักการ เกณฑ์ และตัวบ่งชี้ ซึ่งหลักการทั้งสิบประการของมาตรฐานโพเทอรร่า มีดังนี้:

หลักการที่ 1: ระบบการจัดการ การปฏิบัติตามกฎหมาย อนุสัญญาระหว่างประเทศ และมาตรฐานโพเทอรร่า

หลักการที่ 2: สิทธิมนุษยชน นโยบายและแนวทางปฏิบัติด้านแรงงานที่มีความรับผิดชอบ

หลักการที่ 3: ความสัมพันธ์ที่มีความรับผิดชอบกับคนงานและชุมชน

หลักการที่ 4: การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ การจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ และบริการด้านสิ่งแวดล้อม

หลักการที่ 5: ไม่ใช่สิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม (GMOs)

หลักการที่ 6: การจัดการมลพิษและของเสีย

หลักการที่ 7: การจัดการน้ำ

หลักการที่ 8: การจัดการก๊าซเรือนกระจกและพลังงาน

หลักการที่ 9: การนำแนวทางปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีมาใช้

หลักการที่ 10: การตรวจสอบย้อนกลับและการควบคุมห่วงโซ่การผลิต

องค์กรจะได้รับการรับรองจากโพเทอรร่าเมื่อสามารถแสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติตามหลักการ เกณฑ์ และตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจของตน สำหรับองค์กรที่ทำหน้าที่เป็นผู้ประกอบการในห่วงโซ่การผลิตเท่านั้น (ไม่ได้แปรรูปวัสดุ แต่ทำการค้า, จัดเก็บ และ/หรือขนส่งเท่านั้น) จะได้รับการตรวจสอบตามตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในระดับที่ 2

การติดตามโพเทอรร่า

ฉลากบนบรรจุภัณฑ์ของผลิตภัณฑ์โพเทอรร่าเป็นช่องทางที่แบรนด์สามารถสื่อสารโดยตรงกับผู้บริโภคและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับความมุ่งมั่นในการผลิตที่ยั่งยืนและปราศจาก GMOs ผู้บริโภคจึงมั่นใจได้ว่าผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่มีฉลากโพเทอรร่าได้ถูกผลิตอย่างยั่งยืน สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ และตรงตามข้อกำหนดของมาตรฐานด้านการไม่ใช่ GMOs โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมในแนวทางและข้อกำหนดสำหรับการใช้โลโก้และตราสัญลักษณ์ของโพเทอรร่า

ส่วนที่ 1: ขอบเขตของการรับรอง

1.1 ระดับของการรับรอง

การรับรองโพรเทอร์ราสามารถใช้ได้กับระดับการดำเนินงานที่แตกต่างกันในห่วงโซ่การผลิตอาหารสัตว์และอาหารมนุษย์:

- **ระดับที่ 1 – การผลิตทางการเกษตร (Level I – Agricultural production)**
- **ระดับที่ 2 – การขนส่ง, การจัดเก็บ, ผู้ค้าและผู้จัดจำหน่าย (Level II – Transport, Storage, Traders and Dealers)**
- **ระดับที่ 3 – การแปรรูปทางอุตสาหกรรม (Level III – Industrial Processing)**

การผลิตทางการเกษตร: หมายถึงการเพาะปลูกพืชผลและเมล็ดพืช หน่วยการรับรองจะครอบคลุมทั้งฟาร์ม รวมถึงกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับการเพาะปลูกและพื้นที่ที่ไม่ได้เพาะปลูก ซึ่งรวมถึงกิจกรรมทั้งหมดที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ณ เวลาที่ขอการรับรอง (ดังนั้น หน่วยการรับรองจึงครอบคลุมทั้งฟาร์ม)

การแปรรูปทางอุตสาหกรรม: หมายถึงการดำเนินการใดๆ ที่ทำการเปลี่ยนแปลงผลผลิตทางการเกษตรทั้งทางกายภาพและเคมี เช่น สถานที่ทำความสะอาดหรืออบแห้ง, โรงงานสกัดน้ำมัน หรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร

เมื่อพื้นที่ฟาร์มได้รับการตรวจสอบว่าเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของผู้ประกอบการระดับที่ 3 (Level III) การประเมินจะใช้ข้อกำหนดที่เป็นไปตามมาตรฐานโพรเทอร์รา ระดับที่ 1 (ProTerra Level I) สำหรับฟาร์มเหล่านี้ หน่วยงานรับรองสามารถออกใบรับรองการตรวจสอบ (verification statement) เพื่อยืนยันการเข้าร่วมในโครงการโพรเทอร์ราได้ โดยใบรับรองนี้จะมีอายุหนึ่งปี

มูลนิธิโพรเทอร์ราจะได้รับรายชื่อซัพพลายเออร์ที่ได้รับการตรวจสอบทั้งหมดในระหว่างรอบการตรวจสอบ และรายชื่อนี้จะต้องถูกรวมอยู่ในรายงานการตรวจสอบพร้อมสรุปข้อบกพร่องที่พบ (หากมี)

1.2 วัตถุดิบ, ส่วนประกอบ หรือผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมหลากหลาย

การรับรองโพรเทอร์ราสามารถใช้ได้กับวัตถุดิบ, ส่วนประกอบ หรือผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมหลากหลาย ซึ่งสามารถทำได้โดยใช้แนวทางพื้นฐานสองวิธี:

- ผู้ประกอบการแต่ละรายในห่วงโซ่อุปทานอาหารสัตว์และอาหารมนุษย์สามารถได้รับการรับรองด้วยตนเอง โดยเทียบกับชุดตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องของมาตรฐานโพเทอร์รา หรือ
- องค์กรที่ได้รับการรับรองและใช้วัตถุดิบจากผู้ประกอบการที่ไม่ได้รับการรับรองจากโพเทอร์รา จะต้องนำระบบการจัดการมาใช้เพื่อควบคุม, สนับสนุน และติดตามห่วงโซ่อุปทานของตน เพื่อให้มั่นใจว่าเป็นไปตามตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องของมาตรฐานโพเทอร์รา ในกรณีนี้ การตรวจสอบระบบการจัดการนี้จะถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการรับรองขององค์กรโดยหน่วยงานรับรอง ซึ่งจะรวมถึงการเยี่ยมชมซัพพลายเออร์หลักที่ได้รับการคัดเลือกด้วย

1.3

หลักการ เกณฑ์ และตัวบ่งชี้

มาตรฐานการรับรองโพเทอร์ราแบ่งออกเป็นหลักการ เกณฑ์ และตัวบ่งชี้ เนื่องจากขอบเขตที่กว้างและระดับการดำเนินงานที่แตกต่างกัน จึงไม่ใช่ทุกตัวบ่งชี้ที่จะสามารถใช้ได้กับการดำเนินงานทุกประเภท

มาตรฐานจะระบุความสามารถในการนำตัวบ่งชี้แต่ละตัวไปใช้ในระดับการดำเนินงานทั้งสามระดับ

มาตรฐานโพเทอร์ราได้แบ่งตัวบ่งชี้ออกเป็นตัวบ่งชี้หลัก (core indicators) และตัวบ่งชี้ที่ไม่ใช่หลัก (non-core indicators) โดยองค์กรจะได้รับการรับรองจากโพเทอร์ราได้ก็ต่อเมื่อปฏิบัติตามตัวบ่งชี้ทั้งหมด 80% ซึ่งรวมถึงตัวบ่งชี้หลักทั้งหมดด้วย

สำหรับเกษตรกรรายย่อย ตัวบ่งชี้ระดับที่ 1 ทั้งหมดสามารถใช้ได้ ยกเว้นในกรณีที่ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในคำแนะนำ สำหรับเกษตรกรรายย่อยที่เป็นซัพพลายเออร์ให้กับองค์กรขนาดใหญ่ที่ได้รับการรับรอง จะมีคำแนะนำเฉพาะในแต่ละตัวบ่งชี้ว่าองค์กรขนาดใหญ่ควรให้การสนับสนุนซัพพลายเออร์รายย่อยเหล่านั้นอย่างไร หากสามารถทำได้

หลักการที่ 1:

ระบบการจัดการ, การปฏิบัติตามกฎหมาย, อนุสัญญาระหว่างประเทศ และมาตรฐานโพเทอรา

กฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายระดับชาติ และกฎหมายท้องถิ่นถูกกำหนดขึ้นเพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชน, ระบบนิเวศ และส่งเสริมแนวทางปฏิบัติทางธุรกิจที่ยั่งยืน หลักการนี้เกี่ยวข้องกับหลักการโพเทอราอื่นๆ ทั้งหมดและหัวข้อที่ครอบคลุม นอกจากนี้ยังรวมถึงการต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านความปลอดภัยของอาหารที่เกี่ยวข้อง โดยขึ้นอยู่กับระดับขององค์กรและกิจกรรมที่เข้าร่วม หลักการที่ 1 กำหนดว่าองค์กรจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดใดที่ให้การคุ้มครองสูงสุด ไม่ว่าจะเป็นข้อกำหนดของมาตรฐานโพเทอราหรือกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ

ข้อสงวนสิทธิ์: มาตรฐานโพเทอราเป็นมาตรฐานโดยสมัครใจ และไม่ได้มีเจตนาที่จะใช้ทดแทนหรือเทียบเท่ากับการตรวจสอบตามกฎหมายที่ดำเนินการโดยหน่วยงานกำกับดูแล ดังนั้น การรับรองโพเทอราจึงไม่สามารถตีความได้ว่าเป็นการยืนยันการปฏิบัติตามข้อกำหนดทางกฎหมายของผู้ประกอบการทางเศรษฐกิจรายใดรายหนึ่ง

1.1

การปฏิบัติตามกฎหมาย, ข้อบังคับระดับชาติและท้องถิ่นทั้งหมด และอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

1.1.1 ระดับที่ 1, 2, และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย, ข้อบังคับระดับชาติและท้องถิ่นทั้งหมด และอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งรวมถึงการมีใบอนุญาต, การอนุญาต และการลงทะเบียนที่จำเป็นและถูกต้องทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน นอกจากนี้ยังต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดทางกฎหมายของการผลิตและการจัดหาวัตถุดิบในประเทศที่ผู้ประกอบการทางเศรษฐกิจส่งออกวัตถุดิบและ/หรือผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องด้วย

แนวทาง: ข้อกำหนดในการปฏิบัติตามกฎหมายใช้กับทุกหัวข้อที่ครอบคลุมโดยหลักการโพเทอรา รวมถึงเกณฑ์และตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้อง องค์กรจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านการต่อต้านการทุจริต, กฎหมายและมาตรฐานสากลว่าด้วยสิทธิของชนพื้นเมือง และสิทธิในการครอบครองที่ดินของชุมชนท้องถิ่น

การปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านความปลอดภัยของอาหารเป็นข้อบังคับที่ต้องดำเนินการ (ขึ้นอยู่กับระดับขององค์กรและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยปกติจะเป็นระดับที่ 3) การนำขั้นตอนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับกฎระเบียบมาใช้ อาจเป็นวิธีหนึ่งในการปฏิบัติตามข้อกำหนดทางกฎหมาย และเป็นหน้าที่ของแต่ละองค์กรในการจัดหาหลักฐานการปฏิบัติตามกฎหมาย

ใบอนุญาต, การอนุญาต และการลงทะเบียนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กร จะแตกต่างกันไปตามที่ตั้งและประเภทของกิจกรรม โดยทั่วไปจะรวมถึงหมายเลขประจำตัวผู้เสียภาษี, ใบอนุญาตการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม, การอนุญาตให้สูบน้ำ และการขึ้นทะเบียนในชนบท เช่น การขึ้นทะเบียน CAR ที่บังคับใช้ในประเทศบราซิล

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรมที่ต้องการการรับรอง โรงงานควรให้การสนับสนุนในประเด็นการปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าว

รายชื่อสนธิสัญญาและอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องที่ต้องปฏิบัติตามสามารถดูได้ในภาคผนวก ข กฎที่เข้มงวดที่สุดจะต้องถูกนำมาใช้เสมอ และหากมาตรฐานโพเทอร์รามีข้อกำหนดที่สูงกว่าข้อกำหนดทางกฎหมายระดับชาติหรือท้องถิ่น องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องยึดถือมาตรฐานเป็นหลัก

1.1.2
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องจัดทำและเก็บบันทึกการปฏิบัติตามกฎระเบียบเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 5 ปี หรือนานกว่านั้นหากกฎหมายท้องถิ่นกำหนดไว้

แนวทาง: ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการรับรองอย่างอิสระ ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรมที่ต้องการการรับรอง โรงงานควรให้การสนับสนุนตามความเหมาะสม

1.1.3
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องตระหนักและเข้าใจข้อกำหนดทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตนเอง

แนวทาง: การเก็บสำเนาเอกสารกฎหมายระดับชาติและท้องถิ่นที่เป็นปัจจุบัน หรือการเข้าถึงกฎระเบียบที่อัปเดตทางออนไลน์เป็นแนวปฏิบัติที่ดีที่จะช่วยให้สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้ได้

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรมที่ต้องการการรับรอง โรงงานควรให้การสนับสนุนในการทำความเข้าใจกฎระเบียบต่างๆ ตามความเหมาะสม

1.1.4
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องจัดทำข้อมูลมัดเป็นลายลักษณ์อักษรว่าจะไม่เสนอหรือรับสินบน หรือมีส่วนร่วมในการทุจริตในรูปแบบอื่นใด นอกจากนี้ องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องใช้มาตรการเพื่อต่อต้านกิจกรรมที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายที่อาจเกิดขึ้นภายในทรัพย์สินของตนเองหรือที่เกี่ยวข้องกับห่วงโซ่อุปทาน

แนวทาง: ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการรับรองอย่างอิสระ ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรมที่ต้องการการรับรอง โรงงานควรให้การสนับสนุนตามความเหมาะสม

1.1.5
ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ชัดเจนตามแนวทางปฏิบัติและกฎหมายของประเทศ

แนวทาง: ตัวอย่างของกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ได้แก่ โฉนดที่ดิน, สัญญาเช่า หรือข้อตกลงทางกฎหมายอื่นๆ ที่เหมาะสม

1.1.6
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าซัพพลายเออร์ของวัตถุดิบและบริการหลักปฏิบัติตามมาตรฐานโพเทอร์รา

แนวทาง: ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อย

1.1.7
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องได้รับข้อมูลมัดที่เป็นทางการและลงนามจากซัพพลายเออร์ที่ไม่ใช่หลัก ว่าพวกเขาปฏิบัติตามข้อกำหนดทางกฎหมาย รวมถึงข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน, กฎหมายแรงงาน และกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม

แนวทาง: ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อย

1.2

การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

1.2.1 ระดับที่ 1, 2, และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องแสดงให้เห็นถึงการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดของมาตรฐานพรเทอรร่าและ/หรือหัวข้อที่ครอบคลุมโดยมาตรฐานนี้ รวมถึงการปฏิบัติตามข้อกำหนดของพรเทอรร่า

แนวทาง: องค์กรสามารถเลือกตัวบ่งชี้การปรับปรุงได้อย่างอิสระเพื่อแสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้ โดยจะมีการกำหนดค่าพื้นฐาน (baseline) ในการรับรองครั้งแรกภายใต้มาตรฐานพรเทอรร่า เมื่อองค์กรปฏิบัติตามมาตรฐานพรเทอรร่าได้อย่างครบถ้วนแล้ว จะต้องกำหนดแผนการปรับปรุงที่เกินกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้

ในกรณีของเอกสารกรรหาย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรมที่ต้องการการรับรอง โรงงานควรให้การสนับสนุนในเรื่องนี้

1.3

การใช้โลโก้, ตราสัญลักษณ์, เครื่องหมายความน่าเชื่อถือ และใบรับรองของพรเทอรร่า

1.3.1 ระดับที่ 1, 2, และ 3

หลัก (CORE): วัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองจากพรเทอรร่าจะต้องได้รับการระบุด้วยการกล่าวอ้างที่ถูกต้อง และใช้โลโก้, ตราสัญลักษณ์, เครื่องหมายความน่าเชื่อถือ และใบรับรองของพรเทอรร่าตามแนวทางและข้อกำหนดสำหรับการใช้โลโก้และตราสัญลักษณ์ของพรเทอรร่า

1.4

ระบบการจัดการ

1.4.1 ระดับที่ 2 และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องนำระบบการจัดการสำหรับห่วงโซ่อุปทานมาใช้และบำรุงรักษา ซึ่งรวมถึงการประเมินความเสี่ยงและแนวทางและมาตรการในการลดความเสี่ยงด้วย

หลักการที่ 2: สิทธิมนุษยชน และนโยบายและแนวทางปฏิบัติด้านแรงงานที่มีความรับผิดชอบ

คนงานทุกคนควรได้รับการปฏิบัติอย่างมีศักดิ์ศรีและให้ความเคารพ แนวทางปฏิบัติทางธุรกิจที่มีความรับผิดชอบจะช่วยสร้างความมั่นใจในสิทธิและความเป็นอยู่ที่ดีโดยรวมของคนงาน หลักการนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความมั่นใจว่าองค์กรที่ได้รับการรับรองจะจัดหาสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย และไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้แรงงานบังคับ, แนวทางปฏิบัติในการสรรหาบุคลากรที่ขาดความรับผิดชอบ หรือพฤติกรรมการเลือกปฏิบัติ

2.1

การไม่มีการใช้แรงงานทาสและแรงงานบังคับ, การใช้แรงงานเด็ก และวิธีการลงโทษหรือควบคุมที่บีบบังคับ

2.1.1

ระดับที่ 1, 2, และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องไม่ใช้แรงงานทาสหรือแรงงานที่มาจากการค้ามนุษย์, แรงงานบังคับ, แรงงานที่ถูกผูกมัดด้วยหนี้สิน และเทียบเท่า

แนวทาง: ข้อกำหนดนี้ยังใช้กับคนงานทั้งหมดที่จัดหาโดยบุคคลที่สามและแรงงานรับเหมาช่วง รวมถึงแรงงานข้ามชาติและแรงงานตามฤดูกาล จะไม่มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการสรรหาบุคลากรจากคนงาน

2.1.2

ระดับที่ 1 และ 3

หลัก (CORE): ห้ามไม่ให้มีการบังคับให้คนงานนำเอกสารประจำตัวไปฝากไว้กับนายจ้างหรือบุคคลที่สาม นอกจากนี้ ห้ามไม่ให้นายจ้างยึดค่าจ้าง, ผลประโยชน์ หรือทรัพย์สินอื่นๆ ของคนงาน

2.1.3

ระดับที่ 1, 2, และ 3

ห้ามไม่ให้มีการบังคับให้สมาชิกในครอบครัวที่ติดตามมา (เช่น เด็กและคู่สมรส) ทำงานในสถานที่ขององค์กรที่ได้รับการรับรอง องค์กรจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าเด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่นั้นได้เข้าโรงเรียนหรือได้รับการศึกษาที่บ้าน

2.1.4

ระดับที่ 1, 2, และ 3

หลัก (CORE): ห้ามไม่ให้มีการใช้แรงงานเด็กและเยาวชนในองค์กรที่ได้รับการรับรอง ยกเว้นในบริบทที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายของประเทศและองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)

แนวทาง: อ้างอิงคำนิยามของอนุสัญญา ILO ฉบับที่ 138 ซึ่งครอบคลุมถึงงานเบาและการคุ้มครองพิเศษสำหรับแรงงานเยาวชน ในภาคเกษตรกรรมแบบครอบครัว อนุญาตให้เด็กและเยาวชนทำงานได้ ตราบใดที่งานนั้นไม่เป็นการทารุณกรรมหรืออันตรายและไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ, การศึกษา และการเข้าเรียนในโรงเรียนของพวกเขา ในกรณีที่ไม่มีแรงงานเยาวชนและเด็กอยู่ในฟาร์ม ผู้ผลิตจะต้องแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของพวกเขา เกษตรกรต้องแน่ใจว่าเด็กและเยาวชนที่ทำงานในพื้นที่ได้เข้าเรียนในโรงเรียนหรือได้รับการศึกษาที่บ้าน

2.1.5
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): ไม่อนุญาตให้ใช้วิธีการลงโทษหรือควบคุมที่บีบบังคับ ซึ่งรวมถึงการบังคับทางกายหรือจิตใจ, การกักขัง, การข่มขู่ด้วยความรุนแรง หรือการทารุณกรรม/การคุกคามทางกายภาพ, ทางเพศ, ทางจิตใจ หรือทางวาจาในรูปแบบอื่นๆ

2.2

ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และการทำงานล่วงเวลา

2.2.1
ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): การกำหนดชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์จะต้องเป็นไปตามกฎหมายท้องถิ่นและกฎหมายระดับประเทศ, สอดคล้องกับมาตรฐานอุตสาหกรรมในท้องถิ่น และโดยปกติแล้วจะต้องไม่เกิน 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (ไม่รวมการทำงานล่วงเวลา) ในกรณีที่ มีข้อตกลงกับสหภาพแรงงานเกี่ยวกับชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และการทำงานล่วงเวลา จะต้องเคารพตามข้อตกลงนั้น

2.2.2
ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): การทำงานล่วงเวลาจะต้องจำกัดตามที่กฎหมายท้องถิ่นและกฎหมายระดับประเทศกำหนดไว้ และโดยปกติแล้วจะต้องไม่เกิน 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

2.2.3
ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): การทำงานล่วงเวลาที่เกิน 12 ชั่วโมงจะได้รับอนุญาตเฉพาะในช่วงเวลาพิเศษและจำกัดเท่านั้น เมื่อมีข้อจำกัดหรือความเสี่ยงที่จะเกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจ และเมื่อเงื่อนไขเกี่ยวกับการทำงานล่วงเวลาที่เกิน 12 ชั่วโมงได้ตกลงกันไว้ล่วงหน้าระหว่างคนงานและฝ่ายบริหาร ในกรณีที่ มีข้อตกลงกับสหภาพแรงงานเกี่ยวกับชั่วโมงการทำงานล่วงเวลาที่เกินกำหนด จะต้องเคารพตามข้อตกลงนั้น

แนวทาง: การจำกัดเวลาทำงานมีความยืดหยุ่น เนื่องจากเป็นที่ยอมรับว่าอาจมีช่วงเวลา
ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในระหว่างปี ซึ่งพนักงานจะต้องทำงานล่วงเวลาที่ยาวนานขึ้นเป็นระยะ
เวลาจำกัด ตัวอย่างเช่น ความกดดันด้านเวลาที่ผิดปกติในช่วงฤดูเก็บเกี่ยว และจะต้อง
เคารพตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในข้อ 2.2.5 ในช่วงเวลาดังกล่าว

2.2.4

ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): การทำงานล่วงเวลาจะต้องได้รับค่าตอบแทนตามที่กฎหมาย
กำหนด หรือตามข้อตกลงร่วม หรือข้อตกลงกับสหภาพแรงงาน หรือในกรณี
ที่ไม่มีข้อตกลงดังกล่าว จะต้องจ่ายในอัตราพิเศษ

แนวทาง: จะต้องพิจารณาข้อกำหนดทางกฎหมายที่อนุญาตให้แลกเปลี่ยนชั่วโมง
ทำงานล่วงเวลาเป็นวันหยุดเพิ่มเติม

2.2.5

ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): การทำงานล่วงเวลาทั้งหมดจะต้องเป็นไปโดยสมัครใจ

2.2.6

ระดับที่ 1
และ 3

ไม่ว่าในกรณีใดๆ คนงานมีสิทธิได้รับวันหยุดอย่างน้อยหนึ่งวันหลังจาก
ทำงานติดต่อกัน 6 วัน ในกรณีที่มิใช่ข้อตกลงกับสหภาพแรงงานเกี่ยวกับวัน
หยุด/วันพักผ่อน จะต้องเคารพตามข้อตกลงนั้น

2.2.7

ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องมีระบบในการติดตาม
ชั่วโมงการทำงานและการทำงานล่วงเวลา

2.3

โปรแกรมการจัดการบุคลากร

2.3.1

ระดับที่ 1
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องจัดทำ, นำไปใช้ และบำรุงรักษาโปรแกรม
การจัดการทรัพยากรบุคคลสำหรับพนักงานของตนที่สอดคล้องและเหมาะสม
กับความต้องการขององค์กร

แนวทาง: ตัวบ่งชี้นี้ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อย

2.3.2
ระดับที่ 1
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องมอบหมายให้พนักงานคนหนึ่งรับผิดชอบในการนำโปรแกรมการจัดการทรัพยากรบุคคลไปใช้และดูแล

แนวทาง: ตัวบ่งชี้นี้ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อย

2.4

โอกาสที่เท่าเทียมกันและการปฏิบัติต่อคนงานอย่างเท่าเทียม

2.4.1
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): คนงานและผู้สมัครทุกคนจะต้องได้รับโอกาสในการจ้างงานที่เท่าเทียมกัน, โอกาสในการทำงานที่เท่าเทียมกัน ซึ่งรวมถึงการเลื่อนตำแหน่งและการเข้าถึงการฝึกอบรม, ค่าตอบแทนที่เท่าเทียมกันสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่ากัน, ผลประโยชน์ที่เท่าเทียมกัน และการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันในที่ทำงาน จะไม่มีการเลือกปฏิบัติใดๆ รวมถึงการจำแนก, การกีดกัน หรือการให้ความชอบใดๆ บนพื้นฐานของเชื้อชาติ, สีดผิว, อายุ, เพศ, รสนิยมทางเพศ, ศาสนา, ความคิดเห็นทางการเมือง, สัญชาติ หรือที่มาทางสังคม

แนวทาง: การจำแนก, การกีดกัน หรือการให้ความชอบใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานเฉพาะซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดโดยเนื้อแท้ของงานนั้น จะต้องมีเหตุผลที่สมควรและไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติ (อ้างอิง: อนุสัญญา ILO ฉบับที่ 111, มาตรา 1 และ 2)

จะต้องไม่มีความแตกต่างในสภาพการทำงานของคนงานใดๆ อันเนื่องมาจากสถานะการจ้างงาน (เช่น พนักงานประจำ, ชั่วคราว หรือรับเหมาช่วง) อย่างไรก็ตาม “โอกาสที่เท่าเทียมกัน” และ/หรือ “การปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน” ไม่จำเป็นต้องชัดเจนว่าไม่ให้คนงานบางคนได้รับรางวัลตามคุณธรรมหรือผลการปฏิบัติงาน เช่น โบนัสค่าจ้าง หรือสิทธิประโยชน์อื่นๆ ที่นอกเหนือไปจากค่าตอบแทนพื้นฐานที่คนงานทุกคนในองค์กรพึงได้รับ

2.5

สภาพการทำงานและที่พักอาศัยของแรงงาน

2.5.1 ระดับที่ 1, 2, และ 3

หลัก (CORE): คนงานทุกคน ไม่ว่าจะอายุ, เพศ หรือลักษณะส่วนบุคคลอื่นใด จะต้องได้รับสภาพการทำงานที่เหมาะสมและเป็นไปตามกฎหมาย รวมถึงสถานที่ทำงานที่ปลอดภัยและถูกสุขอนามัย, การเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัย, สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขาภิบาลขั้นพื้นฐาน และอุปกรณ์ป้องกัน

2.5.2 ระดับที่ 1, 2, และ 3

หลัก (CORE): คนงานทุกคนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ จะต้องได้รับอาหารที่ปลอดภัย, น้ำที่ดื่มและเพียงพอ และที่พักอาศัยที่เหมาะสมและมีราคาที่เป็นธรรม

แนวทาง: คำว่า “เหมาะสม” รวมถึงสิ่งต่อไปนี้อย่างน้อย: ที่พักที่กันแดดฝน, การป้องกันสัตว์รบกวน, การเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรักษาสุขอนามัยได้ง่าย, การเข้าถึงน้ำ, สิ่งอำนวยความสะดวกในการเตรียมและรับประทานอาหาร, ห้องนอนและห้องนั่งเล่นที่สะอาด (รวมถึงเตียงนอนบางรูปแบบ), และพื้นที่เปิดโล่งที่คนงานสามารถเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระในช่วงเวลานอกการทำงาน

2.6

สัญญาจ้างงานและสิทธิตามกฎหมายที่ชัดเจนและครอบคลุม

2.6.1 ระดับที่ 1, 2, และ 3

หลัก (CORE): คนงานทุกคนจะต้องมีสัญญาจ้างงานหรือเอกสารที่เทียบเท่า ซึ่งเป็นที่เข้าใจโดยคนงานและลงนามโดยนายจ้างและพนักงาน หรือตัวแทนแรงงานของพนักงาน สัญญาจะต้องมีข้อมูลอย่างน้อยดังต่อไปนี้: อัตราค่าจ้าง/เงินเดือน, ชั่วโมงการทำงาน, การหักเงิน, เงื่อนไขการทำงาน, ล่วงเวลา, เวลาพักร้อน, เงื่อนไขสำหรับการลาป่วยและการลาเพื่อเลี้ยงดูบุตร, เหตุผลในการเลิกจ้าง และระยะเวลาบอกกล่าวล่วงหน้าสำหรับการสิ้นสุดการจ้างงาน หากบริบททางวัฒนธรรมไม่ได้ถือว่าต้องมีสัญญาที่เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจนและไม่อาจโต้แย้งได้ จะต้องนำเรื่องนี้มาพิจารณาและใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อยเท่านั้น

2.6.2
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): จะต้องมียกเลิกงานที่ลงนามระหว่างองค์กรที่ได้รับการรับรองกับบริษัทรับเหมาช่วง ซึ่งรวมถึงข้อกำหนดที่กำหนดให้มีการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานและสิทธิตามกฎหมายของลูกจ้าง ในประเทศที่ไม่มีข้อกำหนดเรื่องข้อตกลงด้านแรงงานที่เป็นทางการระหว่างคนงานและนายจ้าง จะต้องมียกเลิกงานเอกสารอื่นที่แสดงถึงความสัมพันธ์ด้านแรงงาน

แนวทาง: ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อย

2.6.3
ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องสื่อสารสิทธิทางกฎหมาย, รายละเอียดสัญญา และข้อตกลงให้แก่พนักงานในภาษาและรูปแบบที่เรียบง่าย เพื่อให้คนงานสามารถเข้าใจและปฏิบัติตามได้ง่าย

แนวทาง: ตัวบ่งชี้นี้ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อย

2.6.4
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องเก็บบันทึกข้อมูลบุคลากรของพนักงานแต่ละคนไว้อย่างน้อย 5 ปี หรือนานกว่านั้นหากกฎหมายท้องถิ่นกำหนดไว้

แนวทาง: บันทึกข้อมูลบุคลากรจะรวมถึงสัญญา, สถานะปัจจุบันและประวัติ, ตำแหน่งงาน, เงินเดือน, การฝึกอบรม, ชั่วโมงการทำงาน, เวลาพักร้อน และการลาป่วยหรือการลาเพื่อเลี้ยงดูบุตรที่สะสมไว้

ตัวบ่งชี้นี้ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อย

2.7

คุณสมบัติ, ประสิทธิภาพการทำงาน และการฝึกอบรมของคนงาน

2.7.1
ระดับที่ 1
และ 3

จะต้องจัดทำคำอธิบายลักษณะงานของคนงาน รวมถึงทักษะที่จำเป็น, ข้อกำหนดทางกฎหมาย, และช่วงเงินเดือน เป็นลายลักษณ์อักษร

แนวทาง: คนงานทุกคนจะต้องมีคุณสมบัติ, ประสบการณ์ และปฏิบัติตามข้อกำหนดทางกฎหมายที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของตน (เช่น ช่างไฟฟ้าอาจต้องได้รับการฝึกอบรมที่กฎหมายบังคับหรือมีวุฒิการศึกษาที่เกี่ยวข้อง)

ตัวบ่งชี้นี้ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อย

2.7.2
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): จะต้องจัดให้มีโครงการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับงานอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการฝึกอบรมทบทวนความรู้อย่างสม่ำเสมอให้กับคนงานทุกคน เพื่อให้แน่ใจว่าพวกเขามีความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ, ประสิทธิภาพ และปลอดภัย นอกจากนี้ องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องให้การฝึกอบรมแก่พนักงานทุกคนเกี่ยวกับ (ก) ความยั่งยืน; (ข) GMOs ในกรณีที่เกี่ยวข้อง; (ค) แนวทางปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี ในกรณีที่เกี่ยวข้อง และ (ง) งาน, บทบาท และความรับผิดชอบเฉพาะของตนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเหล่านี้

แนวทาง: ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการรับรองอย่างอิสระ ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรมที่ต้องการการรับรอง โรงงานควรให้การฝึกอบรมตามความเหมาะสม

2.7.3
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องเก็บบันทึกการฝึกอบรมทั้งหมดเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 5 ปี หรือนานกว่านั้นหากกฎระเบียบท้องถิ่นกำหนด

แนวทาง: บันทึกเหล่านี้จะต้องมีข้อมูลดังต่อไปนี้: วันที่, เวลา, ผู้เข้าร่วม, ผู้ฝึกอบรม, และเนื้อหาที่ใช้ระหว่างการฝึกอบรม ในช่วงปีแรกของการรับรองจากโพเทอร์รา บันทึกจะถูกพิจารณาตามสัดส่วนของระยะเวลาที่สถานประกอบการได้รับการรับรองไปจนถึงปีที่ห้าของการรับรอง

ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการรับรองอย่างอิสระ ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรมที่ต้องการการรับรอง โรงงานควรจัดเก็บบันทึกการฝึกอบรมตามความเหมาะสม

2.8

ค่าจ้าง, การจ่ายเงิน และสิทธิประโยชน์

2.8.1
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): คนงานทุกคน ไม่ว่าจะอายุหรือเพศใด จะต้องได้รับค่าจ้างหรือเงินเดือนที่เป็นธรรมและเป็นตัวแทนของท้องถิ่น ซึ่งจะต้องเท่ากับหรือสูงกว่าค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายที่กำหนดไว้สำหรับภูมิภาคและข้อตกลงของภาคอุตสาหกรรม หากไม่มีค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมาย ค่าตอบแทนจะต้องเท่ากับเงินเดือนทั่วไปที่จ่ายในภูมิภาคนั้นสำหรับตำแหน่งหรือหน้าที่ที่เทียบเท่ากัน

2.8.2
ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): งานที่จ่ายตามปริมาณชิ้นงานจะต้องจ่ายในอัตราที่รับประกันว่าคนงานจะสามารถได้รับค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายที่กำหนดไว้สำหรับภูมิภาคและ/หรือภาคอุตสาหกรรม หากไม่มีค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมาย ค่าตอบแทนจะต้องเท่ากับเงินเดือนทั่วไปที่จ่ายในภูมิภาคนั้นสำหรับตำแหน่งหรือหน้าที่ที่เทียบเท่ากัน

2.8.3
ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): ค่าจ้างหรือเงินเดือนและชั่วโมงการทำงานจะต้องจ่ายเป็นประจำและถูกต้องตามกฎหมายด้วยสกุลเงินของประเทศ มีการจัดทำเอกสารและบันทึกไว้

แนวทาง: การจ่ายเงินจะต้องทำอย่างน้อยเดือนละครั้ง เว้นแต่คนงานหรือตัวแทนของพวกเขายินยอมอย่างชัดเจนว่าสามารถจ่ายได้บ่อยน้อยลง

2.8.4
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): นายจ้างจะต้องไม่หักค่าจ้างเพื่อวัตถุประสงค์ในการลงโทษทางวินัย

แนวทาง: การหักเงินเพื่อการประกันสังคมหรือโครงการอื่น ๆ ที่กฎหมายบังคับนั้นเป็นที่ยอมรับได้

2.8.5
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

จะต้องมีการจัดตั้งแผนการประกันสังคมสำหรับคนงานในภูมิภาคที่กฎหมายหรือข้อบังคับไม่ได้กำหนดให้มีแผนดังกล่าว

แนวทาง: แผนจะต้องระบุอายุและเงื่อนไข/ข้อกำหนดอื่น ๆ ในการรับสิทธิประโยชน์อย่างชัดเจน ผลกระทบของแผนการประกันสังคมดังกล่าวต่อค่าจ้างปกติของคนงานจะต้องระบุไว้ในรายละเอียดของแผน

ตัวบ่งชี้นี้ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อย

2.9

ความปลอดภัยและสุขภาพของคนงาน

2.9.1
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องทำการประเมินความเสี่ยงในการดำเนินงานของตนและใช้ผลการประเมินนี้เป็นแนวทางในการลดความเสี่ยงและการพัฒนาโปรแกรมสุขภาพและความปลอดภัย นอกจากนี้ ควรพัฒนาและนำขั้นตอนปฏิบัติมาใช้และมีทรัพยากรเพื่อจัดการกับสถานการณ์อุบัติเหตุและเหตุฉุกเฉิน องค์กรที่ได้รับการรับรองและพนักงานของตนจะต้องแสดงให้เห็นถึงความตระหนักและความเข้าใจในเรื่องสุขภาพและความปลอดภัย

แนวทาง: ขอบเขตและความซับซ้อนของโปรแกรมจะต้องเหมาะสมกับขอบเขตและความซับซ้อนขององค์กร

ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการรับรองอย่างอิสระ ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แปรรูปจะต้องให้การสนับสนุนในการนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้ตามความเหมาะสม

สำหรับระดับที่ 2 สิ่งนี้ใช้ได้กับสถานที่จัดเก็บและผู้ขนส่งโดยเฉพาะ

2.9.2
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): จะต้องมีชุดปฐมพยาบาลพร้อมใช้งานอย่างรวดเร็วและสามารถเข้าถึงได้ง่ายหากเกิดอุบัติเหตุหรือเหตุฉุกเฉินอื่น ๆ ในสถานที่ทำงาน ควรพิจารณาการมีชุดปฐมพยาบาลฉุกเฉินในสถานที่หากกฎหมายยอมรับ

แนวทาง: ตัวบ่งชี้นี้ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อย สำหรับระดับที่ 2 สิ่งนี้ใช้ได้กับสถานที่จัดเก็บและผู้ขนส่งโดยเฉพาะ

2.9.3
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องติดตามและตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการปฏิบัติตามโปรแกรมความปลอดภัยและสุขภาพของพนักงาน และเก็บบันทึกผลการดำเนินงานด้านสุขภาพและความปลอดภัย รวมถึงสถิติอุบัติเหตุของการดำเนินงาน

แนวทาง: สถิติอุบัติเหตุจะต้องรวมถึงอย่างน้อย: จำนวนอุบัติเหตุต่อจำนวนชั่วโมงการทำงานและจำนวนอุบัติเหตุต่อพนักงานหนึ่งคน

ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการรับรองอย่างอิสระ ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แปรรูปจะต้องให้การสนับสนุนในการนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้

สำหรับระดับที่ 2 สิ่งนี้ใช้ได้กับสถานที่จัดเก็บและผู้ขนส่งโดยเฉพาะ

2.9.4
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): งานที่เป็นอันตราย รวมถึงการใช้หรือการจัดการกับสารกำจัดศัตรูพืชและผลิตภัณฑ์เคมี จะต้องดำเนินการโดยคนงานที่มีคุณสมบัติและได้รับการฝึกอบรมอย่างเหมาะสมเท่านั้น โดยคำนึงถึงสภาพสุขภาพและความจำเป็นของพนักงานด้วย คนงานที่ได้รับบาดเจ็บหรือป่วยจะต้องไม่ปฏิบัติกิจกรรมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของตนเองและที่อาจส่งผลกระทบต่อคนงานคนอื่น

แนวทาง: องค์กรจะต้องเก็บบันทึกเอกสารที่ระบุตัวคนงานที่ถูกยกเว้นจากกิจกรรมเหล่านี้ และกำหนดให้ผู้รับเหมาะสมช่วงทำเช่นเดียวกัน

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

สำหรับระดับที่ 2 สิ่งนี้ใช้ได้กับสถานที่จัดเก็บและผู้ขนส่งโดยเฉพาะ

2.9.5
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องจัดหาและเปลี่ยนเมื่อจำเป็น ซึ่งรวมถึงอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (PPE) และเครื่องแต่งกายที่เหมาะสม และเพียงพอแก่คนงาน โดยจะไม่มี การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับ PPE

แนวทาง: การฝึกอบรมเกี่ยวกับความสำคัญและการใช้งาน PPE ที่ถูกต้องจะถือเป็นส่วนหนึ่งของตัวบ่งชี้

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

สำหรับระดับที่ 2 สิ่งนี้ใช้ได้กับสถานที่จัดเก็บและผู้ขนส่งโดยเฉพาะ

2.9.6
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): การสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (PPE) และเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมเป็นข้อบังคับในระหว่างการจัดการและการใช้สารพิษ หรือเมื่อปฏิบัติงานที่เป็นอันตรายอื่น ๆ จะต้องมีการเตือนตามด้วยบทลงโทษที่กฎหมายอนุญาตสำหรับคนงานที่ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านความปลอดภัยหรือไม่ใช้อุปกรณ์ PPE ที่จำเป็น

2.10

การฝึกอบรมด้านสุขภาพและความปลอดภัย

2.10.1
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): คนงานจะต้องได้รับการฝึกอบรมในด้านสุขภาพและความปลอดภัยของงานที่ทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนงานที่จัดการกับสารกำจัดศัตรูพืชและสารพิษอื่นๆ หรือผู้ที่ใช้งานอุปกรณ์ที่เป็นอันตราย คนงานเหล่านี้จะต้องได้รับการฝึกอบรมถึงวิธีการจัดเก็บ, การใช้ และการกำจัดสารกำจัดศัตรูพืชและสารพิษอื่นๆ อย่างเหมาะสม และวิธีการใช้งานอุปกรณ์ที่เป็นอันตรายอย่างปลอดภัย โดยคำนึงถึงคำแนะนำของผู้ผลิตและข้อกำหนดทางกฎหมาย

แนวทาง: นอกจากการปฏิบัติงานในทุกด้านอย่างปลอดภัยแล้ว คนงานจะต้องจัดการกับสารกำจัดศัตรูพืชที่ใช้หรือกำจัดในลักษณะที่ปกป้องเพื่อนร่วมงาน, ผู้อื่นในบริเวณใกล้เคียง และสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างของมาตรการเพิ่มเติมคือการทำเครื่องหมายพื้นที่ที่เก็บ, จัดการ หรือใช้สารกำจัดศัตรูพืช

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

สำหรับระดับที่ 2 สิ่งนี้ใช้ได้กับสถานที่จัดเก็บและผู้ขนส่งโดยเฉพาะ

2.10.2
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องเก็บบันทึกการฝึกอบรมด้านสุขภาพและความปลอดภัยทั้งหมดเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 5 ปี หรือนานกว่านั้นหากระเบียบข้อบังคับท้องถิ่นกำหนด

แนวทาง: ข้อมูลต่อไปนี้จะต้องรวมอยู่ในบันทึกเหล่านี้: วันที่, เวลา, ผู้เข้าร่วม, ผู้ฝึกอบรม, และเนื้อหาที่ใช้ระหว่างการฝึกอบรม

ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการรับรองอย่างอิสระ ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

สำหรับระดับที่ 2 สิ่งนี้ใช้ได้กับสถานที่จัดเก็บและผู้ขนส่งโดยเฉพาะ

2.10.3
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้สอนที่ให้การฝึกอบรมด้านสุขภาพและความปลอดภัย โดยเฉพาะการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการ, การจัดเก็บ และการใช้สารกำจัดศัตรูพืชและสารพิษอื่นๆ อย่างปลอดภัย และการปฏิบัติงานที่เป็นอันตรายอื่นๆ อย่างปลอดภัย มีความรู้ทางเทคนิคและคุณสมบัติตามกฎหมายที่จำเป็น

แนวทาง: ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการรับรองอย่างอิสระ ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัววงขึ้นไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

สำหรับระดับที่ 2 สิ่งนี้ใช้ได้กับสถานที่จัดเก็บและผู้ขนส่งโดยเฉพาะ

2.11

การลาเพื่อเลี้ยงดูบุตร

2.11.1
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องปฏิบัติตามอย่างน้อยข้อบังคับระดับชาติและท้องถิ่นเกี่ยวกับการลาคลอดและการลาเพื่อเลี้ยงดูบุตร

2.11.2
ระดับที่ 1
และ 3

คนงานที่ลาคลอด/ลาเพื่อเลี้ยงดูบุตรมีสิทธิ์กลับมาทำงานภายใต้เงื่อนไขเดิมที่มีอยู่ก่อนการลา โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ, การหักค่าจ้าง หรือการสูญเสียायงาน

แนวทาง: ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อย

2.11.3
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): ในพื้นที่ที่กฎระเบียบเฉพาะไม่ครอบคลุมการลาคลอด องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องกำหนดระยะเวลาการลาที่สมเหตุสมผล

แนวทาง: เพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิง อนุสัญญา ILO ฉบับที่ 183 กำหนดให้มีการลาคลอด โดยได้รับค่าจ้างเป็นเวลา 14 สัปดาห์

ตัวบ่งชี้นี้ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อย

2.12

เสรีภาพของแรงงานในการรวมตัว, เข้าร่วม และจัดตั้ง
สมาคม

2.12.1 ระดับที่ 1, 2, และ 3

หลัก (CORE): คนงานทุกคนจะได้รับอนุญาตให้จัดตั้งและเข้าร่วม สหภาพแรงงานหรือองค์กรการเจรจาต่อรองร่วมอื่นๆ ตามที่ตนเลือก และมี สิทธิในการเจรจาต่อรองร่วม

แนวทาง: องค์กรที่ได้รับการรับรองต้องแสดงให้เห็นว่าพวกเขาเคารพสิทธิของคนงานทุกคนในการจัดตั้งและเข้าร่วมสหภาพแรงงานหรือองค์กรการเจรจาต่อรองร่วมอื่นๆ ตามกฎหมาย

ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการรับรองอย่างอิสระ ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

2.12.2 ระดับที่ 1, 2, และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องไม่ขัดขวางการทำงานของ องค์กรการเจรจาต่อรองร่วมหรือสมาคมคนงาน และตัวแทนของพวกเขาจะ ต้องสามารถเข้าถึงสมาชิกในสถานที่ทำงานได้

แนวทาง: ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการรับรองอย่างอิสระ ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

2.12.3
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): จะต้องไม่มีการเลือกปฏิบัติโดยฝ่ายบริหารหรือคนงานระหว่างคนงานที่ไม่มีตัวแทนกับคนงานที่มีตัวแทนโดยสหภาพแรงงานหรือสมาคม และจะต้องไม่มีการเลือกปฏิบัติต่อตัวแทนคนงาน

แนวทาง: ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการรับรองอย่างอิสระ ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

หลักการที่ 3: ความสัมพันธ์ที่มีความรับผิดชอบกับคนงานและชุมชน

การเคารพคนงานและชุมชนท้องถิ่นหมายถึงการรับฟังและพิจารณาสิ่งที่พวกเขากล่าวตามความเหมาะสม องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องจัดให้มีกลไกสำหรับการสื่อสารข้อร้องทุกข์ที่ปกป้องผู้ร้องเรียนและรับประกันว่าข้อร้องเรียนของพวกเขาจะได้รับการประเมินอย่างเป็นธรรม หลักการนี้ยังมีเป้าหมายเพื่อขยายกลไกดังกล่าวไปยังชุมชนท้องถิ่นด้วย

3.1

ระบบการสื่อสารและกลไกการร้องทุกข์

3.1.1
ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องจัดการกับข้อร้องเรียนและข้อร้องทุกข์จากคนงาน, เพื่อนบ้าน, ชุมชนท้องถิ่น และผู้ใช้ที่ดินดั้งเดิมในลักษณะที่เหมาะสม ข้อร้องเรียนและข้อร้องทุกข์จะได้รับการตรวจสอบและตอบกลับอย่างมีประสิทธิภาพและทันทั่วถึง

แนวทาง: ระบบนี้จะต้องทำงานในสถานที่ทำงานและในชุมชนที่เชื่อมโยงกับองค์กรที่ได้รับการรับรอง

ตัวบ่งชี้นี้ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อย

3.1.2
ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): ขอร้องเรียนและขอร้องทุกข์, การดำเนินการตอบสนอง และผลลัพธ์จะต้องได้รับการบันทึกและเก็บบันทึกไว้เป็นเวลา 5 ปี หรือนานกว่านั้นหากกฎหมายท้องถิ่นกำหนด

แนวทาง: ผู้ตรวจสอบจะพิจารณากระบวนการแก้ไขขอร้องเรียนและตรวจสอบจำนวนขอร้องเรียนที่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวบ่งชี้นี้ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อย

3.1.3
ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): ระบบการสื่อสารและขอร้องทุกข์จะต้องมีกลไกที่อนุญาตให้คนงานและสมาชิกในชุมชนสามารถร้องเรียนโดยไม่เปิดเผยชื่อได้ (หากต้องการ) แต่ก็ยังอนุญาตให้ตรวจสอบความถูกต้องของขอร้องเรียนได้ องค์กรจะต้องยอมรับความสามารถของศาลแรงงานท้องถิ่น หากเป็นกลไกที่คนงานหรือชุมชนเลือกใช้ในการจัดการขอร้องทุกข์

แนวทาง: ตัวอย่างหนึ่งของระบบดังกล่าวคือการแต่งตั้งผู้ตรวจการอิสระ (ombudsman) ที่รับขอร้องเรียน, ประเมินความถูกต้อง และเริ่มกระบวนการที่เหมาะสมสำหรับการตอบสนองและแก้ไขปัญหา ขั้นตอนการเลือก/แต่งตั้งผู้ตรวจการจะต้องโปร่งใสและต้องรวมคนงาน, สมาชิกในชุมชน หรือตัวแทนของพวกเขาอย่างเท่าเทียมกัน

ตัวบ่งชี้นี้ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อย

3.1.4
ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): กลไกการร้องเรียนต้องมีความโปร่งใส, ได้รับการประชาสัมพันธ์ และพร้อมใช้งานสำหรับคนงาน, ชุมชนท้องถิ่น และผู้ใช้ที่ดินดั้งเดิมทุกคน

3.1.5
ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): จะต้องมียุทธศาสตร์การสื่อสารที่ช่วยให้เกิดการสื่อสารระหว่างองค์กรที่ได้รับการรับรองกับชุมชน โดยยุทธศาสตร์การสื่อสารเหล่านี้จะต้องได้รับการประชาสัมพันธ์ให้ทุกคนทราบ

3.2

การใช้ที่ดินไม่กระทบต่อสิทธิของผู้ใช้ดั้งเดิม

3.2.1 ระดับที่ 1 และ 3

หลัก (CORE): ในทุกกรณี การใช้ที่ดินจะต้องไม่รบกวนระบบการผลิตทางการเกษตรของเพื่อนบ้าน และต้องมีมาตรการเพื่อให้ระบบการผลิตที่แตกต่างกันอยู่รวมกันได้

แนวทาง: ตัวบ่งชี้นี้ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อย

3.2.2 ระดับที่ 1 และ 3

หลัก (CORE): ข้อพิพาทเรื่องสิทธิในที่ดินจะต้องได้รับการแก้ไขก่อนจึงจะสามารถให้สถานะการรับรองได้

แนวทาง: ในกรณีที่มีข้อพิพาทเรื่องสิทธิในการใช้ จะต้องมีการประเมินสิทธิของชุมชนที่ครอบคลุม, มีส่วนร่วม และมีการจัดทำเอกสาร และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำจากการประเมินนั้น

ตัวบ่งชี้นี้ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อย

3.2.3 ระดับที่ 1 และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าก่อนกิจกรรมใดๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อสิทธิ, ที่ดิน, ทรัพยากร, ดินแดน, การดำรงชีวิต และความมั่นคงทางอาหารของชนพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่น จะต้องได้รับการยินยอมโดยเสรี, ล่วงหน้า และได้รับข้อมูล (Free, Prior and Informed Consent - FPIC) สำหรับกิจกรรมใดๆ ที่ส่งผลกระทบต่อที่ดินบรรพบุรุษ, ดินแดน และทรัพยากรธรรมชาติของพวกเขา

3.3

การพัฒนาเศรษฐกิจและการสนับสนุนเศรษฐกิจท้องถิ่น

3.3.1
ระดับที่ 1
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องแสดงให้เห็นถึงการสนับสนุนโครงการของชุมชนท้องถิ่น

แนวทาง: ตัวบ่งชี้นี้ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อย

3.3.2
ระดับที่ 1
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องมีส่วนร่วมต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นโดยการให้สิทธิพิเศษแก่ธุรกิจในท้องถิ่นในการจัดหาสินค้าและบริการที่ตรงตามข้อกำหนดขององค์กร

แนวทาง: ตัวบ่งชี้นี้ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อย

3.3.3
ระดับที่ 1
และ 3

โอกาสในการทำงานจะต้องเสนอให้กับสมาชิกในชุมชนท้องถิ่นที่คุณสมบัติเป็นอันดับแรก

แนวทาง: ตัวบ่งชี้นี้ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อย

3.3.4
ระดับที่ 1
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องมีแผนการเงินสำหรับธุรกิจของตน เพื่อให้แน่ใจถึงความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจในระยะยาว

แนวทาง: เกษตรกรรายย่อยอย่างน้อยจะต้องสามารถอธิบายด้วยวาจาได้ว่าการเงินของฟาร์มมีการจัดการอย่างไร และประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจของธุรกิจครอบครัว และการดำเนินการที่อาจเกิดขึ้นเพื่อให้แน่ใจถึงความยั่งยืนในระยะยาว

หลักการที่ 4:

การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ, การจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ และบริการด้านสิ่งแวดล้อม

การตัดไม้ทำลายป่าเป็นสาเหตุสำคัญของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการสูญเสียที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ ซึ่งนำไปสู่การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพและการสูญเสียบริการจากระบบนิเวศ หลักการนี้มุ่งหวังที่จะกำจัดการถางพื้นที่ที่มีคุณค่าในการอนุรักษ์สูง (HCV) เพื่อการเกษตร โดยการนำหลักการนี้ไปใช้ ธุรกิจจะช่วยปกป้องระบบนิเวศและปฏิบัติตามกฎระเบียบของรัฐบาลและระหว่างประเทศ

4.1

การเปลี่ยนการใช้ที่ดินและการอนุรักษ์ป่าไม้

4.1.1 ระดับที่ 1 และ 3

หลัก (CORE): สำหรับการรับรองภายใต้มาตรฐานนี้ พื้นที่ที่มีคุณค่าในการอนุรักษ์สูง (HCV 1 ถึง 6 - โปรดดูคำจำกัดความในส่วนที่ 3) จะต้องไม่ถูกถางหรือเปลี่ยนเป็นพื้นที่เกษตรกรรม หรือใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางอุตสาหกรรมหรือเชิงพาณิชย์อื่น ๆ หลังจากวันที่ 31 ธันวาคม 2008 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง: ก) ป่าธรรมชาติ; ข) หุบเขาพื้นเมือง; ค) พื้นที่ชุ่มน้ำ; ง) พื้นที่พรุ; จ) พื้นที่พรุ; ฉ) หุบเขาสะวันนา, ช) ที่ลาดชัน; ซ) ที่ราบน้ำท่วมถึง; ฌ) พืชพรรณริมตลิ่ง

แนวทาง: ภาพถ่ายดาวเทียมและ/หรือภาพถ่ายทางอากาศจะต้องถูกนำมาใช้เพื่อแสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้ ภาพถ่ายดาวเทียมที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการประเมินการตัดไม้ทำลายป่าที่อาจเกิดขึ้นควรมีความละเอียดที่เพียงพอ จำเป็นต้องมีการระบุตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของแปลงที่ดินและต้องระบุพิกัดทางภูมิศาสตร์สำหรับพื้นที่ที่อยู่ภายใต้การรับรอง หากสินค้าถูกส่งออกไปยังประเทศที่ต้องการข้อมูลดังกล่าว สำหรับแปลงที่ดินที่มีขนาดใหญ่กว่า 4 เฮกตาร์ จะต้องระบุตำแหน่งทางภูมิศาสตร์โดยใช้รูปหลายเหลี่ยม (polygons) ซึ่งหมายถึงต้องมีจุดละติจูดและลองจิจูดที่เพียงพอเพื่ออธิบายขอบเขตของแปลงที่ดินแต่ละแปลง หากสินค้าถูกส่งออกไปยังประเทศที่ต้องการข้อมูลดังกล่าว

ในกรณีของการตัดไม้ทำลายป่าที่ไม่สอดคล้องกับตัวบ่งชี้และเกิดขึ้นระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2009 ถึง 31 ธันวาคม 2020 องค์กรจะต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อฟื้นฟูพื้นที่และ/หรือให้การชดเชยที่เพียงพอสำหรับระบบนิเวศที่สูญเสียไปและคุณค่าของมัน เพื่อให้สามารถได้รับการรับรองได้ในที่สุด ก่อนที่ยื่นขอการรับรอง องค์กรจะต้องส่งข้อมูลโดยละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการที่ได้ทำไปและผลลัพธ์ที่ได้ให้กับสำนักงานเลขาธิการโพเทอร์รา มุลนิธิโพเทอร์ราจะประเมินข้อมูลที่ให้มาและยืนยันหรือปฏิเสธสิทธิขององค์กรในการยื่นขอการรับรองจากโพเทอร์รา รายละเอียดของกระบวนการประเมินของโพเทอร์ราสามารถดูได้ในเว็บไซต์โพเทอร์ราว่าด้วยการชดเชยและการฟื้นฟู

การตัดไม้ทำลายป่าจะต้องถูกหลีกเลี่ยงในพื้นที่ฟาร์มทั้งหมด ไม่ใช่แค่เฉพาะพื้นที่ที่มีการทำกิจกรรมทางการเกษตร

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

ตัวบ่งชี้ไม่ได้มีไว้เพื่อหาเหตุผลหรือชดเชยการตัดไม้ทำลายป่าใหม่ แต่มีไว้เพื่อแก้ไขสถานการณ์ที่การฟื้นฟูหรือการชดเชยเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อแก้ไขการตัดไม้ทำลายป่าที่ผ่านมา ซึ่งจะช่วยให้เกิดการพัฒนายั่งยืนและการรวมองค์กรเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานอาหารสัตว์และอาหารมนุษย์ที่ยั่งยืน

4.1.2 ระดับที่ 1 และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของรัฐบาลและอนุสัญญาระหว่างประเทศที่กำหนดข้อจำกัดเพิ่มเติม รวมถึงวันที่สิ้นสุดที่เข้มงวดกว่าในการเปลี่ยนที่ดินเพื่อการเกษตรหรือวัตถุประสงค์เชิงพาณิชย์อื่น ๆ ห้ามไม่ให้มีการผลิตหรือใช้สินค้าเกษตรใด ๆ ที่ผลิตโดยองค์กรที่ได้รับการรับรองบนที่ดินที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างผิดกฎหมาย

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

4.2

การบำรุงรักษาและการเสริมสร้างความหลากหลายทางชีวภาพ

4.2.1
ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องระบุ, บำรุงรักษา และปกป้องพื้นที่ความหลากหลายทางชีวภาพที่มีคุณค่า, พืชพรรณริมตลิ่ง, พืชพรรณรอบที่ราบน้ำท่วมถึง, ที่ลาดชัน, เนินเขา และพื้นที่ชุ่มน้ำ รวมถึงบำรุงรักษาพื้นที่อนุรักษ์ตามกฎหมายภายในขอบเขตของตน โดยจะต้องมีส่วนร่วมของผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก หากจำเป็น องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องฟื้นฟูพื้นที่ดังกล่าว และจะต้องมีการจัดทำแผนการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ

แนวทาง: หากการฟื้นฟูเป็นไปไม่ได้หรือไม่สามารถทำได้ ควรมีการใช้มาตรการชดเชยที่ได้รับการอนุมัติตามกฎหมาย

ความกว้างหรือพื้นที่ของพืชพรรณจะต้องเพียงพอที่จะรักษาและส่งเสริมการอยู่รอดอย่างต่อเนื่องของความหลากหลายทางชีวภาพตามธรรมชาติของพื้นที่ และเพื่อป้องกันการพังทลายของหน้าดิน สำหรับการพัฒนาการเกษตรขนาดใหญ่ (ระดับอุตสาหกรรม) จะต้องสนับสนุนและส่งเสริมการระบุและการบำรุงรักษาความหลากหลายทางชีวภาพที่มีคุณค่านอกพื้นที่เพาะปลูกให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการรับรองอย่างอิสระ ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

4.2.2
ระดับที่ 1

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องปกป้องสายพันธุ์สัตว์ป่าที่หายาก, โกลัสสุยพันธุ์ หรือถูกคุกคามในที่ดินของตน และจะต้องไม่รวบรวม, ล่า หรือจับปลาจากสายพันธุ์สัตว์ป่าหรือผลิตภัณฑ์จากที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติของพวกมัน การรวบรวม, การล่า และการจับปลาจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อกฎหมายอนุญาตเท่านั้น และจะต้องทำในลักษณะที่รับประกันว่าสายพันธุ์เหล่านั้นจะยังคงเจริญเติบโตในที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติของพวกมัน เช่นเดียวกับสายพันธุ์อื่น ๆ ที่โดยปกติแล้วต้องพึ่งพาสายพันธุ์ที่ถูกรวบรวม/ล่าหรือจับปลา

4.2.3
ระดับที่ 1

หลัก (CORE): จะต้องหลีกเลี่ยงการนำสายพันธุ์ที่รุกรานและศัตรูพืชใหม่เข้ามา และการนำเข้ามาในอดีต (ก่อนการรับรองครั้งแรก) จะต้องถูกควบคุมและตรวจสอบ การระบาดของศัตรูพืชที่เกี่ยวข้องใด ๆ จะต้องถูกรายงานต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

4.3

การประเมินผลกระทบทางสังคมและสิ่งแวดล้อมและแผนการจัดการ

4.3.1

ระดับที่ 1
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องดำเนินการประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสังคม (ESIA) อย่างครอบคลุมสำหรับกิจกรรมของตน เพื่อระบุผลกระทบและความเสี่ยงที่อาจเป็นอันตรายหรือสร้างความเสียหาย และจัดทำแผนการจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านี้เมื่อจำเป็น ผลกระทบและความเสี่ยงจะต้องได้รับการประเมินใหม่ในกรณีที่มีการขยายตัวและการปรับเปลี่ยนกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง แผนการจัดการจะต้องรวมถึงการดำเนินการเพื่อบำรุงรักษาและเพิ่มความหลากหลายทางชีวภาพภายในและรอบ ๆ การดำเนินงาน ซึ่งจะต้องได้รับการติดตามอย่างสม่ำเสมอและปรับปรุงเมื่อจำเป็น จะต้องมีส่วนร่วมของผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องจัดทำสรุปแผนการจัดการและ ESIA ของตนให้สาธารณชนเข้าถึงได้บนเว็บไซต์ของตน

แนวทาง: ESIA จะต้องสอดคล้องกับขนาดของการดำเนินงานและโครงสร้างพื้นฐาน จะต้องคำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม, สัตว์ป่าและสายพันธุ์ที่ใกล้สูญพันธุ์ และผลกระทบทางสังคมต่อประชากรในท้องถิ่น รวมถึงชนพื้นเมืองและผู้ใช้ที่ดินดั้งเดิม ในกรณีที่เกี่ยวข้อง ควรขอคำแนะนำจากรัฐบาล, สถาบันการศึกษา หรือผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการยอมรับอื่น ๆ ตามความเหมาะสมเพื่อจัดทำ ESIA ในกรณีที่มีกฎระเบียบระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับการประเมินดังกล่าว จะต้องปฏิบัติตามนั้น คำจำกัดความของ ESIA ได้ระบุไว้ในส่วนข้อกำหนดและคำจำกัดความ

ตัวบ่งชี้นี้ไม่สามารถใช้ได้กับการดำเนินงานทางการเกษตรของเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการรับรองอย่างอิสระ ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

4.3.2
ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): ฟาร์มจะต้องบำรุงรักษาและปกป้องพืชพรรณพื้นเมืองที่มีอยู่ในที่ดินของตน เพื่อปกป้องและจัดหาที่อยู่อาศัยให้กับสายพันธุ์สัตว์ป่าจะต้องมีแผนที่ของฟาร์มซึ่งแสดงพืชพรรณพื้นเมือง รวมถึงแผนการปกป้องและฟื้นฟูพืชพรรณพื้นเมืองในกรณีที่เป็น

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

หลักการที่ 5: ไม่มีการใช้สิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม (GMOs)

ยังคงมีการถกเถียงทางวิทยาศาสตร์ว่าวิศวกรรมพันธุกรรมไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของสัตว์และมนุษย์หรือไม่ ตามที่ผู้สนับสนุน GMOs อ้าง อย่างไรก็ตาม การใช้ GMOs ได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงแนวทางการทำฟาร์ม ซึ่งส่งผลให้ความหลากหลายของพืชลดลงและวัชพืชที่ทนทานต่อยาฆ่าหญ้าเพิ่มขึ้น ซึ่งนำไปสู่การใช้สารกำจัดศัตรูพืชที่เพิ่มขึ้น พร้อมกับผลข้างเคียงที่เกี่ยวข้องทั้งหมด (มลพิษของชั้นดินอุ้มน้ำ, ผลกระทบที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงาน, การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพระดับจุลินทรีย์) นอกจากนี้ยังเพิ่มต้นทุนสำหรับผู้ผลิตด้วย ผู้บริโภคและผู้ผลิตจำนวนมากกังวลเกี่ยวกับส่วนผสมที่เป็น GMO และต้องการตัดสินใจอย่างรอบรู้ว่าอาหารของพวกเขามาจากไหน ซึ่งรวมถึงการทำความเข้าใจผลกระทบทางสังคมและสิ่งแวดล้อมจากการเลือกของพวกเขา

หลักการนี้มุ่งหมายเพื่อให้แน่ใจว่าไม่มี GMOs อยู่ในองค์กรที่ได้รับการรับรอง

การบังคับใช้หลักการนี้พิจารณาจากการประเมินความเสี่ยงของการมีอยู่, การปนเปื้อนหรือการใช้ GMOs ผู้ตรวจสอบควรดูภาคผนวก ก สำหรับการประเมินความเสี่ยง หากไม่มีความเสี่ยง หลักการนี้จะไม่ผลบังคับใช้

องค์กรยังต้องปฏิบัติตามแนวทางของโพเทอริราเกี่ยวกับการทดสอบและเก็บตัวอย่าง GMOs ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักการนี้

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้ทั้งหมดที่อยู่ภายใต้หลักการที่ 5 ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

5.1

การยกเว้น GMOs และสิ่งมีชีวิตที่ได้รับการดัดแปลงทางพันธุกรรม

5.1.1 ระดับที่ 1, 2, และ 3

หลัก (CORE): ห้ามไม่ให้การใช้สิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม (GMOs) และผลิตภัณฑ์พลอยได้ของมันในการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองจากโพรเทอร์รา ซึ่งรวมถึงเทคโนโลยีที่สามารถใช้ในการแก้ไขยีนภายในสิ่งมีชีวิต เช่น CRISPR/Cas9

แนวทาง: ตัวบ่งชี้นี้ใช้กับเมล็ดพันธุ์และปัจจัยการผลิตทางการเกษตรอื่นๆ รวมถึงส่วนผสม, สารช่วยในการแปรรูป, สารเติมแต่ง และปัจจัยการผลิตอื่นๆ ที่ใช้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและในการผลิตอาหาร, อาหารสัตว์, เส้นใย, ผลิตภัณฑ์ที่ได้และผลิตภัณฑ์เชื้อเพลิง ไม่สามารถใช้ได้หากไม่มีพันธุ์พืชดัดแปลงพันธุกรรมสำหรับพืชเฉพาะที่ใช้มาตรฐานนี้

ในกรณีที่มีความเสี่ยง GMO โพรเทอร์รากำหนดว่าองค์กรที่ได้รับการรับรองต้องปฏิบัติตามมาตรฐานที่ไม่ใช่ GMO หนึ่งในมาตรฐานที่ได้รับการเปรียบเทียบกับมาตรฐานโพรเทอร์ราและเผยแพร่ต่อสาธารณะบนเว็บไซต์ของมูลนิธิโพรเทอร์รา ซึ่งรวมถึง:

- FoodChain ID Non-GMO Global Standard
- มาตรฐาน German VLOG “ohne Gentechnik”
- แนวทางว่าด้วยคำจำกัดความของการผลิตอาหารที่ปลอด GMO และการติดตามตาม Austrian Codex Alimentarius โดยคำนึงถึงขอบเขตการบังคับใช้

หากมีการใช้มาตรฐานอื่นนอกเหนือจากมาตรฐานที่ได้รับการเปรียบเทียบในเชิงบวก องค์กรจะต้องจัดทำเอกสาร, ให้เหตุผล และแสดงให้เห็นถึงความเทียบเท่าของมาตรฐาน ที่ใช้กับหนึ่งในข้อมูลอ้างอิงที่โพเทอรัราพิจารณา รวมถึงการแสดงให้เห็นว่ามาตรฐาน นั้นสอดคล้องกับแนวทางของโพเทอรัราเกี่ยวกับการทดสอบและเก็บตัวอย่าง GMOs อย่างไร ความเทียบเท่านี้จะต้องได้รับการยืนยันในระหว่างการตรวจสอบเพื่อการรับรอง จากโพเทอรัรา

ความเสี่ยงของ GMO จะต้องถูกตรวจสอบตามแนวทางที่ให้ไว้ในภาคผนวก ก: การระบุ พืชดัดแปลงพันธุกรรมที่จำหน่ายเชิงพาณิชย์และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากมัน

5.1.2
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองทั้งหมดจะต้องหลีกเลี่ยงการปนเปื้อนของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองด้วย GMOs จากแหล่งภายนอก และจะต้องแสดงให้เห็นว่ามีการจัดตั้งระบบควบคุมที่ไม่ใช่ GMO เพื่อให้แน่ใจว่ามีการปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ไม่ใช่ GMO ของตลาดเป้าหมาย ซึ่งรวมถึงการกำหนด (1) ระดับความทนทานต่อเกณฑ์เป้าหมาย - นั่นคือ ระดับการปนเปื้อน GMO ที่ยอมรับได้ในผลิตภัณฑ์ที่ระบุสำหรับภูมิภาค (ประเทศ) ที่ระบุ - และ (2) GMOs ที่ได้รับการอนุมัติ/ไม่ได้รับการอนุมัติ

ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดเกณฑ์เป้าหมาย จะถือว่า 0.1% เป็น “สิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในทางเทคนิค” หรือ “ที่ไม่ได้ตั้งใจ” และสามารถยอมรับได้สูงสุด 0.9% ของ GMOs ที่ได้รับการอนุมัติต่อส่วนประกอบ/วัตถุดิบ (อาหารสัตว์/อาหารมนุษย์) สำหรับการกล่าวอ้างบนผลิตภัณฑ์ องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องอ้างอิงเอกสารที่ชื่อว่า แนวทางและข้อกำหนดสำหรับการใช้โลโก้และตราสัญลักษณ์ของโพเทอรัรา

5.1.3
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองอาจใช้สารบางอย่างที่ผลิตโดย GMOs หรือมาจากแหล่งกำเนิดทางพันธุกรรมที่ไม่ทราบหาก:

สารดังกล่าวไม่มีจำหน่ายอย่างต่อเนื่องในคุณภาพที่ไม่ใช่ GMO ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานนี้ (อิงตามแหล่งกำเนิด, กระบวนการผลิต, ปริมาณ และการวิเคราะห์);

- สารดังกล่าวจำเป็นสำหรับเหตุผลด้านสุขภาพและการปกป้องสัตว์

- สารดังกล่าวจำเป็นสำหรับการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร หรือ
- การใช้สารดังกล่าวในอาหารหรืออาหารสัตว์เป็นสิ่งจำเป็นตามกฎหมาย หรือข้อบังคับในประเทศหรือภูมิภาคที่ผลิตและ/หรือบริโภค

แนวทาง: การยกเว้นดังกล่าวจะต้องถูกจำกัดให้น้อยที่สุดและจะต้องมีการกำหนดระยะเวลา หากจำเป็น สารที่ได้รับการยกเว้นตามแนวทางนี้ ได้แก่ สารปรุงแต่งอาหาร, สารช่วยในการแปรรูป, สารแต่งกลิ่น, กรดอะมิโน, สารอาหารรองอื่น ๆ, วิตามิน และสารเติมแต่งอาหารสัตว์ การยกเว้นเป็นไปได้เฉพาะตามข้อแนะนำของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญสำหรับ “แพลตฟอร์มปลอดภัยเอ็มโอ” ของออสเตรเลีย หรือตามข้อแนะนำของคณะกรรมการอาหาร สหภาพยุโรปโดยอิงจากการติดฉลากอาหารอินทรีย์ และจะได้รับการอนุมัติโดย CB เป็นกรณีไป การใช้งานดังกล่าวจะต้องได้รับการจัดทำเอกสารโดยองค์กร

5.2

ระบบการรักษาเอกลักษณ์และการแยกประเภท

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องมีระบบการแยกวัสดุ GMO ที่เหมาะสม ซึ่งทำได้โดยหนึ่งในวิธีการดังต่อไปนี้:

5.2.1 ระดับที่ 1, 2, และ 3

- การใช้สถานที่, สิ่งอำนวยความสะดวก, อุปกรณ์, พาหนะขนส่ง, อุปกรณ์จัดการ และ/หรือโครงสร้างพื้นฐานที่ทุ่มเทให้
- โดยการตรวจสอบและ/หรือทำความสะอาดและ/หรือล้างสิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ และพาหนะขนส่งระหว่างการใช้งานที่สัมผัสกับวัสดุ GMO และวัสดุที่ไม่ใช่ GMO
- การรวมกันของวิธีการข้างต้น

5.2.2
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องมีขั้นตอนและบันทึกเพื่อรับรองและแสดงให้เห็นว่ามีการรักษาการแยกวัสดุที่ได้รับการรับรองจากโพเรเตอร์ราไว้ จะต้องมีการพัฒนา, นำไปใช้ และบำรุงรักษาขั้นตอน ซึ่งจะต้องรวมถึงการทดสอบ GMO, บันทึกการล้างหรือทำความสะอาดสำหรับการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ในสถานที่ที่ไม่ได้ทุ่มเทให้ และรายการตรวจสอบการตรวจสอบบรรพบุรุษและพาหนะขนส่งอื่นๆ

แนวทาง: การบังคับใช้หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่ามีการรักษาการแยกประเภทจะต้องเหมาะสมกับประเภทและขนาดของการดำเนินงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของเกษตรกรรายย่อย ตัวอย่างเช่น ในระดับฟาร์มโดยทั่วไป อาจต้องมีเพียงแผนการเก็บตัวอย่างและขั้นตอนการทดสอบแบบแถบและบันทึกเท่านั้น สำหรับโรงงานไซโลและโรงงานอุตสาหกรรม (ระดับที่ 3) จะต้องมีการมีพิธีสารการเก็บตัวอย่างและการทดสอบ PCR เพิ่มเติมและผลลัพธ์ที่เชื่อมโยงกับช่วงเวลาการผลิตและลืต องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องให้เหตุผลและจัดทำเอกสารแนวทางที่ใช้ องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องปฏิบัติตามแนวทางของโพเรเตอร์ราเกี่ยวกับการทดสอบและเก็บตัวอย่าง GMOs องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องสามารถแสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวได้

5.2.3
ระดับที่ 1

ฟาร์มที่ได้รับการรับรองจะต้องใช้มาตรการ (เช่น การจัดเวลาปลูกแบบสลับ, การปลูกพันธุ์ที่สามารถแยกแยะได้, การสร้างสิ่งกีดขวางทางกายภาพ, การสร้างเขตปลูกพืชกันชน, ฯลฯ) เพื่อหลีกเลี่ยงการปนเปื้อนข้ามที่เกี่ยวข้องกับการแพร่กระจายของละอองเกสรจากแหล่ง GMO ที่อยู่ใกล้เคียง

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

หลักการที่ 6: มลพิษและการจัดการของเสีย

การลดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมควรเป็นจุดสำคัญของแนวทางปฏิบัติที่ยั่งยืนที่เกี่ยวข้องกับห่วงโซ่อุปทานอาหารสัตว์และอาหารมนุษย์ หลักการนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนองค์กรที่ได้รับการรับรองในการใช้วิธีการจัดเก็บ, การจัดการ และการกำจัดของเสียและวัสดุอันตรายที่ไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติหรือชุมชนท้องถิ่น

6.1

การจัดการของเสียอันตรายและสารมลพิษที่เหมาะสม

6.1.1 ระดับที่ 1, 2, และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องแยก, จัดการ, จัดเก็บ และกำจัดของเสียอันตรายอย่างเหมาะสม การจัดการของเสียอันตรายจะต้องปฏิบัติตามอย่างน้อยกฎหมายระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ของการดำเนินงานที่ได้รับการรับรอง ตามที่ระบุไว้ในหลักการที่ 1 ของมาตรฐานนี้ จะมีการใช้มาตรการเพื่อลดหรือรีไซเคิลของเสียให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในประเทศที่ไม่มีกฎหมายและ/หรือข้อบังคับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับมลพิษ และการจัดการของเสีย องค์กรควรพิจารณาใช้แนวทางของธนาคารโลก และ IFC

แนวทาง: ของเสียอันตรายรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงแบตเตอรี่ที่ใช้แล้ว, เชื้อเพลิง, โคมไฟฟลูออเรสเซนต์, ยางรถยนต์ และน้ำมันหล่อลื่น สำหรับสารตกค้างจากสารกำจัดศัตรูพืช โปรดดูตัวบ่งชี้ 9.7.8

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

6.1.2 ระดับที่ 1, 2, และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องแยก, จัดการ, จัดเก็บ และกำจัดสารมลพิษอย่างเหมาะสม โดยมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการหกและเทอะ การจัดการสารมลพิษจะต้องปฏิบัติตามอย่างน้อยกฎหมายระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ของการดำเนินงานที่ได้รับการรับรอง ตามที่ระบุไว้ในหลักการที่ 1 ของมาตรฐานนี้ จะมีการใช้มาตรการเพื่อลดหรือรีไซเคิลของเสียให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในประเทศที่ไม่มีกฎหมายและ/หรือข้อบังคับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง องค์กรควรใช้แนวทางของธนาคารโลกและ IFC

แนวทาง: สารมลพิษรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงอนุพันธ์ของน้ำมันและเชื้อเพลิง สิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม ได้แก่ อ่างกักเก็บการหกเลอะเทอะ, ระบบแยกน้ำมัน-น้ำ, สถานีเติมเครื่องจักร และสถานีล้างที่สร้างขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงการปนเปื้อนของดินและน้ำบาดาล

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้ขึ้นไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

6.1.3
ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องระบายน้ำเสีย/ของเสียในลักษณะที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางน้ำและไม่ปนเปื้อนดินหรือพืชผลด้วยสารเคมี, โลหะหนัก, ผลิตภัณฑ์พลอยได้, สารอาหารส่วนเกิน หรือเชื้อโรค ห้ามไม่ให้น้ำน้ำเสียดิบมาใช้ในการชลประทานพืชผล

แนวทาง: หากจะนำน้ำเสียกลับมาใช้หรือนำกลับเข้าสู่ระบบการผลิตใดๆ จะต้องได้รับการบำบัดเพื่อให้แน่ใจว่าน้ำที่ถูกปล่อยกลับคืนสู่สิ่งแวดล้อมนั้นปลอดภัย

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้ขึ้นไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

6.1.4
ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าไม่มีน้ำเสีย, น้ำมันและน้ำมันที่หก, สารเคมีและสารตกค้างทางเคมี, แร่ธาตุ และสารอินทรีย์ไหลออก

6.2

การจัดการและการกำจัดของเสียที่ไม่เป็นอันตรายอย่างเหมาะสม

6.2.1
ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): ของเสียที่ไม่เป็นอันตรายจะต้องได้รับการแยกประเภท และหากเหมาะสม จะต้องลดให้น้อยที่สุด, นำกลับมาใช้ใหม่ หรือนำไปรีไซเคิล หากไม่สามารถรีไซเคิลหรือนำกลับมาใช้ใหม่ได้ จะต้องใช้วิธีการบำบัดและการกำจัดขั้นสุดท้ายที่ถูกต้องตามกฎหมาย

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

6.2.2
ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องจัดการของเสียทางชีวภาพ เช่น ปุ๋ยคอก, ฟาง, เศษพืชผล, เศษอาหาร และผลิตภัณฑ์พลอยได้จากการแปรรูป เป็นต้น ในลักษณะที่เหมาะสมเพื่อหลีกเลี่ยงมลพิษและ/หรือเพื่อป้องกันไม่ให้สิ่งเหล่านี้กลายเป็นแหล่งของการปนเปื้อนของเชื้อโรคหรือที่อยู่อาศัยของศัตรูพืช การจัดการของเสียเหล่านี้จะต้องปฏิบัติตามอย่างน้อยกฎหมายระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ของการดำเนินงานที่ได้รับการรับรอง ตามที่ระบุไว้ในหลักการที่ 1 ของมาตรฐานนี้ ในประเทศที่ไม่มีกฎหมายและ/หรือข้อบังคับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง องค์กรควรรู้แนวทางของธนาคารโลกและ IFC

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

6.2.3
ระดับที่ 1

ในกรณีที่น่าเศษวัสดุกลับคืนสู่ทุ่งนาเพื่อเป็นวัสดุคลุมดินหรือปุ๋ยหมักเพื่อสร้างอินทรีย์วัตถุในดิน หรือเพื่อเป็นปุ๋ย วัสดุเหล่านี้จะต้องได้รับการบำบัดในกรณีที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีสารปนเปื้อนทางเคมีหรือชีวภาพ

แนวทาง: เมื่อใช้ปุ๋ยคอกดิบเป็นปุ๋ย แนะนำให้ทำเป็นปุ๋ยหมักก่อนนำไปใช้ในทุ่งนา

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

6.2.4
ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): ห้ามไม่ให้มีการเผาหรือเผาทำลายของเสีย ยกเว้นเมื่อจำเป็นเพื่อวัตถุประสงค์ด้านสุขอนามัยพืช หรือในกรณีที่เผาเพื่อผลิตพลังงานหรือความร้อน หรือใช้เพื่อผลิตก๊าซชีวภาพ/น้ำมัน

แนวทาง: การเผาเพื่อผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพ, เพื่อการผลิตพลังงาน จะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบท้องถิ่นและ/หรือระดับประเทศ ในประเทศที่ไม่มีกฎหมายและ/หรือข้อบังคับท้องถิ่น องค์กรควรใช้แนวทางของธนาคารโลกและ IFC

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

6.3

การควบคุมมลพิษในบรรยากาศ

6.3.1 ระดับที่ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องนำระบบและขั้นตอนมาใช้เพื่อให้แน่ใจว่าความเข้มข้นของสารปนเปื้อนที่ปล่อยออกมาทางท่อ, ปล่องไฟ, หม้อไอน้ำ, เตาอบ, เตาเผา และเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ไม่เกินขีดจำกัดที่กำหนดโดยกฎหมายท้องถิ่น, ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ หรือโดยการอนุญาตรายบุคคลที่ออกโดยหน่วยงานระดับชาติ, ระดับภูมิภาค หรือท้องถิ่นที่มีอำนาจ ในประเทศที่ไม่มีกฎหมายและ/หรือข้อบังคับท้องถิ่น องค์กรควรพิจารณาใช้แนวทางของธนาคารโลกและ IFC

แนวทาง: องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องจัดทำเอกสารประสิทธิภาพของระบบควบคุมเหล่านี้

หลักการที่ 7: การจัดการน้ำ

น้ำเป็นทรัพยากรที่หายากในหลายพื้นที่ของโลก และยังเป็นทรัพยากรที่อยู่ภายใต้ภัยคุกคามจากการปนเปื้อนและการใช้ในทางที่ผิดอย่างต่อเนื่อง หลักการนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้แน่ใจว่ามีการใช้น้ำอย่างรับผิดชอบโดยการรักษาคุณภาพและปริมาณของทรัพยากรน้ำในท้องถิ่นและปกป้องน้ำเหล่านั้นจากการปนเปื้อน

7.1

การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำตามธรรมชาติ

7.1.1
ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องอนุรักษ์ปริมาณและคุณภาพของทรัพยากรน้ำตามธรรมชาติที่มีอยู่ เช่น ทะเลสาบ, แม่น้ำ, ทะเลสาบเทียม, เชื้อน, ระดับน้ำใต้ดิน และชั้นหินอุ้มน้ำรอบ ๆ สถานที่ของตน รวมถึงการสร้างหรือทำให้สถานการณ์การขาดแคลนน้ำแย่ลง

แนวทาง: ตัวบ่งชี้นี้รวมถึงการระบุทรัพยากรน้ำที่อาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินงาน รวมถึงนอกหน่วยงานจัดการ เพื่อที่จะมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

7.1.2
ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องไม่ริเริ่มโครงการใหม่ที่ลดความพร้อมใช้งานของน้ำสำหรับดื่ม, การชลประทาน หรือสำหรับการใช้งานแบบดั้งเดิมสำหรับชุมชนและธุรกิจใกล้เคียง

แนวทาง: การใช้งานน้ำแบบดั้งเดิมโดยองค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องแสดงให้เห็นว่ายังคงเป็นไปได้และยั่งยืน แนวทางปฏิบัติที่ครั้งหนึ่งเคยถือว่ายั่งยืนอาจไม่เป็นเช่นนั้นอีกต่อไปเนื่องจากความกดดันจากจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นหรือการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศหรือสภาพอากาศเมื่อเร็ว ๆ นี้ องค์กรที่ได้รับการรับรองควรมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและจัดทำเอกสารมาตรการที่ใช้ในการแก้ไขข้อพิพาทที่อาจเกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องกับการใช้น้ำ

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

7.1.3
ระดับที่ 1
และ 3

ในกรณีที่กิจกรรมที่ดำเนินการก่อนการยื่นขอการรับรองได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำ องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องดำเนินการบรรเทาผลกระทบโดยอิงจากแผนที่ตกลงกับหน่วยงานสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น

แนวทาง: ตัวบ่งชี้นี้ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อย

7.1.4
ระดับที่ 1
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าแผนการจัดการคำนึงถึงสภาพทรัพยากรน้ำในอนาคต (เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ, การเปลี่ยนแปลงทางประชากร, การเพิ่มขึ้นของการใช้ที่คาดการณ์ไว้, ฯลฯ)

แนวทาง: ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อยหรืออุตสาหกรรมแปรรูปอาหารขนาดเล็ก/ในครัวเรือน

7.1.5
ระดับที่ 1
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องเข้าร่วมในกลไกการกำกับดูแลพื้นที่รับน้ำ เช่น แผนการจัดการลุ่มน้ำแบบบูรณาการหากมี

แนวทาง: ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อยหรืออุตสาหกรรมแปรรูปอาหารขนาดเล็ก/ในครัวเรือน

7.2

แนวทางปฏิบัติที่ดีในการจัดการน้ำ

7.2.1
ระดับที่ 1

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องนำแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดมาใช้เพื่อการอนุรักษ์น้ำและหลีกเลี่ยงการปนเปื้อนของน้ำผิวดินและน้ำบาดาล เมื่อใช้การชลประทาน จะต้องใช้มาตรการที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้แน่ใจว่ามีการชลประทานอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง การใช้น้ำเพื่อการชลประทานจะต้องถูกควบคุมเพื่อหลีกเลี่ยงดินเค็ม

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

7.2.2
ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): หลักฐานการปนเปื้อนของน้ำใต้ดินหรือน้ำผิวดินจะต้องถูกรายงานไปยังหน่วยงานสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น และดำเนินการบรรเทาตามแผนที่ตกลงกับหน่วยงานดังกล่าวหากจำเป็น

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

หลักการที่ 8: ก๊าซเรือนกระจกและการจัดการพลังงาน

ภาวะโลกร้อนก่อให้เกิดภัยคุกคามที่สำคัญต่อสิ่งแวดล้อมและชีวิตของผู้คน และยังคงคุกคามวิธีการดำเนินธุรกิจของโลกด้วย การจัดการการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและการลดลงเป็นกุญแจสำคัญในการลดภาวะโลกร้อน หลักการนี้สนับสนุนให้องค์กรลดการใช้พลังงานจากแหล่งที่ไม่หมุนเวียนลงเรื่อยๆ และหันมาใช้แหล่งพลังงานหมุนเวียนมากขึ้น

8.1

การจัดการการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

8.1.1
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องจัดทำรายการการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของตนและพัฒนาโปรแกรมเพื่อลดหรือชดเชยการปล่อยก๊าซเหล่านั้น การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน, หากมี, จะต้องถูกนำมาคำนวณในรายการ

แนวทาง: สำหรับระดับที่ 1 ตัวบ่งชี้นี้ใช้ได้กับการเกษตรขนาดใหญ่อุตสาหกรรมเท่านั้น องค์กรที่ได้รับการรับรองได้รับการสนับสนุนให้เปิดเผยข้อมูล GHG ต่อสาธารณะโดยสมัครใจ

8.1.2
ระดับที่ 1
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องใช้มาตรการเพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นและลดผลกระทบเชิงลบจากเหตุการณ์สภาพอากาศที่รุนแรงต่อการดำเนินงานของตน

แนวทาง: ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการรับรองอย่างอิสระ ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

8.2

การจัดการพลังงาน

8.2.1
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องติดตามและนำแนวทางปฏิบัติมาใช้เพื่อลดการใช้พลังงานจากแหล่งที่ไม่หมุนเวียน (เช่น เชื้อเพลิงฟอสซิล) และเพื่อให้ได้สัดส่วนของพลังงานที่เพิ่มขึ้นจากแหล่งพลังงานหมุนเวียน เช่น แต่ไม่จำกัดเพียง พลังงานน้ำ, พลังงานแสงอาทิตย์ และพลังงานลม หรือจากชีวมวล (เศษพืชผล) และวัสดุรีไซเคิลในท้องถิ่น

แนวทาง: การลดการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลสามารถทำได้โดยการไม่ไถพรวน, การปลูกพืชคลุมดิน หรือการปลูกพืชสลับแปลง

ตัวบ่งชี้นี้ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อย

8.2.2
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

องค์กรขนาดใหญ่จะต้องพัฒนาและนำโปรแกรมมาใช้เพื่อให้แน่ใจว่าการดำเนินงานมีประสิทธิภาพด้านพลังงาน

แนวทาง: ตัวบ่งชี้นี้ไม่สามารถใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อย

หลักการที่ 9: การนำแนวทางปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีมาใช้

แนวทางปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีเป็นสิ่งสำคัญในการเพิ่มประโยชน์จากกิจกรรมทางการเกษตรสูงสุดในขณะที่ลดผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม, คนงาน และชุมชนใกล้เคียง หลักการนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนองค์กรในการเพิ่มสุขภาพของดินให้สูงสุดในขณะที่ลดและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้สารกำจัดศัตรูพืช และวัสดุที่เป็นพิษ/ก่อให้เกิดมลพิษอื่นๆ

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับหลักการนี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.1

ระบบแนวทางปฏิบัติที่ดี

9.1.1 ระดับที่ 1

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องนำแนวทางปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีมาใช้และนำระบบการอนุรักษ์มาใช้ เช่น การจัดการศัตรูพืชแบบบูรณาการ (IPM), การจัดการพืชผลแบบบูรณาการ (ICP) องค์กรควรนำแนวทางปฏิบัติทางการเกษตรอินทรีย์มาใช้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้และตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการติดตามสุขภาพของพืชผลอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง และการนำมาตราการใช้เพื่อปรับปรุงความยืดหยุ่นของพืชผล

แนวทาง: แนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดรวมถึงวิธีการที่สร้างดิน, ปกป้องน้ำ, ลดการใช้สารเคมี, ใช้แนวทางปฏิบัติด้านการเกษตรแบบฟื้นฟูและวนเกษตร และส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพ

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.2

การควบคุมการเผา

9.2.1
ระดับที่ 1

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องไม่ถ่วงพื้นที่เพื่อการเพาะปลูกโดยการเผาพืชพรรณ หรือใช้การเผาเพื่อวัตถุประสงค์ในการเก็บเกี่ยว เช่น อ้อย เว้นแต่แนวทางปฏิบัติในการเก็บเกี่ยวนี้ได้รับอนุญาตตามกฎหมายท้องถิ่นและระดับประเทศ

แนวทาง: หากได้รับอนุญาตตามกฎหมายท้องถิ่นและระดับประเทศ การเผาจะต้องมีการจัดทำเอกสารอย่างเพียงพอ ในกรณีเหล่านี้ คนงานจะต้องได้รับการฝึกอบรมสำหรับกิจกรรมนี้ และจะต้องมีบันทึกการฝึกอบรม

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.2.2
ระดับที่ 1

หากองค์กรมีการเผาพืชพรรณโดยคำนึงถึงแง่มุมของตัวบ่งชี้ 9.2.1 องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องพัฒนาวิธีการทางเลือกสำหรับการใช้งานในอนาคต

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.3

การจัดการดินและพืชผล

9.3.1
ระดับที่ 1

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องกำหนดระบบการจัดการดินและพืชผลเพื่อบำรุงรักษาและควบคุมคุณภาพดิน (ทางกายภาพ, ทางเคมี และทางชีวภาพ) รวมถึงการติดตามคุณภาพและสุขภาพของดิน, การสร้างดิน, การปรับปรุงความอุดมสมบูรณ์ และการจัดการศัตรูพืชและโรค

แนวทาง: ตัวอย่างของแนวทางปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ ได้แก่ การใช้พืชคลุมดิน, การจัดการลำดับและการหมุนเวียนพืชผล, การทำฟาร์มแบบแม่นยำ, การจัดการเศษวัสดุ, การไม่ไถพรวน, การไถพรวนตามแนวระดับ, ทางน้ำหญ้า, ขันบันได, พืชตรึงไนโตรเจน, ปุ๋ยพืชสด และเทคนิคควนเกษตร

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.3.2 ระดับที่ 1

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องประเมินความเหมาะสมของดินสำหรับการผลิตพืชผลเฉพาะและจัดตั้งระบบการจัดการดิน

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.3.3 ระดับที่ 1

มีการปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดในการใช้ปุ๋ย โดยอิงจากคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญหรืออย่างน้อยก็คำแนะนำของผู้ผลิต เมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้ ผู้ผลิตควรลดการใช้ปุ๋ยเคมี จะต้องมีการนำแผนการจัดการธาตุอาหารไปใช้ในแปลงเกษตรขนาดใหญ่

แนวทาง: แผนควรมีข้อกำหนดสำหรับการติดตามพารามิเตอร์ที่เกี่ยวข้องเป็นระยะ เช่น N, P, K, อินทรีย์วัตถุในดิน (SOM) และคาร์บอนอินทรีย์ในดิน (SOC)

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.3.4

ระดับที่ 1

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องลดการกลายเป็นทะเลทราย, การพังทลายของดิน และความเสียหายต่อโครงสร้างดินที่เกิดจากลม, น้ำ, กิจกรรมของมนุษย์ และการมีอยู่ของสัตว์ในฟาร์มให้น้อยที่สุด

แนวทาง: แนวทางปฏิบัติในการผลิตควรคงพืชคลุมดินไว้ให้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้ตลอดทั้งปี ควรพิจารณาเทคนิคต่างๆ เช่น การปลูกพืชสีเขียวที่มีรากหยั่งลึก; การคลุมดิน; การไถอย่างแรงดันต่ำ, การไถพรวนตามแนวระดับในการเตรียมดิน, การใช้ชั้นบันได, การลดการไถพรวน และการสร้างแนวกันลม เป็นต้น

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.3.5

ระดับที่ 1

หลัก (CORE): จะต้องมีการติดตามอย่างเพียงพอเพื่อแสดงให้เห็นว่ามีแนวทางปฏิบัติเพื่อปกป้องคุณภาพดินและป้องกันการพังทลายของดิน

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.4

การจัดทำเอกสารการผลิตทางการเกษตร

9.4.1

ระดับที่ 1

บันทึกทั้งหมดที่อ้างถึงในตัวบ่งชี้ต่อไปนี้จะต้องเก็บรักษาไว้เป็นเวลา 5 ปี หรือนานกว่านั้นหากกฎระเบียบท้องถิ่นกำหนด

แนวทาง: หากตัวบ่งชี้นี้ได้รับการปฏิบัติตามครั้งแรกในระหว่างปีแรกของการรับรองจากโพรเทอร์รา และกฎระเบียบท้องถิ่นไม่ได้กำหนดไว้ หน่วยงานรับรองจะยกเว้นการย้อนหลังซึ่งจะเป็นสัดส่วนกับปีของการรับรอง การไม่มีบันทึกดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถขององค์กรในการแสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติตามข้อกำหนดของโพรเทอร์ราและอาจขัดขวางการรับรอง

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.4.2 ระดับที่ 1

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องเก็บบันทึกเมล็ดพันธุ์ทั้งหมดที่ใช้ในแต่ละฤดูกาลสำหรับพืชผลที่ใช้ทั้งหมด

แนวทาง: บันทึกจะต้องรวมถึง:

- ใบแจ้งหนี้การซื้อเมล็ดพันธุ์ - หากใบแจ้งหนี้เมล็ดพันธุ์ไม่รวมข้อมูลต่อไปนี้: ชื่อซัพพลายเออร์, วันที่ซื้อ, พันธุ์และ/หรือชื่อแบรนด์, ปริมาณ และหมายเลขล็อต ข้อมูลนี้จะต้องได้รับการบันทึกแยกต่างหากจากใบแจ้งหนี้;
- ใบรับรองเมล็ดพันธุ์และฉลากถุงเมล็ดพันธุ์;
- บันทึกเมล็ดพันธุ์ที่ผลิตโดยฟาร์ม;
- การใช้เมล็ดพันธุ์ต่อแปลงที่ดิน/ทุ่งนา;
- บันทึกสำหรับแต่ละฤดูกาลที่ระบุเมล็ดพันธุ์และแหล่งที่มาที่ใช้ในการปลูกพืชผลที่ได้รับการรับรองแต่ละชนิด

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.4.3 ระดับที่ 1

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องเก็บบันทึกการผลิตทางการเกษตรทั้งหมด

แนวทาง: บันทึกจะต้องรวมถึง:

- a) ลำดับและการหมุนเวียนพืชผลสำหรับแต่ละทุ่งนา;
- b) น้ำหนักของพืชผลที่เก็บเกี่ยว;
- c) ผลผลิต;
- d) การระบุทุ่งนาที่เก็บเกี่ยวพืชผล (รวมถึงบันทึกพิภพทางภูมิศาสตร์หรือข้อมูลตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ตามข้อมูลละติจูดและลองจิจูด) ของแปลงทั้งหมด;
- e) ลีตเมตริกพันธุ์และพันธุ์ที่ใช้;
- f) วันที่เก็บเกี่ยว;
- g) ศัตรูพืชและโรค;
- h) ข้อมูลดินและพืชผลอื่นๆ และแนวทางปฏิบัติในการจัดการ

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวอย่างนี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.4.4 ระดับที่ 1

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องเก็บบันทึกปุ๋ย, สารกำจัดศัตรูพืช, สารเคมีทางการเกษตรอื่นๆ และปัจจัยการผลิตอื่นๆ ที่ซื้อ, ใช้ และกำจัด รวมถึงสารควบคุมทางชีวภาพ ข้อมูลเกี่ยวกับศัตรูพืช, โรค, สภาพอากาศระหว่างการฉีดพ่น และวัชพืชจะต้องถูกบันทึกและเก็บรักษาไว้ด้วย

แนวทาง: บันทึกจะต้องรวมถึง:

- a) การใช้ปุ๋ยและสารกำจัดศัตรูพืช;
 - ขั้นตอนการใช้;
 - ปริมาณการเจือจางและปริมาณที่ใช้;
 - พืชผลและตำแหน่งทุ่งนาที่ใช้;
 - วันที่ที่ใช้;
 - ระยะเวลาที่กักกันที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะเก็บเกี่ยวพืชผล;
 - สภาพอากาศระหว่างการใช้;
 - บันทึกการกำจัด
- b) ใบสั่งการซื้อสำหรับปัจจัยการผลิตทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตทางการเกษตร

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.4.5
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องรวบรวม, จัดระเบียบ และเก็บรักษาข้อมูลที่เป็นที่เกี่ยวกับข้อกำหนดทางกฎหมายของประเทศผู้นำเข้า หรือตาม ที่ผู้ซื้อร้องขอ เป็นระยะเวลา 5 ปีนับจากวันที่วางจำหน่ายในตลาด

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.5

การจัดการวัสดุขยายพันธุ์

9.5.1
ระดับที่ 1

เมล็ดพันธุ์, กล้าไม้ และวัสดุขยายพันธุ์จะต้องได้รับการคัดเลือกตามคุณภาพ และประสิทธิภาพสำหรับภูมิภาค

แนวทาง: หลักฐานสำหรับตัวบ่งชี้นี้อาจประกอบด้วยรายงานการรอกของเมล็ดพันธุ์และการทดสอบความแข็งแรง หลักฐานนี้สามารถจัดทำโดยซัพพลายเออร์หรือบริษัทที่ให้บริการความช่วยเหลือด้านเทคนิคและบริการให้คำปรึกษา หน่วยงานรับรองอาจยกเว้นตัวบ่งชี้ในกรณีที่ผู้ผลิตเก็บเมล็ดพันธุ์ของตนเองหรือขยายพันธุ์จากสต็อกที่มีอยู่ของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของเกษตรกรรายย่อย เกษตรกรรายย่อยอาจรายงานด้วยวาจาเกี่ยวกับวัสดุขยายพันธุ์ของตนเอง

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.5.2

ระดับที่ 1

เมื่อมีการเก็บเมล็ดพันธุ์และ/หรือได้รับจากการปรับปรุงพันธุ์ในท้องถิ่น องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องมีแนวทางปฏิบัติเพื่อให้แน่ใจว่าคุณภาพ และประสิทธิภาพของเมล็ดพันธุ์

แนวทาง: หลักฐานสำหรับตัวบ่งชี้นี้อาจรวมถึง: บันทึกผลผลิตจากพืชผลที่ผ่านมาของ เมล็ดพันธุ์เหล่านั้น และ/หรือบันทึกการงอก/การทดสอบความแข็งแรง

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงาน อุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.5.3

ระดับที่ 1

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องเก็บตัวอย่างเมล็ดพันธุ์สำรองไว้เป็นเวลา อย่างน้อย 1 ปี

แนวทาง: องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องเริ่มเก็บเมล็ดพันธุ์ในที่จัดเก็บในปีแรกของการรับรอง ในกรณีที่เมล็ดพันธุ์เสื่อมสภาพเนื่องจากสภาพการอนุรักษ์ ตัวบ่งชี้นี้จะไม่มี ผลบังคับใช้

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงาน อุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.6

การลดสารพิษและสารมลพิษ

9.6.1

ระดับที่ 1, 2, และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องหลีกเลี่ยงหรือลดการใช้ สารพิษหรือสารมลพิษเมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้ และจะต้องเลือกปัจจัยการผลิตที่มีความเป็นพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดสำหรับการใช้ งานที่จำเป็น มีการนำแนวทางปฏิบัติทางการเกษตรมาใช้เพื่อลดผลกระทบ แบบกระจายและแบบเฉพาะที่ต่อคุณภาพน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินจากสาร ตกค้างทางเคมี, ปุ๋ย และแหล่งที่มาอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้น

แนวทาง: การดำเนินงานระดับที่ 1 ที่ใช้สารเคมีเกษตรสำหรับศัตรูพืช, โรค และการควบคุมวัชพืช จะต้องใช้การจัดการศัตรูพืชแบบบูรณาการ (IPM) และกลยุทธ์อื่นๆ เช่น การใช้การควบคุมทางชีวภาพที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมสำหรับศัตรูพืชหรือโรคเป้าหมาย หากสามารถทำได้ เพื่อลดการใช้สารเคมีเกษตรให้น้อยที่สุด ในกรณีของการควบคุมทางชีวภาพ จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง แนวทางปฏิบัติทางการเกษตรที่ลดผลกระทบต่อทรัพยากรน้ำให้น้อยที่สุด ได้แก่ การรักษาระยะกันชนรอบแหล่งน้ำ, การบำบัดน้ำเสีย และการทำฟาร์มแบบแม่นยำ

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป สำหรับระดับที่ 2 สิ่งนี้ใช้ได้กับสถานที่จัดเก็บและผู้ขนส่งโดยเฉพาะ

9.6.2

ระดับที่ 1
และ 2

หลัก (CORE): สารกำจัดศัตรูพืชที่อยู่ในรายการ WHO Classes Ia, Ib, อนุสัญญา Rotterdam, อนุสัญญา Stockholm รวมถึงสารกำจัดศัตรูพืชที่กฎหมายท้องถิ่น, ระดับประเทศ และระดับภูมิภาคห้ามใช้ จะต้องไม่ถูกใช้กับพืชผล

แนวทาง: รายชื่อสารเคมีทั้งหมดที่อ้างถึงในตัวบ่งชี้นี้สามารถดูได้จากเว็บไซต์ที่ระบุไว้ในภาคผนวก ค ของมาตรฐานนี้ จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของตัวบ่งชี้ 9.6.3

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำ ตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป สำหรับระดับที่ 2 สิ่งนี้ใช้ได้กับสถานที่จัดเก็บและผู้ขนส่งโดยเฉพาะ

9.6.3

ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องทดสอบผลิตภัณฑ์ก่อนนำออกสู่ตลาดเพื่อให้แน่ใจว่าระดับสารตกค้างของสารกำจัดศัตรูพืชอยู่ในระดับที่น้อยมาก หรืออย่างน้อยก็เป็นไปตามขีดจำกัดสารตกค้างที่กำหนดในประเทศผู้นำเข้าหรือประเทศที่ใช้

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.6.4

ระดับที่ 1

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องใช้วิธีการควบคุมวัชพืชที่ไม่ใช้สารเคมีเมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้ เช่น วิธีการทางกลและการจัดการการหมุนเวียนพืชผล, ลำดับพืชผล และการปลูกพืชสลับแปลง

แนวทาง: การดำเนินงานที่ใช้สารเคมีเกษตรควรทำการเปลี่ยนแปลงที่ละขั้นตอนในระบบของตนเพื่อลดหรือกำจัดความจำเป็นในการใช้สารกำจัดศัตรูพืชอย่างมีนัยสำคัญ ควรมีการติดตามสารและปริมาณที่ใช้และจำนวนครั้งที่ใช้ต่อทุ่งนา

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.6.5

ระดับที่ 1
และ 2

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องใช้สารกำจัดศัตรูพืชกับพืชผลและสำหรับสายพันธุ์เป้าหมายที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายเท่านั้น, ในปริมาณที่กำหนด, ในช่วงเวลาที่กำหนดและ/หรือสภาพพืชผล, ตามที่กฎหมายท้องถิ่น, ข้อบังคับ, คำแนะนำของผู้ผลิต หรือคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญกำหนด ซึ่งจะรวมถึงโปรแกรมการหมุนเวียนสารกำจัดศัตรูพืชที่ออกแบบมาเพื่อลดการพัฒนาความต้านทานของศัตรูพืชให้น้อยที่สุด

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

สำหรับระดับที่ 2 สิ่งนี้ใช้ได้กับสถานที่จัดเก็บและผู้ขนส่งโดยเฉพาะ

9.7

การจัดการสารเคมีเกษตรและสารตกค้างทางเคมี

9.7.1

ระดับที่ 1
และ 2

หลัก (CORE): สารเคมีเกษตร, รวมถึงสารกำจัดศัตรูพืชและปุ๋ย, จะต้องถูกใช้โดยใช้วิธีการที่ลดอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์, สัตว์ป่า, ความหลากหลายทางชีวภาพของพืช และคุณภาพน้ำและอากาศให้น้อยที่สุด

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

สำหรับระดับที่ 2 สิ่งนี้ใช้ได้กับสถานที่จัดเก็บและผู้ขนส่งโดยเฉพาะ

9.7.2 ระดับที่ 1

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องไม่ฉีดพ่นสารกำจัดศัตรูพืชเหนือน้ำ, หรือเหนือพื้นที่ที่ได้รับการอนุรักษ์, ได้รับการคุ้มครอง หรือพื้นที่พักอาศัย โดยจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบท้องถิ่น, ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ จะต้องมีการฉีดพ่นสารกำจัดศัตรูพืชตามข้อกำหนดของกฎระเบียบท้องถิ่นในแง่ของระยะห่างจากพื้นที่ที่มีประชากรอาศัยและแหล่งน้ำ ในกรณีที่ไม่มีกฎระเบียบดังกล่าว ห้ามฉีดพ่นสารกำจัดศัตรูพืชภายในระยะ 30 เมตรจากพื้นที่ที่มีประชากรอาศัยและแหล่งน้ำ

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.7.3 ระดับที่ 1

หลัก (CORE): ในพื้นที่เพาะปลูกที่อยู่ติดกับถนนหรือพื้นที่พักอาศัยที่มนุษย์สามารถเข้าถึงได้ จะต้องมีการทำเครื่องหมายในพื้นที่ที่ฉีดพ่นเมื่อเร็ว ๆ นี้อย่างเหมาะสมเพื่อเตือนผู้คนไม่ให้เข้าไปในพื้นที่ดังกล่าว

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.7.4 ระดับที่ 1

หลัก (CORE): การฉีดพ่นทางอากาศจะต้องดำเนินการภายใต้สภาพอากาศที่ลดการฟุ้งกระจายไปยังพื้นที่ใกล้เคียงให้น้อยที่สุด และต้องเป็นไปตามกฎหมายท้องถิ่น, ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ และไม่ควรมีผลกระทบต่อพื้นที่ที่มีประชากรอาศัยและแหล่งน้ำ

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.7.5
ระดับที่ 1

หลัก (CORE): ผู้อยู่อาศัยภายในระยะ 500 เมตร (หรือมากกว่าหากกฎหมายระดับชาติกำหนด) จะต้องได้รับแจ้งล่วงหน้าอย่างน้อยหนึ่งวันก่อนที่จะมีการฉีดพ่นทางอากาศ

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.7.6
ระดับที่ 1

หลัก (CORE): การฉีดพ่นทางอากาศจะต้องไม่ดำเนินการด้วยสารกำจัดศัตรูพืชที่อยู่ในรายการ WHO Classes Ia, Ib และ II, อนุสัญญา Rotterdam, อนุสัญญา Stockholm

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.7.7
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องปฏิบัติตามช่วงเวลากักกันหลีกเลี่ยงการเก็บเกี่ยวจนกว่าอันตรายจากสารกำจัดศัตรูพืชที่ใช้สำหรับผู้บริโภคจะลดลงสู่ระดับที่ยอมรับได้

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

สำหรับระดับที่ 2 สิ่งนี้ใช้ได้กับสถานที่จัดเก็บและผู้ขนส่งโดยเฉพาะ

9.7.8
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): สารกำจัดศัตรูพืชจะต้องได้รับการจัดการ, จัดเก็บ, ขนส่ง และกำจัดตามคำแนะนำของผู้ผลิตและข้อกำหนดทางกฎหมาย หรือตามขั้นตอนที่จัดทำเอกสารไว้ว่าดีกว่า สารกำจัดศัตรูพืชจะต้องถูกจัดเก็บและขนส่งในภาชนะเดิมหรือในภาชนะที่เหมาะสมอื่นๆ ที่มีฉลากระบุเนื้อหาอย่างชัดเจน องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ผลิตและข้อกำหนดทางกฎหมายสำหรับการกำจัดของเสียจากสารเคมีเกษตรและภาชนะบรรจุสารกำจัดศัตรูพืชที่ว่างเปล่า และสำหรับการทำความสะอาดอุปกรณ์ทั้งหมดที่ใช้ในการฉีดพ่น องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องล้างภาชนะบรรจุสารกำจัดศัตรูพืชที่ว่างเปล่าสามครั้งด้วยน้ำ จากนั้นเจาะรูเพื่อป้องกันการนำกลับมาใช้ใหม่ และส่งคืนภาชนะให้กับซัพพลายเออร์ หรือไปยังสถานที่ที่ออกแบบมาเพื่อจัดการของเสียดังกล่าว

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

สำหรับระดับที่ 2 สิ่งนี้ใช้ได้กับสถานที่จัดเก็บและผู้ขนส่งโดยเฉพาะ

9.7.9
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องทดสอบผลิตภัณฑ์ที่จะนำออกจำหน่ายเชิงพาณิชย์สำหรับเกณฑ์ความทนทานของสารตกค้างทางเคมี (เช่น สารกำจัดศัตรูพืช) ตามที่กำหนดโดยตลาดเป้าหมาย และสำหรับสารปนเปื้อนที่เป็นอันตราย (เช่น สารพิษจากเชื้อรา) และเก็บบันทึกการทดสอบ การทดสอบควรได้รับการออกแบบให้มีความเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงเฉพาะที่เกี่ยวข้องมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความถี่ของการทดสอบจะต้องถูกกำหนดบนพื้นฐานของการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่ดำเนินการโดยการดำเนินงานและประเมินโดยหน่วยงานรับรอง

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.7.10
ระดับที่ 1

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องบำรุงรักษาและสอบเทียบผลิตภัณฑ์ป้องกันพืชผลและอุปกรณ์การไถ่เป็นประจำ เครื่องมือและเครื่องจักรทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตหรือกิจกรรมการทำฟาร์มจะต้องได้รับการบำรุงรักษาเป็นประจำเพื่อให้แน่ใจว่าการทำงานปลอดภัย, เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ จะต้องมีการเก็บบันทึก

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

หลักการที่ 10: การตรวจสอบย้อนกลับและห่วงโซ่การควบคุม (Chain of Custody)

การตรวจสอบย้อนกลับช่วยให้ตลาดมีมุมมองที่สมบูรณ์เกี่ยวกับเส้นทางของผลิตภัณฑ์ตั้งแต่ฟาร์มไปจนถึงซูเปอร์มาร์เก็ต ห่วงโซ่การควบคุม (Chain of Custody) หมายถึงร่องรอยที่จัดทำเป็นเอกสารที่บันทึกช่วงของการควบคุม, การควบคุม และการโอนย้ายวัสดุ เป็นหลักฐานการเป็นเจ้าของวัสดุและช่วยให้สามารถย้อนรอยการเคลื่อนไหวทางกายภาพของวัสดุได้ หลักการนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้แน่ใจว่าองค์กรที่ได้รับการรับรองจะรักษาเส้นทางของผลิตภัณฑ์

10.1

ระบบการตรวจสอบย้อนกลับและห่วงโซ่การควบคุม

10.1.1
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องพัฒนา, นำไปใช้ และบำรุงรักษาระบบห่วงโซ่การควบคุมที่ช่วยให้สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้และกำหนดรูปแบบที่ใช้ได้อย่างชัดเจน (รักษาเอกลักษณ์ การแยกประเภท หรือดุลมวล) โลโก้ ProTerra ระบบการตรวจสอบย้อนกลับที่ใช้โดยองค์กร และหมายเลขล็อตจะต้องมีอยู่ในเอกสารห่วงโซ่การควบคุมทั้งหมดของวัสดุหรือผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองจาก ProTerra จะต้องมีการให้ข้อมูลที่ชัดเจนและพร้อมใช้งานเกี่ยวกับปริมาณที่ทำสัญญาของ ProTerra ในระหว่างการตรวจสอบเพื่อการรับรอง (อ้างอิงถึงพิธีสารการรับรองของ ProTerra ที่บังคับใช้) บันทึกทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับระบบห่วงโซ่การควบคุมจะต้องเก็บรักษาไว้เป็นเวลา 5 ปีหรือนานกว่านั้นหากกฎระเบียบท้องถิ่นกำหนด

แนวทาง: หน่วยงานรับรองจะยกเว้นการย้อนหลังของตัวบ่งชี้สำหรับปีแรกของการรับรอง ในกรณีที่กฎระเบียบท้องถิ่นไม่ได้กำหนดไว้ รูปแบบการตรวจสอบย้อนกลับจะถูกระบุไว้อย่างชัดเจนในใบรับรอง ProTerra นอกจากนี้ องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องมีเอกสารและบันทึกที่เพียงพอเพื่อแสดงให้เห็นถึงการตรวจสอบย้อนกลับและความถูกต้องของห่วงโซ่การควบคุม ตัวอย่างของบันทึกจะต้องรวมถึง:

สำหรับการดำเนินงานคลั่งสินค้า: บันทึกการรับ: ประเภทพืชผล, น้ำหนัก, วันที่, ชื่อคนขับ, หมายเลขทะเบียนรถ, ชื่อฟาร์ม, รวมถึงผลการวิเคราะห์ บันทึกการจัดเก็บ: ปริมาณ, หมายเลขไซโลหรือคลังสินค้าบันทึกการจัดส่ง: ผู้ขนส่ง, วันที่ออกเดินทาง, วันที่มาถึง

ตัวอย่างบันทึกการผลิตสำหรับโรงงานแปรรูป:

- บันทึกการรับ: ประเภทพืชผล, น้ำหนัก, วันที่, ชื่อคนขับ, หมายเลขทะเบียนรถ, ฟาร์มหรือคลังสินค้าต้นทาง, รวมถึงผลการวิเคราะห์
- บันทึกการแปรรูป: วันที่แปรรูป, สายการผลิตหรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้, ปริมาณและการระบุวัตถุดิบ, ปริมาณผลิตภัณฑ์ที่ผลิต, หมายเลขล็อตผลิตภัณฑ์, รวมถึงผลการวิเคราะห์
- บันทึกการจัดส่ง: ผู้ขนส่ง, วันที่ออกเดินทาง, วันที่มาถึง

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

10.1.2
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องมีกฎที่ชัดเจนเพื่อหลีกเลี่ยงการนับซ้ำของวัสดุที่ได้รับการรับรองและจะต้องสามารถแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกฎดังกล่าวได้

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

10.1.3
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องกำหนดหมายเลขล็อตให้กับวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ที่ได้รับหรือจัดส่งแต่ละรายการ รวมถึงล็อตการแปรรูปและล็อตผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้าย โดยเชื่อมโยงกับข้อมูลการตรวจสอบย้อนกลับที่เกี่ยวข้องกับรายการเดียวกัน หมายเลขล็อตจะต้องมีอยู่ในเอกสารห่วงโซ่การควบคุม

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

10.1.4
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องจัดเตรียมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปริมาณที่ท่าสัญญาที่ได้รับการรับรองจาก ProTerra: ปริมาณของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองที่ซื้อและผลผลิตของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองที่ขาย องค์กรจะต้องให้หลักฐานความสอดคล้องของข้อมูลในระหว่างกระบวนการรับรอง (อ้างอิงถึงพิธีสารการรับรองของ ProTerra ที่บังคับใช้) การยกยอดปริมาณที่ได้รับการรับรองเป็นไปได้อีกต่อเมื่อสถานะการรับรองของบริษัทต่อเนื่องเท่านั้น ในกรณีที่ตรงกันข้าม การยกยอดเป็นไปไม่ได้และจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องจะต้องถูกแยกออกจากงบดุลนี้และจากปริมาณที่ได้รับการรับรอง

แนวทาง: องค์กรที่ได้รับการรับรองอาจต้องการออกใบรับรองการตรวจสอบย้อนกลับ (TCC) ซึ่งเฉพาะสำหรับการทำธุรกรรมแต่ละรายการ หากเป็นเช่นนั้น จะต้องมีการบรรลุข้อตกลงกับ CB TCCs จะต้องปฏิบัติตามพิธีสารการรับรองของ ProTerra ที่บังคับใช้ และ CB จะต้องควบคุมปริมาณของสินค้าที่ถูกจำกัดโดยปริมาณรวมที่ได้รับการรับรองจาก ProTerra ภายใต้ใบรับรองที่ถูกต้อง

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

10.1.5
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องรักษาสมดุลของผลิตภัณฑ์สำหรับปัจจัยการผลิตและผลผลิต โดยเชื่อมโยงปริมาณปัจจัยการผลิตที่ได้รับการรับรองกับปริมาณผลผลิตที่ได้รับการรับรอง โดยคำนึงถึงปัจจัยการแปลงและการสูญเสีย

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

10.1.6
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): พาหนะขนส่งที่ใช้ในการขนส่งวัสดุที่ได้รับการรับรองจาก ProTerra จะต้องได้รับการตรวจสอบก่อนการบรรทุกเพื่อตรวจสอบว่าไม่มีสารตกค้างของวัสดุที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของ ProTerra และหากพบสารตกค้าง พาหนะขนส่งจะต้องได้รับการทำความสะอาดก่อนการบรรทุกวัสดุที่ได้รับการรับรองจาก ProTerra จะต้องมีการจัดทำเอกสารการตรวจสอบและทำความสะอาดพาหนะขนส่ง

10.1.7
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): เมื่อวัสดุที่ได้รับการรับรองจาก ProTerra ถูกขนส่งเป็นส่วนหนึ่งของการบรรทุกพร้อมกับวัสดุอื่นๆ จะต้องมีการมีระบบและขั้นตอนเพื่อป้องกันการผสมระหว่างการบรรทุก, การขนส่ง และการขนถ่าย ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองจาก ProTerra ที่ถูกต้องจะต้องได้รับการระบุและส่งมอบให้กับลูกค้าอย่างชัดเจน

10.1.8
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องปฏิบัติตามหลักการที่ 5 เพื่อแสดงให้เห็นว่าไม่มีการใช้สิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม

10.1.9
ระดับที่ 2

หลัก (CORE): ผู้ค้าและผู้จัดจำหน่ายอาจรวมหรือแบ่งการส่งมอบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองจาก ProTerra ที่ได้รับ สำหรับการส่งมอบที่รวมหรือแบ่งใหม่แต่ละครั้ง จะต้องมีการกำหนดหมายเลขประจำตัวที่ไม่ซ้ำกัน, ลงทะเบียน และสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้อย่างชัดเจนในระบบห่วงโซ่การควบคุมที่ใช้โดยองค์กร

แนวทาง: สิ่งนี้อาจประกอบด้วยลือตการผลิตหนึ่งลือตหรือบางส่วนของลือตการผลิตหนึ่งลือตหรือมากกว่า

10.1.10
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

จะต้องมีขั้นตอนการบริการลูกค้า, การจัดการสินค้าคงคลัง และการปฏิบัติตามคำสั่งซื้อเพื่อตรวจสอบว่าการส่งมอบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองจาก ProTerra ที่ถูกต้องได้ถูกจัดส่งไปยังลูกค้าที่สั่งซื้อผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองจาก ProTerra

10.2

ดุลมวล

10.2.1 ระดับที่ 1, 2, และ 3

หลัก (CORE): ในกรณีที่วัสดุที่ได้รับการรับรองจาก ProTerra ถูกผสมกับวัสดุที่ไม่ได้รับการรับรอง จะต้องรักษาสมดุลมวลเพื่อแสดงให้เห็นว่าปริมาณวัสดุที่ได้รับการรับรองจาก ProTerra ที่ได้รับนั้นเทียบเท่ากับวัสดุที่ได้รับการรับรองจาก ProTerra ที่จัดส่ง วัสดุที่ไม่ได้รับการรับรองจะต้องได้รับการทดสอบเพื่อตรวจสอบว่าไม่มีสารกำจัดศัตรูพืชและจะต้องมีหลักฐานแสดงว่าวัสดุที่ไม่ได้รับการรับรองจาก ProTerra ไม่ได้มาจากพื้นที่ที่มีการตัดไม้ทำลายป่า (อ้างอิงถึงตัวบ่งชี้ 4.1.1) และไม่ได้ถูกผลิตโดยใช้แรงงานบังคับหรือแรงงานเด็ก มิฉะนั้น สถานะการรับรองของ ProTerra จะไม่ได้รับการอนุมัติ นอกจากนี้ ผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้ายจะต้องไม่เกินระดับสารตกค้างสูงสุดของสารกำจัดศัตรูพืชที่อนุญาตในประเทศผู้นำเข้าหรือประเทศที่ใช้ สิ่งนี้จะต้องได้รับการยืนยันโดยองค์กรที่ได้รับการรับรองโดยการให้ผลการวิเคราะห์ของการวิเคราะห์สารตกค้างหลายชนิดที่เป็นตัวแทนของสารกำจัดศัตรูพืชสำหรับแต่ละล็อตที่จัดส่ง

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

10.3

การแยกประเภท

10.3.1 ระดับที่ 1, 2, และ 3

หลัก (CORE): เมื่อใช้รูปแบบ Segregation CoC ผู้ประกอบการจะต้องมีและใช้ขั้นตอนการปฏิบัติงานมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอสำหรับการรักษาการแยกประเภทอย่างสมบูรณ์สำหรับแต่ละล็อตของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองจาก ProTerra จากวัสดุที่ไม่ได้รับการรับรอง ตั้งแต่จุดรับจนถึงจุดถ่ายโอนไปยังผู้ประกอบการรายถัดไปในห่วงโซ่อุปทาน

แนวทาง: ขั้นตอนและบันทึกอาจรวมถึง, ขึ้นอยู่กับระดับการดำเนินงาน:

- แผนการเก็บตัวอย่างและขั้นตอน (สำหรับ GMOs และสารกำจัดศัตรูพืช เป็นต้น)
- ขั้นตอนการล้างและทำความสะอาดอุปกรณ์จัดเก็บและขนส่งสำหรับการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ในสถานที่หรืออุปกรณ์/เครื่องมือที่ไม่ได้ทุ่มเทให้กับ ProTerra

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

10.3.2
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): เมื่อใช้รูปแบบ Segregation CoC จะต้องมีการขอรับรอง, รวมถึงการติดตามทางกายภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกและพาหนะขนส่ง, เพื่อป้องกันการปะปนของวัสดุที่ได้รับการรับรองจาก ProTerra กับวัสดุอื่น ๆ ในระหว่างการขนส่ง, ระหว่างกิจกรรมการบรรจุและการขนถ่าย

แนวทาง: ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโรงงานอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

ส่วนที่ III: คำจำกัดความและแนวทางหลัก

โปรดพิจารณาภาษามาตรฐานต่อไปนี้:

- “shall” (จะต้อง) หมายถึง ข้อกำหนด
- “should” (ควร) หมายถึง ข้อเสนอแนะ
- “may” (อาจ) หมายถึง การอนุญาต
- “can” (สามารถ) หมายถึง ความเป็นไปได้หรือความสามารถ
- “may not” (ไม่อาจ) หมายถึง การกระทำที่ต้องห้าม

คำจำกัดความต่อไปนี้ใช้กับ ProTerra

Abuse (การทารุณกรรม): การปฏิบัติอย่างไม่ดีหรือทารุณกรรม: การปฏิบัติที่โหดร้ายหรือไม่เป็นมนุษย์ ทั้งทางวาจาหรือทางกายภาพ

Agrochemicals (สารเคมีเกษตร): ปัจจัยการผลิตทางเคมีสังเคราะห์ทั้งหมดที่ใช้โดยตรงหรือโดยอ้อมในการผลิตทางการเกษตร และสำหรับการบำรุงรักษาอุปกรณ์และการจัดเก็บ รวมถึง: พืชปกคลุม สารกำจัดศัตรูพืช (รวมถึงสารฆ่าเชื้อรา, สารกำจัดวัชพืช, สารฆ่าแมลง) ปุ๋ยผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของน้ำมันแร่ สารช่วยในการผลิต เช่น สารทำความสะอาด กฎหมายที่บังคับใช้ กฎหมายที่บังคับใช้ในประเทศผู้ผลิตที่เกี่ยวข้องกับสถานะทางกฎหมายของพื้นที่การผลิตในแง่ของ: สิทธิการใช้ที่ดิน, การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม, การคุ้มครองและจัดการป่า, การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ, สิทธิของบุคคลที่สาม, สิทธิแรงงาน, สิทธิมนุษยชน, สิทธิของชนเผ่าพื้นเมือง, ภาษี, การต่อต้านการทุจริต, การค้าและกฎระเบียบศุลกากร และกฎระเบียบที่บังคับใช้ของผู้นำเข้าสำหรับสินค้าที่เข้ามา

Chain of Custody (ห่วงโซ่การควบคุม): ห่วงโซ่ที่จัดทำเป็นเอกสารของผู้ประกอบการทางเศรษฐกิจที่สินค้าล็อตหนึ่งได้ผ่านไป

—ขนส่งผลิตภัณฑ์ที่เปลี่ยนการควบคุมหรือความเป็นเจ้าของในห่วงโซ่อุปทาน ประกอบด้วย ล็อตการผลิตหนึ่งล็อตหรือมากกว่า หรือแยกจากล็อตหนึ่ง การส่งมอบสามารถประกอบด้วย การส่งมอบที่รวมเข้าด้วยกันและสามารถแบ่งออกเป็นการส่งมอบต่างๆ ได้ การส่งมอบแต่ละรายการจะได้รับหมายเลขประจำตัวที่ไม่ซ้ำกันเพื่อวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบย้อนกลับ และการควบคุมสินค้าคงคลัง

ตัวบ่งชี้หลัก ตัวบ่งชี้หลักคือตัวบ่งชี้ที่ ProTerra Foundation พิจารณาว่าเป็นสิ่งสำคัญใน

การลดผลกระทบเชิงลบต่อความยั่งยืน ตัวบ่งชี้เหล่านี้มีความจำเป็นและผู้สมัครและซัพพลายเออร์หลักจะต้องปฏิบัติตามเพื่อให้ได้รับการรับรองตามมาตรฐาน ProTerra ตัวบ่งชี้หลักจะต้องได้รับการปฏิบัติตามตั้งแต่เริ่มต้นและคงไว้ตลอดช่วงเวลาการรับรองทั้งหมด

ซัพพลายเออร์/ผู้ให้บริการหลัก ซัพพลายเออร์ของปัจจัยการผลิตหลักที่ถูกเพิ่มเป็นส่วนหนึ่งของการกำหนดสูตรของผลิตภัณฑ์หรือบริการที่จำเป็นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลิตภัณฑ์/สินค้าที่ได้รับการรับรองภายใต้โปรแกรม ProTerra ตัวอย่างเช่น ซัพพลายเออร์ถั่วเหลืองเป็นซัพพลายเออร์หลักของโรงงานบดถั่วเหลือง ในขณะที่ผู้ให้บริการหลักคือตัวอย่างเช่น การจ้างแรงงานเก็บเกี่ยวจากภายนอก

การใช้โดยเฉพาะ สิ่งอำนวยความสะดวก, อุปกรณ์ หรือยานพาหนะที่ใช้สำหรับจัดเก็บ, จัดการ, ขนส่ง, กระจาย, ผลิต หรือแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองโดยเฉพาะ

ผู้ประกอบการทางเศรษฐกิจ องค์กรหรือบุคคลที่มีกรรมสิทธิ์ทางกฎหมายหรือการควบคุมทางกายภาพของสินค้าเกษตร, ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากสินค้าเหล่านั้น และผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสินค้าเหล่านั้น ผู้ประกอบการทางเศรษฐกิจอาจอยู่ในโหนดใดก็ได้ของห่วงโซ่อุปทาน ในบริบทของมาตรฐานนี้ องค์กรที่ได้รับการรับรองมีความหมายเดียวกับผู้ประกอบการทางเศรษฐกิจที่ได้รับการรับรอง

การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสังคม (ESIA) กระบวนการที่มีโครงสร้างและอิงตามหลักวิทยาศาสตร์สำหรับการทำนายและประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสังคมที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการที่เสนอ และการออกแบบมาตรการชดเชย, บรรเทา, จัดการ และติดตามที่เหมาะสมเพื่อจัดการกับผลกระทบเชิงลบ

ป่า พื้นที่ที่มีต้นไม้มากกว่า 0.5 เฮกตาร์ มีความสูงมากกว่า 5 เมตร และมีเรือนยอดปกคลุมมากกว่า 10% หรือต้นไม้ที่สามารถถึงเกณฑ์เหล่านั้นในพื้นที่นั้นได้ ไม่รวมพื้นที่ส่วนใหญ่ใช้สำหรับการเกษตรหรือการใช้ที่ดินในเมือง

ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของแปลงที่ดินที่อธิบายโดยใช้พิกัดละติจูดและลองจิจูดที่สอดคล้องกับจุดละติจูดและลองจิจูดอย่างน้อยหนึ่งจุดและใช้เทคนิคอย่างน้อยหกหลัก

การดัดแปลงพันธุกรรม ผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการที่ใช้การตัดต่อยีน, การดัดแปลงยีน, การแก้ไข DNA, เทคโนโลยี DNA ที่สร้างขึ้นใหม่ หรือเทคโนโลยีข้ามสายพันธุ์ ยังหมายถึงผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยใช้ปัจจัยการผลิตหรือองค์ประกอบกระบวนการ GM อย่างน้อยหนึ่งอย่าง สัตว์ดัดแปลงพันธุกรรมและลูกหลานของพวกมันยังถือว่าเป็น GMOs ภายใต้มาตรฐาน

ผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยง GMO หมายถึงผลิตภัณฑ์ใด ๆ ที่ได้จากสายพันธุ์อาหารที่มีพันธุ์ GM ได้รับการจำหน่ายเชิงพาณิชย์ที่ใดก็ได้ในระบบการผลิตอาหารทั่วโลก ภาคผนวก A ของมาตรฐานนี้มีการระบุพืชผลและผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยง GMO สูง

ก๊าซเรือนกระจกหรือการปล่อยก๊าซ ก๊าซเหล่านั้น เช่น คาร์บอนไดออกไซด์, ไนตรัสออกไซด์ และมีเทน ซึ่งไปเร่งให้ต่อรังสีดวงอาทิตย์ แต่ทึบต่อรังสีคลื่นยาว

ผู้เพาะปลูก บุคคลหรือองค์กรที่พัฒนากิจกรรมที่จำเป็นสำหรับการเพาะปลูกพืชผลและ/หรือการจัดการปศุสัตว์

คุณค่าการอนุรักษ์สูง คือพื้นที่ที่มีคุณค่าทางชีววิทยา, นิเวศวิทยา, สังคม หรือวัฒนธรรมที่มีความสำคัญโดดเด่นหรือมีความสำคัญอย่างยิ่งดังต่อไปนี้ ตัวอย่างคือ:

- พื้นที่ที่มีความหลากหลายของสายพันธุ์, ความเข้มข้นของความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงสายพันธุ์เฉพาะถิ่น และสายพันธุ์ที่หายาก, ถูกคุกคาม หรือใกล้สูญพันธุ์ ซึ่งมีความสำคัญในระดับโลก, ระดับภูมิภาค หรือระดับประเทศ
- พื้นที่ที่มีระบบนิเวศและโมเสกระดับภูมิทัศน์ ระบบนิเวศขนาดใหญ่ระดับภูมิทัศน์และโมเสกของระบบนิเวศที่มีความสำคัญในระดับโลก, ระดับภูมิภาค หรือระดับประเทศ และมีประชากรที่สามารถอยู่รอดได้ของสายพันธุ์ที่มีอยู่ตามธรรมชาติส่วนใหญ่ในรูปแบบการกระจายและความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติ
- พื้นที่ที่มีระบบนิเวศและที่อยู่อาศัยที่หายาก, ถูกคุกคาม หรือใกล้สูญพันธุ์, ที่อยู่อาศัยหรือแหล่งพักพิง
- พื้นที่ที่มีบริการของระบบนิเวศหรือบริการของระบบนิเวศขั้นพื้นฐานในสถานการณ์วิกฤต รวมถึงการคุ้มครองแหล่งน้ำต้นน้ำและการควบคุมการพังทลายของดินและลาดชันที่เปราะบาง และ
- พื้นที่ที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรม, แหล่ง, ทรัพยากร, ที่อยู่อาศัย และภูมิทัศน์ที่มีความสำคัญทางวัฒนธรรม, โบราณคดี หรือประวัติศาสตร์ในระดับโลกหรือระดับประเทศ และ/หรือมีความสำคัญทางวัฒนธรรม, นิเวศวิทยา, เศรษฐกิจ หรือศาสนา/ศักดิ์สิทธิ์อย่างยิ่งสำหรับวัฒนธรรมดั้งเดิมของชุมชนท้องถิ่นหรือชนเผ่าพื้นเมือง ซึ่งระบุผ่านการมีส่วนร่วมกับชุมชนท้องถิ่นหรือชนเผ่าพื้นเมืองเหล่านี้

แหล่งข้อมูล: **HCV Common Guidance for identification** (แนวทางทั่วไปของ

Identity Preservation/Identity Preserved (IP) (การรักษาเอกลักษณ์): การใช้ขั้นตอนการแยกประเภทและการตรวจสอบย้อนกลับเพื่อรักษาเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรหรือผลิตภัณฑ์แปรรูปตลอดทุกขั้นตอนของการผลิต, การบำรุงรักษา, การขนส่ง, การจัดเก็บ และการแปรรูป IP ส่วนใหญ่ใช้เพื่อรักษาความถูกต้องของคุณลักษณะหรือคุณสมบัติที่กำหนดของผลิตภัณฑ์ ซึ่งหนึ่งในนั้นคือสถานะ ProTerra Certified ของผลิตภัณฑ์

Indentured Servant (ผู้รับใช้ตามสัญญา) แรงงานภายใต้สัญญาว่าจะทำงานให้กับนายจ้างในช่วงเวลาที่กำหนดเพื่อชำระหนี้ โดยทั่วไป ในกรณีของการรับใช้ตามสัญญา นายจ้างจะให้ค่าตอบแทนทางการเงินน้อยมากหรือไม่มีเลย อย่างไรก็ตาม พวกเขามีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องที่พัก, อาหาร, สิ่งจำเป็นอื่นๆ และการฝึกอบรม

ปัจจัยการผลิต วัสดุหรือสารใด ๆ ที่กลายเป็นส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้าย หรือส่วนประกอบที่กลายเป็นส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์ สิ่งเหล่านี้รวมถึง:

- ปัจจัยการผลิตทางการเกษตร เช่น เมล็ดพันธุ์, ปุ๋ย และสารกำจัดศัตรูพืช
- ผลิตภัณฑ์เกษตรที่ไม่ผ่านการแปรรูป เช่น ผัก, ธัญพืช, ผลไม้, ผักใบเขียว, สมุนไพร และอาหารสดอื่นๆ เป็นต้น
- ส่วนประกอบอาหารสัตว์ เช่น ธัญพืช, พืชอาหารสัตว์, วิตามิน, เอนไซม์, แร่ธาตุ
- ปัจจัยการผลิตเพื่อการผลิตและการแปรรูป รวมถึงส่วนผสม, สารแต่งกลิ่น, เครื่องปรุงรส, สารแต่งสี, สารเติมแต่ง และสารอื่นๆ ทั้งหมดที่มีอยู่ในผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขั้นสุดท้าย เช่น สารตกค้างจากสารช่วยในการแปรรูป

การจัดการศัตรูพืชแบบบูรณาการ โปรแกรม IPM ใช้ข้อมูลปัจจุบันและครอบคลุมเกี่ยวกับวงจรชีวิตของศัตรูพืชและการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ข้อมูลนี้ร่วมกับวิธีการควบคุมศัตรูพืชที่มีอยู่จะถูกนำมาใช้เพื่อจัดการความเสียหายจากศัตรูพืชด้วยวิธีการที่ประหยัดที่สุด และมีความเสี่ยงต่อผู้คน, ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้

สนธิสัญญาและอนุสัญญาระหว่างประเทศ ข้อตกลงภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศที่สร้างขึ้นโดยรัฐและองค์กรระหว่างประเทศ สนธิสัญญาอาจเป็นที่รู้จักในชื่อ: ข้อตกลง (ระหว่างประเทศ), พิธีสาร, สัญญา, อนุสัญญา, การแลกเปลี่ยนจดหมาย, การแลกเปลี่ยนบันทึก, บันทึกความเข้าใจ เป็นต้น โดยไม่คำนึงถึงคำศัพท์ ข้อตกลงระหว่างประเทศเหล่านี้ทั้งหมดภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศถือเป็นสนธิสัญญาอย่างเท่าเทียมกันและกฎเกณฑ์จะเหมือนกัน

Irrigation (การชลประทาน): การปฏิบัติของการจัดหาน้ำให้กับที่ดินเพื่อให้พืชผลและพืชเติบโตได้โดยไม่ขึ้นอยู่กับการสภาพอากาศ ซึ่งรวมถึงการชลประทานผิวดิน, การชลประทานแบบสปริงเกอร์ และการชลประทานแบบหยด

สภาพแรงงาน: องค์กรของบุคคลที่เกี่ยวข้องผ่านประเภทของการจ้างงาน หรือแรงงาน องค์กรเหล่านี้อาจประกอบด้วยคนงานรายบุคคล, ผู้เชี่ยวชาญ, อดีตคนงาน หรือผู้ว่างงาน วัตถุประสงค์ที่พบบ่อยที่สุด แต่ไม่ใช่เพียงอย่างเดียวขององค์กรเหล่านี้คือ “การรักษาหรือปรับปรุงสภาพการจ้างงานของพวกเขา”

Legal Minimum Wage (ค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมาย): ค่าจ้างต่ำสุด, ที่กำหนดโดยกฎหมายหรือข้อตกลงร่วมกันที่นายจ้างต้องจ่ายให้กับคนงานสำหรับงานที่ระบุ ซึ่งไม่รวมค่าล่วงเวลา

Lot (ล็อต): ปริมาณของผลิตภัณฑ์ที่มีต้นกำเนิดจากการเกษตรหรือการแปรรูปทางอุตสาหกรรมที่ได้รับมอบหมายหมายเลขประจำตัวที่ไม่ซ้ำกันซึ่งเชื่อมโยงปริมาณการผลิตนั้นกับช่วงเวลาที่กำหนด

Management system (ระบบการจัดการ): ระบบการจัดการคือชุดของนโยบาย, กระบวนการ และขั้นตอนที่องค์กรใช้เพื่อให้แน่ใจว่าสามารถปฏิบัติการกิจที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ ในกรณีของมาตรฐาน ProTerra วัตถุประสงค์เหล่านี้เกี่ยวข้องกับห่วงโซ่อุปทานขององค์กร

Mass Balance (ดุลมวล): ระบบสำหรับการควบคุมปริมาณปัจจัยการผลิตและผลผลิตที่เทียบเท่าของวัสดุ/ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองในแต่ละขั้นตอนของห่วงโซ่อุปทาน โดยคำนึงถึงอัตราการแปลง ในกรณีของการแปรรูป

Non-GMO or Non-GM (ที่ไม่ใช่ GMO หรือ Non-GM): พืช, สัตว์ หรือสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ หรืออนุพันธ์ของสิ่งมีชีวิตดังกล่าว ซึ่งโครงสร้างทางพันธุกรรมไม่ได้ถูกเปลี่ยนแปลงโดยการตัดต่อยีน, การดัดแปลงยีน, เทคโนโลยี DNA ที่สร้างขึ้นใหม่, เทคโนโลยีข้ามสายพันธุ์, การแก้ไข DNA หรือโดยกระบวนการหรือผลิตภัณฑ์ที่การผลิตใช้กระบวนการหรือปัจจัยการผลิต GM

การวิเคราะห์ PCR: เทคนิคทางชีวเคมีและชีววิทยาโมเลกุลสำหรับการแยกและขยายส่วนหรือลำดับของ DNA ที่สนใจแบบทวีคูณ ผ่านการจำลองโพลีเมอเรส โดยไม่ต้องใช้สิ่งมีชีวิต

สารกำจัดการพิษ: คำรวมที่หมายถึงสารฆ่าแมลง, สารฆ่าเชื้อรา และสารกำจัดวัชพืช ทั้งหมด

Piece work (งานรายชิ้น): การจ้างงานประเภทใดก็ได้ที่คนงานได้รับค่าจ้างในอัตราคงที่สำหรับแต่ละหน่วยที่ผลิตหรือการกระทำที่ดำเนินการ โดยไม่คำนึงถึงเวลา

Product (ผลิตภัณฑ์): วัสดุหรือสินค้าที่ได้รับการประเมินเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการรับรองตามมาตรฐาน ProTerra ซึ่งองค์กรที่ได้รับการรับรองนำเสนอต่อตลาด ในขั้นตอนใดก็ได้ของห่วงโซ่การผลิต (เช่น เป็นผลิตภัณฑ์สำหรับผู้บริโภคขั้นสุดท้าย, ส่วนผสมสำหรับการผลิตเพิ่มเติม, พืชผลทางการเกษตรดิบ หรือสินค้าโภคภัณฑ์ เป็นต้น)

Segregation (การแยกประเภท): ระบบของสิ่งอำนวยความสะดวก, อุปกรณ์ และขั้นตอนที่ผู้ประกอบการทางเศรษฐกิจจะเก็บผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองจาก ProTerra แยกจากวัสดุที่ไม่ได้รับการรับรองจาก ProTerra ตั้งแต่จุดรับจนถึงจุดถ่ายโอนไปยังผู้ประกอบการทางเศรษฐกิจรายถัดไปในห่วงโซ่การควบคุม

Smallholder (เกษตรกรรายย่อย): ฟาร์มที่แรงงานส่วนใหญ่มาจากสมาชิกในครอบครัว ซึ่งหมายถึงฟาร์มครอบครัวหรือการเกษตรในครอบครัวที่ไม่รวมบริษัทหรือองค์กรธุรกิจ ผลกำไรที่ได้รับส่วนใหญ่จะตกเป็นของเกษตรกรและครอบครัวของเขา และฟาร์มเป็นแหล่งรายได้หลักของเกษตรกรรายย่อย

Stakeholder (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย): ฝ่ายที่มีความสนใจหรือความเกี่ยวข้องในโปรแกรม, เหตุการณ์, ห่วงโซ่อุปทาน หรือระบบที่กำหนด

มาตรฐาน: คำว่า “มาตรฐาน” ในที่นี้หมายถึงมาตรฐานสำหรับโปรแกรมการรับรอง ProTerra ซึ่งคือเอกสารนี้

Strip test (การทดสอบแบบแถบ): อุปกรณ์ทดสอบแบบแถบที่ใช้หลักการทางภูมิคุ้มกันวิทยา ซึ่งวิเคราะห์โปรตีนที่แสดงออกโดย DNA และใช้เป็นวิธีการที่รวดเร็วและในพื้นที่สำหรับการระบุเมล็ดพันธุ์หรือพืชผล GM

Supplier (ซัพพลายเออร์): ฝ่ายใด ๆ ที่ได้รับปัจจัยการผลิตหรือบริการจาก

Traceability (การตรวจสอบย้อนกลับ): ระบบเอกสารที่ช่วยให้ผู้ประกอบการทางเศรษฐกิจในห่วงโซ่อุปทานสามารถตรวจสอบย้อนกลับผลิตภัณฑ์หรือวัตถุดิบ หรืออนุพันธ์

ของมัน กลับไปในห่วงโซ่อุปทานได้

Worker (คนงาน): คำนี้หมายถึงพนักงานโดยตรงขององค์กร, ผู้รับเหมาช่วงที่ทำงานในหรือเพื่อองค์กรในสถานที่ขององค์กร นอกจากนี้ยังรวมถึงสมาชิกถาวรและชั่วคราวทั้งหมดของกำลังแรงงานขององค์กร

ภาคผนวก ก: การระบุพืชผล GM ที่จำหน่ายเชิงพาณิชย์และ อนุพันธ์ของพวกมัน

รายการด้านล่าง (รายการ GMO ของ ProTerra) ระบุพืชผล, อนุพันธ์ของสัตว์ และปัจจัยการผลิตและส่วนผสมที่ผ่านการแปรรูปที่มีความเสี่ยงโดยตรงหรือโดยอ้อมที่จะเป็นสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม

พืชผล	
พืชผลต่อไปนี้มีความเสี่ยงที่จะเป็นพืชดัดแปลงพันธุกรรม เนื่องจากพันธุ์ดัดแปลงพันธุกรรมของพืชผลเหล่านี้ปลูกในวงกว้างในอย่างน้อยหนึ่งประเทศ:	
ถั่วเหลือง	
ข้าวโพด	
ฝ้าย	เมล็ดที่ใช้ทำน้ำมันพืชและอาหารสัตว์ด้วย
คาโนลา	
ข้าว	
มะละกอ	
มันฝรั่ง	
อัลฟัลฟา	รวมถึงอัลฟัลฟาที่ผลิตด้วย GMO Rhizobium inoculants
ซูกินี	
เยลโลว์ ครุกเน็ก สควอช (สควอชฤดูร้อน)	
มะเขือเทศ	
หัวบีท	ปลูกหลังปี 2007

อนุพันธ์จากสัตว์ (Animal Derivatives)

ผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากสัตว์ส่วนใหญ่มีความเสี่ยงที่จะเป็น GMOs เนื่องจากอาหารสัตว์ที่ใช่มักจะมาจากพืชผลที่ผ่านการดัดแปลงพันธุกรรม (GMO) เช่น ถั่วเหลือง, ข้าวโพด, เมล็ดฝ้าย, อัลฟัลฟา และคาโนลา นอกจากนี้ ยังมีการใช้การฉีด ฮอร์โมนการเจริญเติบโตของวัวที่สร้างขึ้นใหม่ (recombinant bovine growth hormone) เพื่อเพิ่มปริมาณการผลิตนม และมีการใช้วัคซีน, อสุจิ และยาที่ผ่านการดัดแปลงพันธุกรรมในระบบการผลิตปศุสัตว์ด้วย

ตัวอย่างของผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่มีความเสี่ยง GMO ได้แก่:

นม	
เนื้อสัตว์	รวมถึงหนังสัตว์
ไข่	
น้ำผึ้งและผลิตภัณฑ์จากผึ้งอื่น ๆ	

ปัจจัยการผลิตและส่วนผสมที่ผ่านการแปรรูป และอนุพันธ์ที่เกี่ยวข้อง

นี่คือรายการที่ไม่สมบูรณ์ของอนุพันธ์ที่มีความเสี่ยง GMO สูงที่มักใช้ในการผลิตอาหาร รายการนี้มีไว้เพื่อเป็นตัวอย่างของวัสดุที่ถือว่ามีความเสี่ยงสูง:

กรดแอสคอร์บิก (Ascorbic Acid)	
กรดอะมิโน (Amino Acids)	
แอสปาร์แทม (Aspartame)	
เชื้อแบคทีเรียเริ่มต้น (Bacterial Starters)	
คาราเมล (Caramel)	ได้จากน้ำเชื่อมกลูโคส
เซลลูโลส (Cellulose)	สามารถได้จากฝ้าย GMO

ไคโมซิน (Chymosin)	
กรดซิตริก (Citric Acid)	ได้จากข้าวโพด
อสุจิโคลน (Cloned Sperm)	
แป้งข้าวโพด (Corn Flour)	
กลูเตนข้าวโพด (Corn Gluten)	
กากข้าวโพด (Corn Grits)	
น้ำมันข้าวโพด (Corn Oil)	
แป้งข้าวโพด (Corn Starch)	รวมทั้งแป้งข้าวโพดธรรมชาติและดัดแปลง
น้ำเชื่อมข้าวโพด (Corn Syrup)	
ของแข็งจากน้ำเชื่อมข้าวโพด (Corn Syrup Solids)	
เดกซ์โทรส (Dextrose)	ได้จากข้าวโพด
เอนไซม์ (Enzymes)	
เอทานอล (Ethanol)	ได้จากข้าวโพดหรือหัวบีท GMO
สารแต่งกลิ่น (Flavorings)	“ธรรมชาติ” และ “สังเคราะห์”
ฟรุคโตส (Fructose)	ได้จากข้าวโพด
กลูโคส (Glucose)	ได้จากข้าวโพด
น้ำเชื่อมกลูโคส (Glucose Syrup)	ได้จากข้าวโพด
กลีเซอไรด์ (Glycerides)	ได้จากข้าวโพด
โปรตีนพืชไฮโดรไลซ์ (Hydrolyzed Vegetable Protein)	

มอลโทเดกซ์ทริน (Maltodextrins)	ได้จากข้าวโพด
กากน้ำตาล (Molasses)	ได้จากหัวบีท เริ่มตั้งแต่ปี 2008
โมโนโซเดียมกลูตาเมต (Monosodium Glutamate)	ได้จากข้าวโพด
rBGH, rBST, recombinant bovine growth hormone	
โซเดียมแอสคอร์เบต (Sodium Ascorbate)	ได้จากข้าวโพด
โซเดียมซิเตรต (Sodium Citrate)	ได้จากข้าวโพด
ใยถั่วเหลือง (Soy Fiber)	
แป้งถั่วเหลือง (Soy Flour)	
กากถั่วเหลือง (Soy Grits)	
เลซิทินจากถั่วเหลือง (Soy Lecithin)	
นมถั่วเหลือง (Soy Milk)	
น้ำมันถั่วเหลือง (Soy Oil)	
โปรตีนถั่วเหลืองชนิด Isolate/Concentrate	
ซีอิ๊ว, ซีอิ๊วดำ (Soy Sauce, Black SoyBean Sauce)	
ซูโครส (Sucrose)	ได้จากหัวบีท เริ่มตั้งแต่ปี 2008
โปรตีนพืชแบบมีโครงสร้าง (Textured Vegetable Protein)	รวมถึงโปรตีนถั่วเหลือง
เต้าหู้, เต้าฮวย (Tofu, Bean Curds, Soy Curds)	

แซนแทนกัม (Xanthan Gum)	
วัคซีน (Vaccines)	
ยารักษาสัตว์ (Veterinary Medicines)	
วิตามิน A	
วิตามิน B6 (pyridoxine)	
วิตามิน B12 (cyanocobalamin)	
วิตามิน C	
วิตามิน E	รวมถึงโทโคฟีรอลอื่น ๆ
ยีสต์และผลิตภัณฑ์จากยีสต์ (Yeast and Yeast Products)	

การตรวจสอบเพิ่มเติมสำหรับพืชผล GMO

ผู้ตรวจสอบจะต้องตรวจสอบฐานข้อมูลต่อไปนี้ 5 แห่ง เพื่อดูว่ามีพืชผลอื่น ๆ ที่มีเวอร์ชัน GMO เพิ่มเติมหรือไม่ และหากพืชผลถูกระบุในฐานข้อมูลอย่างน้อยหนึ่งแห่งและไม่ได้อยู่ในรายการ GMO ของ ProTerra ก็ยังคงถือว่ามีความเสี่ยง GMO และหลักการที่ 5 ของ ProTerra จะมีผลบังคับใช้อย่างสมบูรณ์ ฐานข้อมูลเหล่านั้นได้แก่:

1. EU GMO register;
2. Euginius – European GMO Initiative for a Unified Database System;
3. ISAAA (International Service for the Acquisition of Agri-biotech Applications) GM Approval Data base/ GM Crops List;
4. USDA Agricultural Marketing Service US Department of Agriculture: List of Bioengineered Foods;
5. CropLife International, Biotradestatus database

ภาคผนวก ข: รายชื่อสนธิสัญญาและอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

- ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
- กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง
- กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม
- อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันและลงโทษอาชญากรรมการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์
- อนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรี
- อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ
- อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ
- อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก
- อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ
- ปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิชนเผ่าพื้นเมือง
- ปฏิญญาว่าด้วยสิทธิของบุคคลที่อยู่ในชนกลุ่มน้อยทางเชื้อชาติหรือชาติพันธุ์ ศาสนา และภาษา
- อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรและพิธีสารปาเลร์โมเพื่อป้องกัน ปราบปราม และลงโทษการค้ำมนุษย์ โดยเฉพาะหญิงและเด็ก ซึ่งเป็นพิธีสารเสริมของอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร
- ปฏิญญาว่าด้วยหลักการพื้นฐานและสิทธิในการทำงานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ
- ปฏิญญาสามฝ่ายขององค์การแรงงานระหว่างประเทศว่าด้วยหลักการเกี่ยวกับวิสาหกิจข้ามชาติและนโยบายสังคม

อนุสัญญาหลัก/พื้นฐานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ:

- อนุสัญญาว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัวกัน ค.ศ. 1948 (ฉบับที่ 87)
- อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิในการรวมตัวกันและการเจรจาต่อรองร่วม ค.ศ. 1949 (ฉบับที่ 98)
- อนุสัญญาว่าด้วยแรงงานบังคับ ค.ศ. 1930 (ฉบับที่ 29) และพิธีสาร ค.ศ. 2014
- อนุสัญญาว่าด้วยการยกเลิกแรงงานบังคับ ค.ศ. 1957 (ฉบับที่ 105)

ภาคผนวกและหลักการสำคัญของมาตรฐาน

- อนุสัญญาว่าด้วยอายุขั้นต่ำ ค.ศ. 1973 (ฉบับที่ 138): อนุสัญญาของ ILO ที่กำหนดอายุขั้นต่ำในการเข้าทำงาน
- อนุสัญญาว่าด้วยรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของแรงงานเด็ก ค.ศ. 1999 (ฉบับที่ 182): อนุสัญญาของ ILO ที่มุ่งขจัดแรงงานเด็กในรูปแบบที่เป็นอันตราย
- อนุสัญญาว่าด้วยค่าตอบแทนที่เท่าเทียมกัน ค.ศ. 1951 (ฉบับที่ 100): อนุสัญญาของ ILO ที่ส่งเสริมหลักการจ่ายค่าตอบแทนเท่าเทียมกันสำหรับชายและหญิงในงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน
- อนุสัญญาว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ (การจ้างงานและอาชีพ) ค.ศ. 1958 (ฉบับที่ 111): อนุสัญญาของ ILO ที่มุ่งขจัดและป้องกันการเลือกปฏิบัติในการจ้างงานและอาชีพ
- อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ ค.ศ. 1992 และพิธีสารที่เกี่ยวข้อง: ครอบคลุมพันธกรณีของ พิธีสารคาร์ตาเฮนา ว่าด้วยการเคลื่อนย้ายสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม และ พิธีสารนาโงยา ว่าด้วยการเข้าถึงทรัพยากรพันธุกรรมและการแบ่งปันผลประโยชน์
- อนุสัญญาแรมซาร์ว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (ค.ศ. 1971): อนุสัญญาที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และการใช้พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างยั่งยืน
- อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) ค.ศ. 1973: ข้อตกลงที่ควบคุมการค้าระหว่างประเทศของสัตว์และพืชที่ใกล้สูญพันธุ์
- อนุสัญญามีนามาตะว่าด้วยปรอท ค.ศ. 2013: อนุสัญญาที่มุ่งปกป้องสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากผลกระทบที่เป็นอันตรายของปรอท
- อนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (POPs) ค.ศ. 2001: อนุสัญญาที่มุ่งขจัดหรือจำกัดการผลิตและใช้สารเคมีที่อันตรายและคงอยู่ยาวนาน
- อนุสัญญาและกฎเกณฑ์อื่น ๆ: รวมถึงอนุสัญญาที่เกี่ยวกับสารเคมีอันตราย เช่น อนุสัญญารอตเตอร์ดัม, ประมวลจริยบรรณสากลของ FAO ว่าด้วยการจำหน่ายและใช้สารกำจัดศัตรูพืช, และอนุสัญญาที่เกี่ยวกับการจัดการของเสีย เช่น อนุสัญญาเวียนนา, พิธีสารมอนทรีออล, และ อนุสัญญาบาเซล

ภาคผนวก ค: สารกำจัดศัตรูพืชที่ระบุใน WHO Classes Ia, Ib และ II, อนุสัญญารอตเตอร์ดัม และอนุสัญญาสตอกโฮล์ม

โปรดดูเว็บไซต์ที่ระบุไว้ด้านล่างเกี่ยวกับสารกำจัดศัตรูพืชและสารเคมีอันตรายอื่น ๆ ที่ไม่อาจใช้ในการผลิตวัสดุที่ได้รับการรับรองจาก ProTerra ได้

- การจำแนกสารกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำขององค์การอนามัยโลก (WHO) โดย Hazard และแนวทางในการจำแนก ฉบับล่าสุด
- สารเคมีในภาคผนวก III ของอนุสัญญารอตเตอร์ดัม
- อนุสัญญาสตอกโฮล์ม - POPs ทั้งหมดที่ระบุไว้

หมายเหตุ: โปรดสังเกตว่าชื่อของวัสดุทั้งหมดที่ระบุไว้ในเว็บไซต์เหล่านี้เป็นเพียงชื่อสารเคมีทั่วไปเท่านั้น ไม่ได้ระบุชื่อแบรนด์/ผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ จำเป็นอย่างยิ่งที่การดำเนินงานที่ได้รับการรับรองทั้งหมดจะต้องเปรียบเทียบฉลากผลิตภัณฑ์ทั้งหมดกับรายการเหล่านี้ หน่วยงานรับรองและผู้ตรวจสอบจะต้องตรวจสอบว่าฉลากทั้งหมดระบุชื่อของส่วนประกอบทั้งหมดของสูตรเชิงพาณิชย์ของผลิตภัณฑ์เคมีเกษตรอย่างถูกต้องหรือไม่ และสารเคมีเหล่านี้ถูกห้ามในรายการที่อ้างถึงข้างต้นหรือไม่

ภาคผนวก ง: แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับภาพถ่ายดาวเทียม

การอ้างอิงที่ระบุไว้ด้านล่างสามารถใช้เป็นแหล่งข้อมูลการอ้างอิงทางภูมิศาสตร์ได้:

- ภาพถ่าย Sentinel จากโปรแกรม Copernicus
- ภาพถ่าย Landsat จาก Nasa
- ภาพถ่าย Planet จาก Norway's International Climate and Forest Initiative
- บริการ Copernicus Land Monitoring
- บริการ Copernicus Emergency Management
- การประเมินทรัพยากรป่าไม้โลกของ FAO (FRA)
- Global Forest Watch (GFW) จาก World Resource Institute
- FAO – สถานะของป่าไม้โลก
- ระบบ PRODES และ DETER จาก INPE (สำหรับบราซิล)
- TRASE
- Agroideal (บราซิล อาร์เจนตินา และปารากวัย)
- Global Risk Assessment Services (GRAS)
- High Carbon Stock Approach (HCSA)
- The Atlas of Economic Complexity

ภาคผนวก จ: แนวทางเฉพาะสำหรับพืชยืนต้น

แนวทางต่อไปนี้จะใช้กับพืชยืนต้น เช่น อัลมอนต์ มะพร้าว โกโก้ เฮเซลนัท กาแฟ ส้ม เป็นต้น ไม่ได้มีเจตนาเพื่อกำหนดข้อบังคับ แต่ต้องปรับใช้และตีความตามสภาพอากาศของพืชและภูมิภาคการเกษตรที่จะทำการทดสอบหรือรับรอง

หลักการที่ 6: การจัดการมลพิษและของเสีย

การลดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมควรเป็นจุดสำคัญของการปฏิบัติที่ยั่งยืนที่เกี่ยวข้องกับห่วงโซ่อุปทานอาหารและอาหารสัตว์ หลักการนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนองค์กรที่ได้รับการรับรองในการใช้วิธีการจัดเก็บ จัดการ และกำจัดของเสียและวัสดุอันตรายที่ไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติหรือชุมชนท้องถิ่น

6.1

การจัดการของเสียอันตรายและสารมลพิษที่เหมาะสม

6.1.3

ระดับที่ 1
และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องระบายน้ำเสีย/น้ำทิ้งในลักษณะที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางน้ำและไม่ปนเปื้อนสารเคมี โลหะหนัก ผลิตภัณฑ์พลอยได้ สารอาหารส่วนเกิน หรือสารก่อโรครินดินหรือพืชผล ห้ามใช้น้ำเสียดิบในการชลประทานพืชผล

แนวทางสำหรับพืชยืนต้น: ไม่ควรใช้น้ำรีไซเคิลหรือน้ำที่นำกลับมาใช้ใหม่เป็นแหล่งน้ำชลประทาน เว้นแต่จะมีเอกสารยืนยันว่าได้รับการบำบัดขั้นที่สามซึ่งรวมถึงขั้นตอนการฆ่าเชื้อโรค

6.2

การจัดการและการกำจัดของเสียที่ไม่เป็นอันตรายอย่างเหมาะสม

6.2.2 ระดับที่ 1 และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องจัดการของเสียชีวภาพ เช่น ปุ๋ยคอก ฟาง เศษพืชผล เศษอาหาร และผลิตภัณฑ์พลอยได้จากการแปรรูป เป็นต้น ในวิธีที่เหมาะสมเพื่อหลีกเลี่ยงมลพิษ และ/หรือเพื่อป้องกันไม่ให้สิ่งเหล่านี้กลายเป็นแหล่งของการปนเปื้อนจากสารก่อโรคหรือที่อยู่อาศัยของศัตรูพืช การจัดการของเสียเหล่านี้จะต้องเป็นไปตามกฎหมายระดับประเทศที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ปฏิบัติงานที่ได้รับการรับรอง อย่างน้อยที่สุด ตามที่ระบุไว้ในหลักการที่ 1 ของมาตรฐานนี้ ในประเทศที่ไม่มีกฎหมายและ/หรือระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง องค์กรควรใช้แนวทางของธนาคารโลกและ IFC

แนวทางสำหรับพืชยืนต้น: ปุ๋ยคอกจะต้องถูกจัดเก็บให้ห่างจากพื้นที่ที่ปลูกพืชยืนต้น และได้รับการจัดการ น้ำปุ๋ยคอกจะต้องถูกจัดเก็บไว้เป็นเวลาอย่างน้อย 60 วันในฤดูร้อน และ 90 วันในฤดูหนาวก่อนที่จะนำไปใช้ในแปลง

จะต้องมีการติดตั้งสิ่งกีดขวางทางกายภาพและ/หรือบัฟเฟอร์เพื่อป้องกันการไหลบ่าจากกองปุ๋ยคอกไปยังแหล่งน้ำ พื้นที่จัดเก็บอุปกรณ์ พื้นที่สัญจรในสวนผลไม้ หรือภายในสวนผลไม้

ปุ๋ยคอกดิบที่ยังไม่ได้หมักจะต้องมีอายุอย่างน้อยหกเดือนก่อนที่จะนำไปใช้ ห้ามใช้ปุ๋ยคอกดิบที่ยังไม่ได้หมักและไม่ผ่านการบำบัดก่อนการเก็บเกี่ยวเป็นเวลาอย่างน้อย 120 วัน

ควรใช้ปุ๋ยคอกเมื่อสิ้นสุดฤดูกาล โดยเฉพาะเมื่อดินอุ่น ไม่เปียกชื้น และ/หรือมีการปลูกพืชคลุมดิน

เมื่อปลูกต้นไม้ใหม่ จะต้องหว่านปุ๋ยคอกสองสัปดาห์ก่อนปลูก ควรผสมปุ๋ยคอกลงในดินทันทีหลังจากใช้เพื่อลดการฟุ้งกระจายของลมและการไหลบ่าของน้ำ

รถแทรกเตอร์ รถดักดิน และเครื่องมือและอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ใช้ในการจัดการปุ๋ยคอกจะต้องทำความสะอาดอย่างทั่วถึงหลังการใช้งานแต่ละครั้ง

ต้องป้องกันไม่ให้น้ำล้างไหลลงสู่แหล่งน้ำ พื้นสวนผลไม้ หรือพื้นที่ใด ๆ ที่มีการจัดการหรือจัดเก็บพืชผลที่เก็บเกี่ยวได้

ภาชนะบรรจุอาหารและเครื่องมือทั้งหมด หรือวัสดุโลหะและแก้วอื่น ๆ จะต้องถูกเก็บไว้นอกสวนผลไม้ เนื่องจากเป็นแหล่งที่อาจเกิดการปนเปื้อนจากสิ่งแปลกปลอม

หลักการที่ 9: การนำหลักปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีมาใช้

การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีเป็นพื้นฐานในการเพิ่มประโยชน์ของกิจกรรมทางการเกษตรในขณะที่ยลดผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม คนงาน และชุมชนใกล้เคียงให้เหลือน้อยที่สุด หลักการนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนองค์กรในการเพิ่มสุขภาพของดินให้สูงสุดในขณะที่ยลดและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะการใช้สารกำจัดศัตรูพืชและวัสดุที่เป็นพิษ/ก่อให้เกิดมลพิษอื่น ๆ

9.1

ระบบการปฏิบัติที่ดี

9.1.1 ระดับที่ 1

หลัก หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องนำหลักปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีมาใช้และนาระบบการอนุรักษ์ เช่น การจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM) มาใช้ องค์กรควรนำหลักปฏิบัติทางการเกษตรอินทรีย์มาใช้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และให้แน่ใจว่ามีการเฝ้าระวังสุขภาพพืชผลอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง และการดำเนินมาตรการเพื่อปรับปรุงความยืดหยุ่นของพืชผล

แนวทางสำหรับพืชยืนต้น: จะต้องพัฒนากำหนดการตรวจสอบอาคาร โครงสร้าง และแปลงทั้งหมดเป็นประจำ เพื่อตรวจสอบหลักฐานของประชากรศัตรูพืชหรือการสะสมของมูลสัตว์ กำหนดการควรมีการแผ้วถางพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบและพื้นที่ที่ได้รับการบำบัดเป็นประจำและบ่อยครั้งเพื่อประเมินประสิทธิภาพของกำหนดการอย่างแม่นยำ การตรวจสอบควรได้รับการบันทึก

ต้องป้องกันการสะสมของสิ่งที่ยั้ดดูดศัตรูพืชและพาหะนำโรค รวมถึงน้ำ กองของเสีย และแหล่งอาหารใด ๆ ขยะ มูลฝอย และเศษซากที่เกี่ยวข้องควรถูกเก็บรวบรวมและกำจัดบ่อยครั้ง ภาชนะใส่ขยะทั้งหมดควรมีฝาปิดที่แน่น

ต้องป้องกันการสะสมของแมลงศัตรูพืช ต้องป้องกันการสะสมของประชากรหนูและสัตว์เลื้อยลูกด้วยนมขนาดเล็ก เว้นแต่การมีอยู่ของสัตว์นักล่าและนกนักล่าจะเป็นที่ต้องการสำหรับการจัดการศัตรูพืช

จะต้งนำศัตรูพืชออกจากกับดักและพื้นที่เพื่อรับประกันสิ่งอำนวยความสะดวกที่สะอาด และถูกสุขอนามัย และเพื่อหลีกเลี่ยงการดึงดูดศัตรูพืชเพิ่มเติม

อุปกรณ์ทั้งหมดที่สัมผัสกับพืชผลจะต้องได้รับการตรวจสอบเป็นประจำเพื่อหาหลักฐานของมูลสัตว์หรือสิ่งสกปรก และพื้นผิวที่เปื้อนจะต้องได้รับการฆ่าเชื้อด้วยยาฆ่าเชื้อที่ได้รับอนุญาต

จะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของรัฐบาลและคำแนะนำบนฉลากสารกำจัดศัตรูพืชอย่างถี่ถ้วน

โปรแกรมควบคุมศัตรูพืชจะต้องจัดทำเป็นเอกสาร

9.3

การจัดการดินและพืชผล

9.3.4 ระดับที่ 1

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องลดการแปรสภาพเป็นทะเลทราย การพังทลายของดิน และความเสียหายต่อโครงสร้างดินที่เกิดจากลม น้ำ กิจกรรมของมนุษย์ และการมีอยู่ของสัตว์ในฟาร์มให้เหลือน้อยที่สุด

แนวทางสำหรับพืชยืนต้น: ห้ามสัตว์เลี้ยงในบ้านเข้าถึงสวนผลไม้อย่างอิสระ การสัญจรของสัตว์ป่าและนกผ่านสวนผลไม้จะลดลงโดยการกำจัดแหล่งที่อยู่อาศัยทั้งหมด สถานที่ทำรังและซ่อนตัวของหนูและสัตว์รบกวนอื่น ๆ ทั้งในและรอบ ๆ สวนผลไม้และพื้นที่ปฏิบัติการของฟาร์ม ซึ่งรวมถึงการเก็บ “กองอุปกรณ์เก่า” และกองเศษซากให้ห่างจากสวนผลไม้ และตรวจสอบอาคารที่ไม่ได้ใช้สำหรับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับการทำรังของศัตรูพืช

ภาชนะบรรจุอาหารและเครื่องดื่มทั้งหมด หรือวัสดุโลหะและแก้วอื่น ๆ จะต้องถูกเก็บไว้นอกสวนผลไม้ เนื่องจากเป็นแหล่งที่อาจเกิดการปนเปื้อนจากสิ่งแปลกปลอม

ควรวิธีการที่เหมาะสมเพื่อลดฝุ่นให้เหลือน้อยที่สุด การลดฝุ่นช่วยลดการแพร่กระจายของการปนเปื้อนและเป็นประโยชน์เพิ่มเติมอย่างหนึ่งของการบรรลุหรือเกินเป้าหมายคุณภาพอากาศ

ควรดูแลพื้นสวนผลไม้ให้เรียบ, เนียน และแห้งที่สุดเท่าที่จะทำได้ในช่วงฤดูการ ควรป้องกันการเกิดพื้นที่ไม่สม่ำเสมอในช่องว่างระหว่างแถว เนื่องจากอาจส่งผลให้น้ำฝนขังได้

ในกรณีที่เป็น อาจมีการสร้างช่องทางระบายน้ำดินชั่วคราวเพื่อป้องกันน้ำฝนขังระบายน้ำจากผิวดินที่แนวต้นไม้ไปยังแนวตากลม

9.4

การจัดทำเอกสารการผลิตทางการเกษตร

9.4.4

ระดับที่ 1

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องเก็บรักษามบันทึกบัญชี สารกำจัดศัตรูพืช สารเคมีเกษตรอื่น ๆ และปัจจัยการผลิตอื่น ๆ ที่ซื้อมาใช้ และกำจัด รวมถึงสารควบคุมทางชีวภาพ ข้อมูลเกี่ยวกับศัตรูพืช โรค สภาพอากาศระหว่างการฉีดพ่น และวัชพืชจะต้องถูกบันทึกและเก็บรักษาไว้ด้วย

แนวทางสำหรับพืชยืนต้น: บันทึกการใช้ปุ๋ยโดยทั่วไปจะต้องรวมถึง: ประเภทของปุ๋ย คอกหรือปุ๋ยหมักที่ใช้ อัตราและสถานที่ของการใช้

9.7

การจัดการสารเคมีเกษตรและสารเคมีตกค้าง

9.7.1 ระดับที่ 1 และ 2

หลัก (CORE): สารเคมีเกษตร (รวมถึงสารกำจัดศัตรูพืชและปุ๋ย) จะต้องถูกใช้ด้วยวิธีที่ลดอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ป่า ความหลากหลายทางชีวภาพของพืช และคุณภาพของน้ำและอากาศให้เหลือน้อยที่สุด

แนวทางสำหรับพืชยืนต้น: ในกรณีที่มีการใช้สารกำจัดศัตรูพืช จะต้องได้รับการจัดการในลักษณะที่จะไม่ส่งผลกระทบต่อผึ้งผสมเกสร และจะต้องใช้เฉพาะสารกำจัดศัตรูพืชที่ไม่รบกวนประชากรผึ้งเท่านั้น

ภาคผนวก จ: การเลี้ยงสัตว์

แนวทางด้านล่างเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐาน ProTerra ว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมและความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (ProTerra Standard v5.0) อย่างสมบูรณ์ การเลี้ยงสัตว์เป็นแนวปฏิบัติทางการเกษตรของการผสมพันธุ์และการเลี้ยงปศุสัตว์ (สัตว์) เนื่องจากลักษณะเฉพาะภาคผนวกนี้จึงได้รับการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องและเฉพาะเจาะจงที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมนี้ ข้อกำหนด ProTerra ทั้งหมดที่ไม่ได้อ้างถึงจะบังคับใช้โดยสมบูรณ์ ภาคผนวกนี้มีผลบังคับใช้เฉพาะกับข้อกำหนดเฉพาะหรือแนวทางที่แตกต่างจากมาตรฐาน ProTerra เท่านั้น

หลักการที่ 1: ระบบการจัดการ, การปฏิบัติตามกฎหมาย, อนุสัญญาระหว่างประเทศ และมาตรฐานโพเทอรรา

กฎหมายระหว่างประเทศ ระดับชาติ และท้องถิ่นมีขึ้นเพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชน ระบบนิเวศ และส่งเสริมแนวทางปฏิบัติทางธุรกิจที่ยั่งยืน หลักการนี้เกี่ยวข้องกับหลักการ ProTerra อื่น ๆ ทั้งหมดและหัวข้อที่ครอบคลุม นอกจากนี้ยังรวมถึงความจำเป็นในการปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านความปลอดภัยของอาหาร ตามความเหมาะสม ขึ้นอยู่กับระดับขององค์กรและกิจกรรมที่พวกเขามีส่วนร่วม หลักการที่ 1 กำหนดว่าองค์กรจะต้องปฏิบัติตามสิ่งใดก็ตามที่ทำให้การคุ้มครองในระดับสูงสุด ไม่ว่าจะเป็นข้อกำหนดมาตรฐาน ProTerra หรือกฎหมายและข้อบังคับ

1.1

การปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และอนุสัญญา
ระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องของทั้งหมดในระดับชาติและท้องถิ่น

1.1.1 ระดับที่ 1, 2, และ 3

หลัก (CORE): องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในระดับชาติและท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งรวมถึงการมีใบอนุญาตที่จำเป็นทั้งหมด การอนุญาต และทะเบียนที่ถูกต้องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน นอกจากนี้ยังต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดทางกฎหมายของการผลิตวัตถุดิบและการจัดหาของประเทศที่ผู้ประกอบการทางเศรษฐกิจส่งออกวัตถุดิบและ/หรือผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

แนวทางเฉพาะสำหรับการเลี้ยงสัตว์: ข้อกำหนดสำหรับการปฏิบัติตามกฎหมายใช้กับทุกหัวข้อที่ครอบคลุมโดยหลักการ ProTerra และเกณฑ์และตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้อง การปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านความปลอดภัยของอาหารเป็นข้อบังคับตามความเหมาะสม (ขึ้นอยู่กับระดับขององค์กรและกิจกรรมที่พวกเขามีส่วนร่วม) ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับด้านการเลี้ยงสัตว์และสวัสดิภาพสัตว์แห่งชาติ การนำขั้นตอนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับระเบียบข้อบังคับอาจเป็นวิธีหนึ่งในการบรรลุการปฏิบัติตาม เป็นความรับผิดชอบของแต่ละองค์กรในการจัดหาหลักฐานการปฏิบัติตามกฎหมาย นอกจากนี้ องค์กรยังคาดว่าจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบต่อต้านการทุจริตและกฎหมายและมาตรฐานระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิของชนเผ่าพื้นเมืองและสิทธิในการถือครองที่ดินของชุมชนท้องถิ่น

รายชื่อสนธิสัญญาและอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องสามารถดูได้ในภาคผนวก ข ข้อกำหนดที่เข้มงวดที่สุดจะบังคับใช้เสมอ และหากมาตรฐาน ProTerra เกินข้อกำหนดด้านกฎระเบียบระดับชาติหรือท้องถิ่น องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องยึดถือมาตรฐาน

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของผู้แปรรูปอุตสาหกรรมที่ต้องการการรับรอง ผู้แปรรูปควรให้การสนับสนุนเกี่ยวกับประเด็นการปฏิบัติตามกฎหมาย

หลักการที่ 4: การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ การจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ และบริการด้านสิ่งแวดล้อม

การตัดไม้ทำลายป่าเป็นสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการสูญเสียที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติซึ่งนำไปสู่การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพและการสูญเสียบริการของระบบนิเวศ หลักการนี้มุ่งที่จะกำจัด การถางพื้นที่ที่มีคุณค่าการอนุรักษ์สูง (HCV) เพื่อการเกษตร ด้วยการนำหลักการนี้ไปใช้ ธุรกิจจะปกป้องระบบนิเวศและปฏิบัติตามกฎระเบียบของรัฐบาลและระหว่างประเทศ

4.1

การเปลี่ยนการใช้ที่ดินและการอนุรักษ์ป่า

4.1.3
ระดับที่ 1
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องลดการพังทลายของดินและความเสียหายต่อโครงสร้างดินที่เกิดจากลม น้ำ กิจกรรมของมนุษย์ และสัตว์ การใช้เส้นทางเดินของปศุสัตว์เพื่อลดการเหยียบย่ำของดินและการก่อตัวของร่องน้ำควรได้รับการพิจารณา

4.1.4
ระดับที่ 1
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องป้องกันการเข้าถึงแหล่งน้ำผิวดินของสัตว์โดยใช้รั้ว แถบกันชน หรือสิ่งกีดขวางทางกายภาพอื่น ๆ และป้องกันการปล่อยสัตว์แทะเล็มมากเกินไปในทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์

แนวทางเฉพาะสำหรับการเลี้ยงสัตว์: การปล่อยสัตว์แทะเล็มมากเกินไปสามารถป้องกันได้โดยใช้ระบบการปล่อยสัตว์แทะเล็มแบบหมุนเวียนตามความยืดหยุ่นของระบบนิเวศตามฤดูกาลและท้องถิ่น

4.1.5
ระดับที่ 1
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องให้แน่ใจว่ามีการปล่อยสารเคมีในระดับที่อนุญาตเท่านั้น (รวมถึงเกสรพืชและสารเตรียมอื่น ๆ เพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์หรือสัตวแพทย์) สู่สิ่งแวดล้อมในที่สุด โดยดำเนินการเพื่อลด

- การสัมผัสของสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติกับสารเคมีเหล่านี้
- ผลกระทบเชิงลบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ และ
- การสร้างความต้านทานต่อสารเคมีที่ใช้ทางการแพทย์หรือสัตวแพทย์

หลักการที่ 5: ไม่ใช้สิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม (GMOs)

ยังคงมีการถกเถียงทางวิทยาศาสตร์ว่าการดัดแปลงพันธุกรรมไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของสัตว์และมนุษย์หรือไม่ ตามที่ผู้สนับสนุน GMOs อ้าง อย่างไรก็ตาม การใช้ GMOs ได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในการปฏิบัติทางการเกษตรที่ส่งผลให้ความหลากหลายของพืชผลลดลง และวัชพืชที่ต้านทานสารกำจัดวัชพืชเพิ่มขึ้น ซึ่งนำไปสู่การใช้สารกำจัดศัตรูพืชที่เพิ่มขึ้น พร้อมด้วยผลข้างเคียงที่เกี่ยวข้องทั้งหมด (มลพิษของชั้นดิน อากาศ ผลกระทบที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงาน การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพขนาดเล็ก) นอกจากนี้ยังเพิ่มต้นทุนสำหรับผู้ผลิต ผู้บริโภคและผู้ผลิตจำนวนมากกังวลเกี่ยวกับส่วนผสม GMO และต้องการตัดสินใจอย่างมีข้อมูลว่าอาหารของพวกเขามาจากที่ใด ซึ่งรวมถึงการทำความเข้าใจรอยเท้าทางสังคมและสิ่งแวดล้อมของทางเลือกของพวกเขา

หลักการนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้แน่ใจว่าไม่มี GMOs อยู่ในองค์กรที่ได้รับการรับรอง ความสามารถในการบังคับใช้ของหลักการนี้พิจารณาจากการประเมินความเสี่ยงของการมีอยู่ การปนเปื้อน หรือการใช้ GMO ผู้ตรวจสอบควรดูภาคผนวก

ก เพื่อประเมินความเสี่ยง หากไม่มีความเสี่ยง หลักการนี้จะไม่มีผลบังคับใช้ องค์กรจะต้องปฏิบัติตามแนวทางของ ProTerra ในการทดสอบและสุ่มตัวอย่าง GMO ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักการนี้ ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของผู้แปรรูปอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้ทั้งหมดที่อยู่ภายใต้หลักการที่ 5 ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

5.1

สิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมและสิ่งมีชีวิตที่ได้รับการตัดต่อยีนถูกยกเว้น

5.1.1
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

หลัก (CORE): สิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม (GMOs) และผลิตภัณฑ์พลอยได้ของมันจะต้องไม่ถูกใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองจาก ProTerra ซึ่งรวมถึงเทคโนโลยีที่สามารถใช้แก้ไขยีนภายในสิ่งมีชีวิต เช่น CRISPR/Cas9

แนวทางเฉพาะสำหรับการเลี้ยงสัตว์: ความเสี่ยง GMO จะถูกตรวจสอบตามแนวทางที่ระบุไว้ใน ภาคผนวก ก: การระบุพืชผล GM ที่จำหน่ายเชิงพาณิชย์และอนุพันธ์ของมัน อาหารสัตว์จะต้องไม่มีส่วนผสมของ GMO โดยพิจารณาจากแง่มุมภายใต้ตัวบ่งชี้ 5.1.3

5.2

ระบบการรักษาเอกลักษณ์และการแยกประเภท

5.2.4
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

สัตว์ที่กินส่วนผสม GMO จะต้องถูกแยกออกจากสัตว์ที่อยู่ในระบบการรับรองของ ProTerra ระหว่างการให้อาหารและต้องระบุอย่างชัดเจน

หลักการที่ 6: การจัดการมลพิษและของเสีย

การลดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมควรเป็นจุดสำคัญของการปฏิบัติที่ยั่งยืนที่เกี่ยวข้องกับห่วงโซ่อุปทานอาหารและอาหารสัตว์ หลักการนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนองค์กรที่ได้รับการรับรองในการใช้วิธีการจัดเก็บ จัดการ และกำจัดของเสียและวัสดุอันตรายที่ไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติหรือชุมชนท้องถิ่น

6.2

การจัดการและการกำจัดของเสียที่ไม่เป็นอันตรายอย่างเหมาะสม

6.2.5

ระดับที่ 1, 2, และ 3

การชะล้างของปุ๋ยคอกและปัสสาวะจะต้องไม่ไปถึงแหล่งน้ำผิวดินหรือน้ำใต้ดิน กองปุ๋ยคอกจะต้องตั้งอยู่ห่างจากแหล่งน้ำ ที่ราบน้ำท่วมถึง บริเวณบ่อน้ำ หรือแหล่งที่อยู่อาศัยที่เปราะบางหรือได้รับการคุ้มครองเป็นพิเศษ พื้นที่กองควรมีพื้นผิวที่กันน้ำและได้รับการปกป้องจากฝนโดยตรง

แนวทางเฉพาะสำหรับการเลี้ยงสัตว์: ระบบรวบรวมปุ๋ยคอก สารชะล้าง และปัสสาวะโดยทั่วไปจะรวมถึงพื้นที่มีช่องที่ช่วยให้ปุ๋ยคอก/สารชะล้าง/ปัสสาวะตกลงไปในพื้นที่จัดเก็บ (ที่มีพื้นกันน้ำและโครงสร้างด้านข้าง) ซึ่งอยู่ใต้พื้น การขุดพื้นแข็งและการล้างน้ำที่เกี่ยวข้องกับระบบบำบัดน้ำเสีย

6.2.6

ระดับที่ 1

อาจใช้ปุ๋ยคอกเป็นปุ๋ยในพื้นที่เกษตรกรรมหลังจากการประเมินอย่างรอบคอบถึงผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นเนื่องจากการมีอยู่ของสารเคมีอันตรายและส่วนประกอบทางชีวภาพ ผลการประเมินดังกล่าวจะต้องจัดเตรียมให้แก่ผู้ตรวจสอบ ProTerra

6.2.7

ระดับที่ 1, 2, และ 3

ซากสัตว์จะต้องได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและกำจัดอย่างรวดเร็วเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรค กลิ่น และเพื่อหลีกเลี่ยงการดึงดูดพาหะอันตรายที่ได้รับการรับรองจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าซากสัตว์ไม่ได้ถูกนำกลับมาใช้เป็นอาหารสัตว์

แนวทางเฉพาะสำหรับการเลี้ยงสัตว์: ในกรณีที่ไม่มีกรรรวบรวมซากสัตว์ที่ได้รับอนุญาต อาจพิจารณาการฝังในสถานที่หากได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่มีอำนาจและปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด

6.3

การควบคุมมลพิษในบรรยากาศ

6.3.2

ระดับที่ 1
และ 3

ควรพิจารณามาตรการเพื่อลดผลกระทบของแอมโมเนียและกลิ่น

แนวทางเฉพาะสำหรับการเลี้ยงสัตว์: มาตรการดังกล่าวอาจรวมถึง: สิ่งอำนวยความสะดวกควรตั้งอยู่ห่างจากเพื่อนบ้าน การควบคุมอุณหภูมิ ความชื้น และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ของการจัดเก็บปุ๋ยคอกเพื่อลดการปล่อยก๊าซ และการทำปุ๋ยหมักของปุ๋ยคอกเพื่อลดการปล่อยกลิ่น เป็นต้น

หลักการที่ 7: การจัดการน้ำ

น้ำเป็นทรัพยากรที่หายากในหลายส่วนของโลก นอกจากนี้ยังเป็นทรัพยากรที่อยู่ภายใต้การคุกคามอย่างต่อเนื่องจากการปนเปื้อนและการใช้ในทางที่ผิด หลักการนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้แน่ใจว่ามีการใช้น้ำอย่างรับผิดชอบโดยการรักษาคุณภาพและปริมาณของทรัพยากรน้ำในท้องถิ่นและปกป้องจากการปนเปื้อน

7.2

การปฏิบัติที่ดีในการจัดการน้ำ

7.2.3

ระดับที่ 1
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องลดและนำน้ำกลับมาใช้ใหม่

แนวทางเฉพาะสำหรับการเลี้ยงสัตว์: ตัวอย่างของความคิดริเริ่มในการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่ได้แก่: น้ำที่ใช้ทำความสะอาดอุปกรณ์เพื่อทำความสะอาดโรงเรือน การใช้อุปกรณ์รดน้ำอัตโนมัติที่ได้รับการปรับเทียบและบำรุงรักษาอย่างดี การรวบรวมและใช้น้ำฝน เป็นต้น

หลักการที่ 8: การจัดการก๊าซเรือนกระจกและพลังงาน

ภาวะโลกร้อนก่อให้เกิดภัยคุกคามที่สำคัญต่อสิ่งแวดล้อมและชีวิตของผู้คน และยังคงคุกคามวิถีการดำเนินธุรกิจของโลก การจัดการการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและการลดลงเป็นกุญแจสำคัญในการลดภาวะโลกร้อน หลักการนี้ส่งเสริมให้องค์กรค่อย ๆ ลดการใช้พลังงานที่ไม่หมุนเวียนเพื่อหันไปใช้แหล่งพลังงานหมุนเวียน

8.1

การจัดการการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

8.1.3

ระดับที่ 1

ควรวัดจัดการการปล่อยก๊าซมีเทนจากปุ๋ยคอก

แนวทางเฉพาะสำหรับการเลี้ยงสัตว์: เทคนิคการจัดการ ได้แก่: การย่อยแบบไม่ใช้ออกซิเจนแบบควบคุม (เพื่อผลิตก๊าซชีวภาพ) การเผา/การเผาไหม้ การใช้ตัวกรองชีวภาพ การทำปุ๋ยหมัก และการบำบัดแบบใช้ออกซิเจน ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการใช้ถังเก็บแบบปิดหรือการรักษาความสมบูรณ์ของเปลือกบนบ่อ/ทะเลสาบเก็บปุ๋ยคอกแบบเปิด

หลักการที่ 9: การนำหลักปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีมาใช้

การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีเป็นพื้นฐานในการเพิ่มประโยชน์ของกิจกรรมทางการเกษตรในขณะที่ยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม คนงาน และชุมชนใกล้เคียงให้เหลือน้อยที่สุด หลักการนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนองค์กรในการเพิ่มสุขภาพของดินให้สูงสุดในขณะที่ลดและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะการใช้สารกำจัดศัตรูพืชและวัสดุที่เป็นพิษ/ก่อให้เกิดมลพิษอื่น ๆ

ในกรณีของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของผู้แปรรูปอุตสาหกรรม การนำตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับหลักการนี้ไปใช้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้แปรรูป

9.1

สวัสดิภาพสัตว์

9.1.1 ระดับที่ 1, 2, และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องใช้มาตรฐานและแนวปฏิบัติสวัสดิภาพสัตว์ในการดำเนินงาน จะต้องใช้วิธีการฆ่าที่ลดความทุกข์ทรมาน ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับด้านสวัสดิภาพสัตว์

แนวทางเฉพาะสำหรับการเลี้ยงสัตว์: อุตสาหกรรมการผลิตสัตว์ควรพิจารณาที่จะให้:

1. อีสรจากความกระหาย ความหิวโหย และภาวะทุพโภชนาการ
2. อีสรจากความไม่สบาย
3. อีสรจากความเจ็บปวด การบาดเจ็บ และโรคภัย
4. อีสรจากความกลัว
5. อีสรในการมีส่วนร่วมในรูปแบบพฤติกรรมของสัตว์ที่ค่อนข้างปกติ

ควรขอแนวทางโดยละเอียดจากองค์กรโลกเพื่อสุขภาพสัตว์

9.2

การจัดทำเอกสารการผลิต

9.2.1 ระดับที่ 1 และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องเก็บรักษาบันทึกการผลิต

แนวทางเฉพาะสำหรับการเลี้ยงสัตว์: บันทึกรวมถึง: การผลิต ผลผลิต การผสมพันธุ์ ที่มาและการจัดการอาหารสัตว์ บันทึกโรค บันทึกที่มาและการใช้ผลิตภัณฑ์ทางสัตวแพทย์ บันทึกการขายและการซื้อ บันทึกการบำรุงรักษา การซ่อมแซม และการทำความสะอาด

9.2.2 ระดับที่ 1 และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องรวบรวม จัดระเบียบ และเก็บรักษาข้อมูลต่อไปนี้ที่เกี่ยวข้องกับวัสดุที่ได้รับการรับรองจาก ProTerra เป็นระยะเวลา 5 ปี นับจากวันที่สัตว์และ/หรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์ถูกวางจำหน่ายในตลาด พร้อมด้วยหลักฐาน:

- ปริมาณต้องแสดงเป็นกิโลกรัมของน้ำหนักสุทธิ หรือ ตามความเหมาะสม รหัสระบบฮาร์โมนไนซ์ที่ระบุ
- คำอธิบาย รวมถึงชื่อทางการค้าและประเภทของสัตว์และ/หรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่ได้รับการรับรอง
- ปริมาณ (แสดงเป็นน้ำหนักสุทธิ หรือ ตามความเหมาะสม ปริมาตรหรือจำนวนหน่วย) ของสัตว์และ/หรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์
- การระบุประเทศ ภูมิภาค และพื้นที่การผลิต
- ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของแปลงที่ดินทั้งหมดที่ผลิตสัตว์และ/หรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์ รวมถึงวันที่หรือช่วงเวลาของการผลิต หากผลิตภัณฑ์มีหรือผลิตด้วยปัจจัยการผลิตที่ได้จากสัตว์ที่ผลิตในแปลงที่ดินที่แตกต่างกัน จะต้องรวมตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของแปลงที่ดินที่แตกต่างกันทั้งหมด
- ชื่อ อีเมล และที่อยู่ของธุรกิจหรือบุคคลใด ๆ ที่พวกเขาได้รับสัตว์และ/หรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์
- ชื่อ อีเมล และที่อยู่ของธุรกิจหรือบุคคลใด ๆ ที่พวกเขาได้จัดหาสัตว์และ/หรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์ให้
- ข้อมูลที่เพียงพอ ชัดเจน และตรวจสอบได้ว่าสัตว์และ/หรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์มีต้นกำเนิดจากที่ดิน/พื้นที่ที่ปลอดการตัดไม้ทำลายป่า
- ข้อมูลที่เพียงพอ ชัดเจน และตรวจสอบได้ว่าการผลิตสัตว์และ/หรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์ได้ดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องของประเทศผู้ผลิต รวมถึงสิทธิในการใช้พื้นที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อวัตถุประสงค์ในการผลิตสัตว์และ/หรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์

9.3

การลดวัสดุที่เป็นพิษและก่อให้เกิดมลพิษ

9.3.1

ระดับที่ 1
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องหลีกเลี่ยงหรือลดการใช้วัสดุที่เป็นพิษหรือก่อให้เกิดมลพิษเมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้ และจะต้องเลือกปัจจัยการผลิตที่มีความเป็นพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้สำหรับการใช้งานที่ต้องการ

แนวทางเฉพาะสำหรับการเลี้ยงสัตว์: โดยทั่วไปแล้ว ในระดับฟาร์ม จะมีความจำเป็นต้องใช้สารเคมีเพื่อรักษาสุขอนามัยและป้องกันการระบาดของโรค (เช่น สำหรับสารทำความสะอาดและฆ่าเชื้อ และเกสซ์กันท์) ในกรณีที่มีการใช้สารเคมี เกษตรกรควรใช้เฉพาะสารเคมีที่ได้รับการอนุมัติให้ใช้ในการเลี้ยงสัตว์โดยหน่วยงานของรัฐที่เหมาะสม สารเคมีที่ใช้ในการฆ่าเชื้อคอกและอุปกรณ์จะต้องใช้ตามคำแนะนำของผู้ผลิตเท่านั้น และจะต้องจัดเก็บอย่างปลอดภัยและมีความรับผิดชอบเมื่อไม่ได้ใช้งาน ในระดับอุตสาหกรรม สารเคมีอื่น ๆ มักใช้ในกิจกรรมเสริม เช่น ของเหลวนำมาบำรุงรักษาอุปกรณ์และสารหล่อลื่น

9.3.2
ระดับที่ 1
และ 3

สารเคมี (รวมถึงสารกำจัดศัตรูพืช เกสซ์กันท์ และสารเตรียมอื่น ๆ เพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์หรือสัตว์แพทย์) ที่ระบุไว้ในรายชื่อ WHO Classes Ia, Ib, อนุสัญญารอตเตอร์ดัม, อนุสัญญาสตอกโฮล์ม รวมถึงสารกำจัดศัตรูพืชที่ต้องห้ามโดยกฎหมายท้องถิ่น ภูมิภาค และระดับประเทศ จะต้องไม่ถูกใช้ สารอันตรายที่ระบุไว้ในอนุสัญญารอตเตอร์ดัมก็จะต้องไม่ถูกใช้ในการดำเนินงานทางการแพทย์หรืออุตสาหกรรม

แนวทางเฉพาะสำหรับการเลี้ยงสัตว์: รายชื่อสารเคมีทั้งหมดที่อ้างถึงในดวบ่งชี้นี้สามารถดูได้จากเว็บไซต์ที่ระบุไว้ใน ภาคผนวก ค ของมาตรฐาน ProTerra

9.3.3
ระดับที่ 1
และ 3

ผลิตภัณฑ์เคมี (รวมถึงสารกำจัดศัตรูพืช เกสซ์กันท์ และสารเตรียมอื่น ๆ เพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์หรือสัตว์แพทย์) จะต้องถูกใช้ด้วยวิธีที่ลดอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์และสัตว์ สัตว์ป่า ความหลากหลายทางชีวภาพของพืช และคุณภาพของน้ำและอากาศให้เหลือน้อยที่สุด

9.3.4
ระดับที่ 1
และ 3

ผลิตภัณฑ์เคมี (รวมถึงสารกำจัดศัตรูพืช เกสซ์กันท์ และสารเตรียมอื่น ๆ เพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์หรือสัตว์แพทย์) จะต้องได้รับการจัดการ จัดเก็บ ขนส่ง และกำจัดตามคำแนะนำของผู้ผลิต และข้อกำหนดทางกฎหมายหรือตามขั้นตอนที่มีเอกสารระบุไว้ว่าเหนือกว่า

แนวทางเฉพาะสำหรับการเลี้ยงสัตว์: สารเคมีจะต้องถูกจัดเก็บและขนส่งในภาชนะดั้งเดิม หรือในภาชนะที่เหมาะสมอื่น ๆ ที่มีฉลากระบุเนื้อหอย่างชัดเจน องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ผลิตและข้อกำหนดทางกฎหมายสำหรับการกำจัดของเสียสารเคมีและภาชนะเปล่า องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องส่งคืนภาชนะเปล่าให้แก่ซัพพลายเออร์เมื่อเป็นไปได้

9.4

ความเป็นเลิศในการดำเนินงาน

9.4.1

ระดับที่ 1, 2,
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องปฏิบัติตามแนวทางที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล เช่น แนวทางที่เผยแพร่โดย FAO เกี่ยวกับข้อกำหนดด้านที่ดิน/พื้นที่สำหรับการผลิตและการขนส่งปศุสัตว์

9.4.2

ระดับที่ 1, 2,
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าอาหารสัตว์ตรงตามข้อกำหนดทางโภชนาการเฉพาะของสัตว์ในระหว่างการผลิตและการเจริญเติบโตที่แตกต่างกัน และจะต้องใช้วัสดุอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพและไม่ปนเปื้อน

9.4.3

ระดับที่ 1, 2,
และ 3

อาคาร (คอก, โรงนา, ฯลฯ) จะต้องได้รับการออกแบบเพื่อป้องกันการเข้าถึงของศัตรูพืชและสารปนเปื้อนจากสิ่งแวดล้อม ในขณะที่เดียวกันก็ให้ความสะดวกสบายแก่สัตว์ จะต้องมีการระบายอากาศที่เพียงพอเพื่อป้องกันและ/หรือการจัดการสะสมของฝุ่น กลิ่น ความร้อน และอากาศที่ปนเปื้อน

9.4.4

ระดับที่ 1, 2,
และ 3

อาคาร (คอก, โรงนา, ฯลฯ) จะต้องรักษาความสะอาด องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องมีโปรแกรมสุขาภิบาลที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่ระบุพื้นที่ที่จะทำความสะอาด ขั้นตอนการทำความสะอาด ความถี่ในการทำความสะอาด สารทำความสะอาดที่ใช้ และบุคคลที่ได้รับมอบหมาย และจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์ได้รับการทำความสะอาดและฆ่าเชื้ออย่างเหมาะสมในระหว่างการใช้งานแต่ละครั้ง

9.4.5

ระดับที่ 1, 2,
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการดูแลสัตว์ที่เหมาะสมและการป้องกันโรค และจะต้องใช้ผลิตภัณฑ์ทางสัตวแพทย์อย่างเคร่งครัดตามคำแนะนำของผู้ผลิตหรือใบสั่งยา/คำแนะนำของสัตวแพทย์

9.4.6
ระดับที่ 1, 2,
และ 3

องค์กรที่ได้รับการรับรองจะต้องควบคุมสัตว์ในฟาร์ม อุปกรณ์ บุคลากร และ สัตว์ป่าหรือสัตว์เลี้ยงที่เข้ามาในสถานที่ ยานพาหนะและอุปกรณ์ที่ไปจาก ฟาร์มหนึ่งไปยังอีกฟาร์มหนึ่ง (เช่น การขนส่งสัตว์แพทย์ ชีพพลายเออร์ฟาร์ม ผู้ซื้อ ฯลฯ) ควรอยู่ภายใต้ข้อควรระวังพิเศษ เช่น การจำกัดการปฏิบัติงานใน พื้นที่เฉพาะที่มีมาตรการความปลอดภัยทางชีวภาพ

แนวทางเฉพาะสำหรับการเลี้ยงสัตว์: ตัวอย่างของวิธีการที่สามารถใช้ได้ ได้แก่: ระยะ เวลาจำกัดสำหรับสัตว์ใหม่ การล้างและฆ่าเชื้อสิ่ง การฆ่าเชื้อและการคลุมรองเท้าก่อน เข้าสู่เขตปศุสัตว์ การจัดหาเสื้อผ้าป้องกันสำหรับบุคลากร และการปิดช่องโหว่ในอาคาร และรั้วเพื่อป้องกันไม่ให้สัตว์ป่าเข้ามา

ประวัติการแก้ไขเอกสาร

ชื่อเรื่อง	วันที่	หน้า	ประเภทของเอกสาร
CERT ID ProTerra Standard เวอร์ชัน 1.0	17 เม.ย. 2006	1-28	เอกสารเชิงบรรทัดฐานและประมวลจรรยาบรรณ สำหรับการรับรองการผลิตอาหารและอาหารสัตว์ อย่างรับผิดชอบในภาคเกษตรกรรม การขนส่ง การจัดเก็บ และการแปรรูปทางอุตสาหกรรม - ฉบับเริ่มต้นสำหรับสาธารณะ สำเนาควบคุม
CERT ID ProTerra Standard เวอร์ชัน 2.0 (ร่าง)	11 ม.ค. 2008	1-53	การแก้ไขมาตรฐานทั้งหมดตามข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตั้งแต่เมษายน 2006
CERT ID ProTerra Standard เวอร์ชัน 2.0	24 เม.ย. 2008	1-54	การแก้ไขเวอร์ชัน 2.0 (ร่าง) ตามข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
ProTerra Standard เวอร์ชัน 2.2	1 ก.ย. 2010	1-56	การแก้ไขเวอร์ชัน 2.0 เพื่อตอบสนองต่อความคิดเห็นจากหน่วยงานรับรอง จากผู้ตรวจสอบจากสมาชิกอุตสาหกรรม จากผู้เชี่ยวชาญด้านมาตรฐาน และจากองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร
ProTerra Standard เวอร์ชัน 2.9	22 ก.ค. 2011	1-61	การแก้ไขเวอร์ชัน 2.2 เพื่อตอบสนองต่อความคิดเห็นจากผู้ประกอบการทางเศรษฐกิจ ผู้ตรวจสอบของหน่วยงานรับรอง สมาชิกอุตสาหกรรม ที่ปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อม และองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร
ProTerra Standard เวอร์ชัน 2.9.5	27 ธ.ค. 2011	1-61	การแก้ไขเวอร์ชัน 2.9 เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดเล็กน้อยในข้อความ

ProTerra Standard เวอร์ชัน 3.0 (ร่าง)	15 ก.ค. 2014	1-54	การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของเวอร์ชัน 2.9.5 เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้เฉพาะตัวบ่งชี้และไม่ใช่เกณฑ์ การลดจำนวนหลักการจาก 18 เป็น 10 โดยการจัดกลุ่มประเด็นที่คล้ายกัน การรวมตัวบ่งชี้บางส่วนและการยกเว้นบางส่วน เช่น: หลักการที่ 17 - การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และหลักการที่ 18 - การตัดสินใจที่ถูกต้องและการใช้โลโก้ หลักการเหล่านี้ถูกเปลี่ยนเป็นตัวบ่งชี้ของหลักการที่ 1 การยกเว้นภาคผนวก ก - ขั้นตอนการรับรอง ProTerra
ProTerra Standard เวอร์ชัน 3.0	28 ธ.ค. 2014	1-45	การแก้ไขเวอร์ชัน 3.0 ตามข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลังจากการปรึกษาหารือสาธารณะ 2 รอบ การกำหนดข้อยกเว้นสำหรับเกษตรกรรายย่อยและฟาร์มที่ดำเนินกิจการโดยครอบครัว รวมถึงรายการจริงของสารกำจัดศัตรูพืชที่เป็นอันตราย
ProTerra Standard เวอร์ชัน 4.0	26 ธ.ค. 2018	1 ถึง 76	การแก้ไขมาตรฐานทั้งหมดตามข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 19 กุมภาพันธ์ถึง 20 เมษายน 2018 การเพิ่มจำนวนตัวบ่งชี้หลัก
ProTerra Standard เวอร์ชัน 4.1	25 ก.ย. 2019	5 และ 33	เวอร์ชัน 4.1 ได้รับการเผยแพร่เพื่อลบการอ้างอิงที่ทำกับมาตรฐาน American Non-GMO Project (US)
ProTerra Standard เวอร์ชัน 5.0	14 ก.ย. 2023	1 ถึง 102	การแก้ไขมาตรฐานทั้งหมดตามข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เอกสารนี้อยู่ภายใต้การปรึกษาหารือสาธารณะ